ÁRA: 19 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. OKTÓBER 14. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS • 48. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM

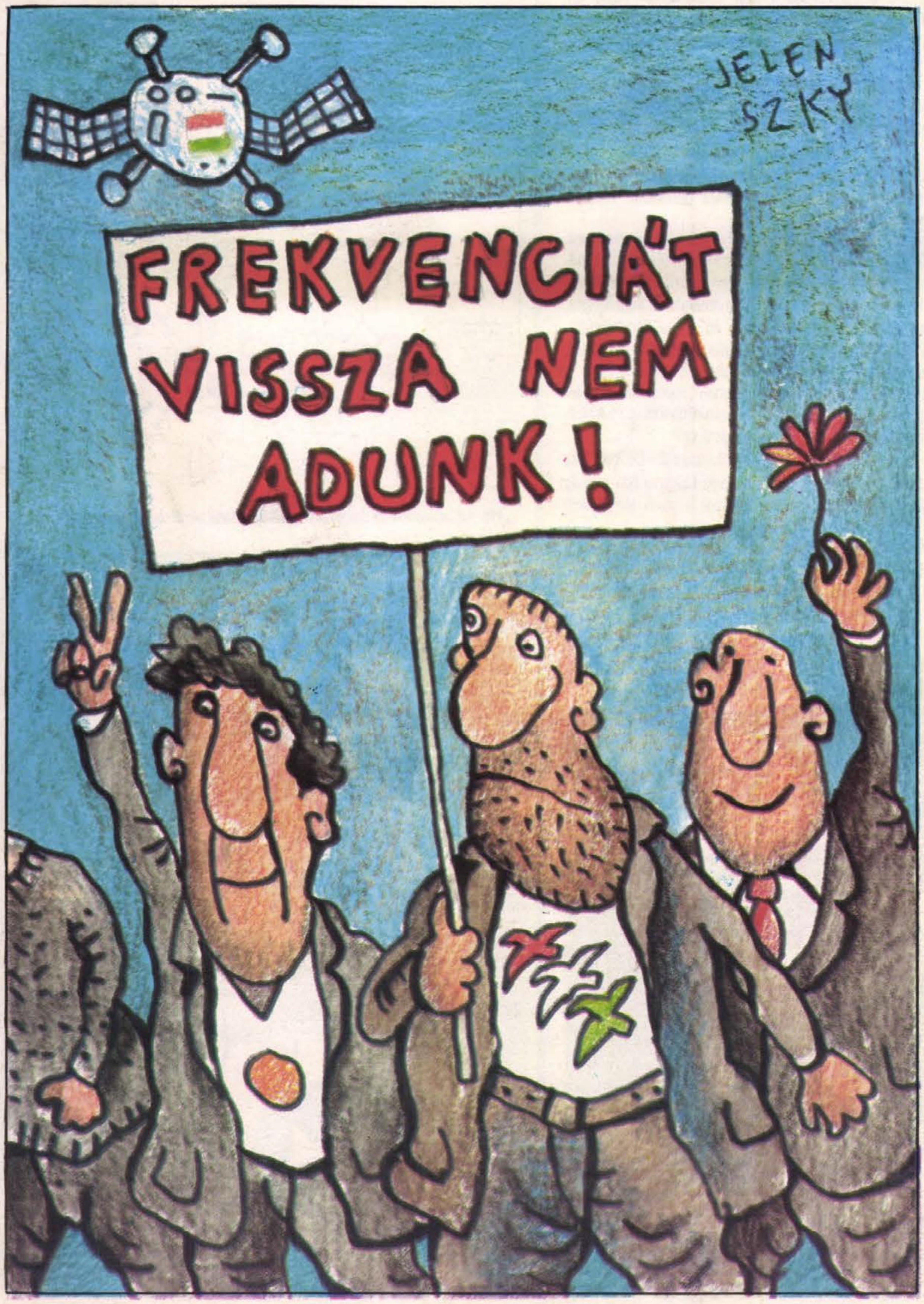

JELENSZKY LÁSZLÓ RAJZA

Mai számunk írói:

Bodnár Gyula
Fecske Csaba
Galambos Szilveszter
Gádor Béla
Héger László
Horváth Lajos
Kellér Dezső
Kibédi Ervin
Körmendi János
Szentmihályi Szabó Péter
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Jókó Csaba
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán

HORVÁTH LAJOS:

AZ UTOLSÓ LEVÉL

Fidel Castro elvtársnak
Havanna

Tárgy: menedékjog-kérelem

KEDVES CASTRO ELVTÁRS!

Kérem, ne haragudjék, amiért nem mutatkozom be, de a névtelenség nekem úgyszólván a szakmámmal jár, ugyanis hivatásos feljelentő vagyok. (Nevem és pontos címem egyébként külön borítékban megküldöm.)

Engedje meg, Castro elvtárs, hogy néhány mondatban fölvázoljam pályafutásom jelentősebb állomásait.

A nyilasoknál kezdtem, mint ifjú feljelentő. Minden munkakörnek megvannak a kezdeti nehézségei, szerencsére én ezeket aránylag hamar leküzdöttem. Rövid, csupán a zsidók tartózkodási helyét megnevező leveleket küldtem a Kapás utcába, s másnap a Duna-partján sétálgatva saját szememmel győződhettem meg munkám végeredményéről. Ekkor alakult ki a stílusom is: tömörség, szabatosság, figyelemfelhívó lényegretörés.

1945 után voltak problémáim, melyek elsősorban politikai tapasztalatlanságomnak tudhatók be. Nem vettem figyelembe a Trianon óta létező aranyszabályt *(kis ország vagyunk: egy csőcselékünk van),* így fordulhatott elő, hogy följelentettem egy volt nyilast, s a levelet a följelentett kapta kézhez, mint kommunista pártfunkcionárius. Szerencsére alkalmazkodókészségem, s egyre gyarapodó rutinom átsegített ezen a nehéz időszakon.

Az ötvenes évek jelentik pályafutásom aranykorát, még ma is megborzongok a gyönyörtől, ha azokra az időkre emlékezem. A sikertelenség eleve ki volt zárva. Ha kipécéztem egy embert (akár találomra), csak azt kellett eldöntenem, hogy mivel vádoljam meg: láncos kutya, imperialista ügynök, belső ellenség stb. ... – s már mehetett is a börtönbe.

Egy ilyen aljas börtöntöltelék akarta kitekerni a nyakamat 1956-ban, de a szovjet tankok időben érkeztek. Nem is maradt el a hálám, olyan listákat küldtem nekik, amilyenekre álmukban sem gondoltak. Emellett természetesen bőven adtam munkát a hazai, pufajkás elvtársaknak is.

Az úgynevezett kádári konszolidáció látszólag fölöslegessé tette a magamfajtát: a munkások és a parasztok megtömhették a hasukat, elihatták az eszüket, vehettek fridzsidert és Szokol rádiót. Hogy mégse maradjak munka nélkül, arról „az a rohadt értelmiségi banda" gondoskodott. Én tulajdonképpen köszönettel tartozom nekik, mert kifejleszthettem új technikámat. A régi, rövid levélkék helyett valóságos tanulmányokat készítettem, hogy azt ne mondjam, művészi tökélyt értem el. Ha valaki nem is csinált semmit, én azt is bemártottam. Például, ha egy költő írt egy szerelmes verset, én bebizonyítottam, hogy meg akarja dönteni a rendszert. Nem is támogatták többé, legföljebb tűrték, de ha megeresztettem még egy levelet, már tiltották is.

A rendszerváltás után rögtön írtam egy hosszú jelentést a miniszterelnöknek, melyben lerántottam a leplet a kommunisták üzelmeiről, de azóta sem kaptam választ. Ez az eset még tízszer megismétlődött, s rá kellett jönnöm, hogy fölösleges vagyok. Öregségemre itt állok munka nélkül. Hát ez a demokrácia?

No, nem baj, gondoltam magamban, ha nem megy itthon, majd külföldön vállalok munkát. De hol? Az egyértelművé vált számomra, életművem is ezt támasztja alá, hogy csak fasiszta vagy kommunista ország jöhet szóba. Mivel olyan *igazi* fasiszta ország nincs már, maradt a másik oldal. Először a szerb elvtársakra gondoltam, de ők most följelentés nélkül is agyonlőnek mindenkit.

Nincs más esélyem, Castro elvtárs, mint Ön. Ma már Ön az egyetlen bástya (engedjen meg egy kis bizalmaskodást, hisz férfiak vagyunk: ezt a kubai rések is bizonyíthatják, igaz?) ebben az elfajult világban. Gyönyörű az Ön országa, Castro elvtárs, de tele van diverzánsokkal, cukornádszabotőrökkel, imperialista összeesküvőkkel. Ezeket én könyörtelenül leleplezem, csak adjon menedékjogot nekem. Mielőbbi válaszát várva, maradok őszinte híve.

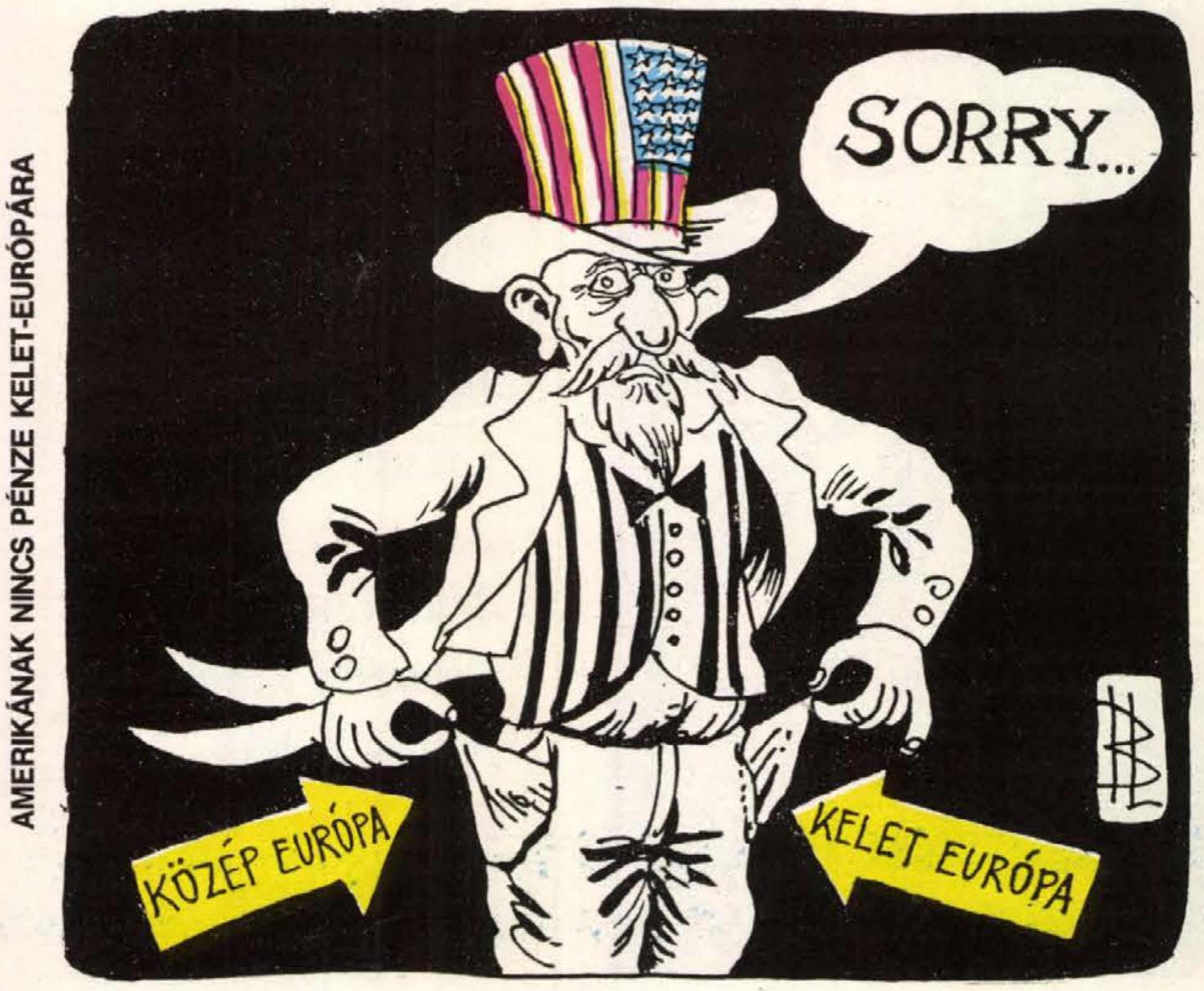

AMERIKÁNAK NINCS PÉNZE KELET-EURÓPÁRA

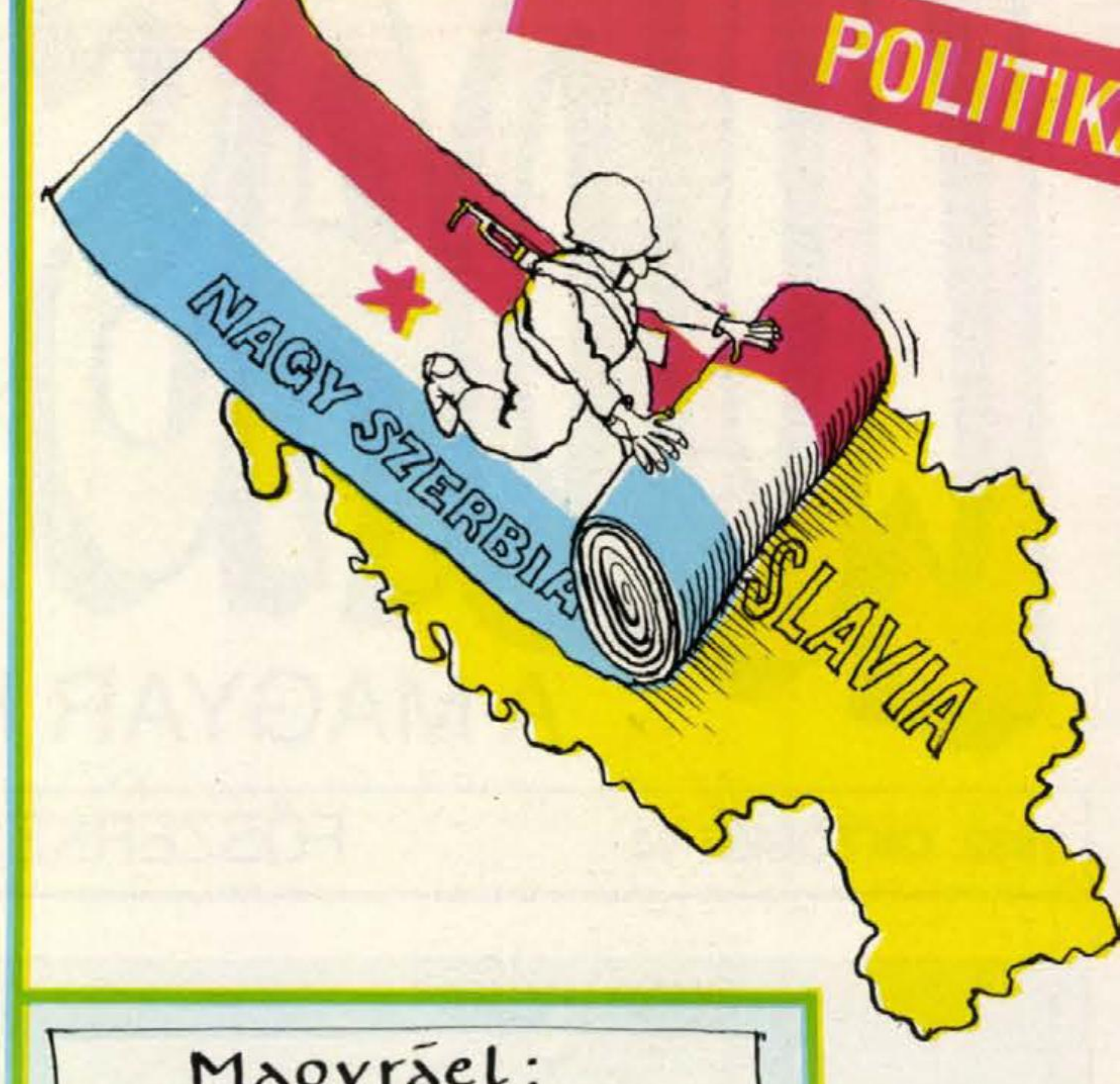

GÖNCZ IZRAELBEN

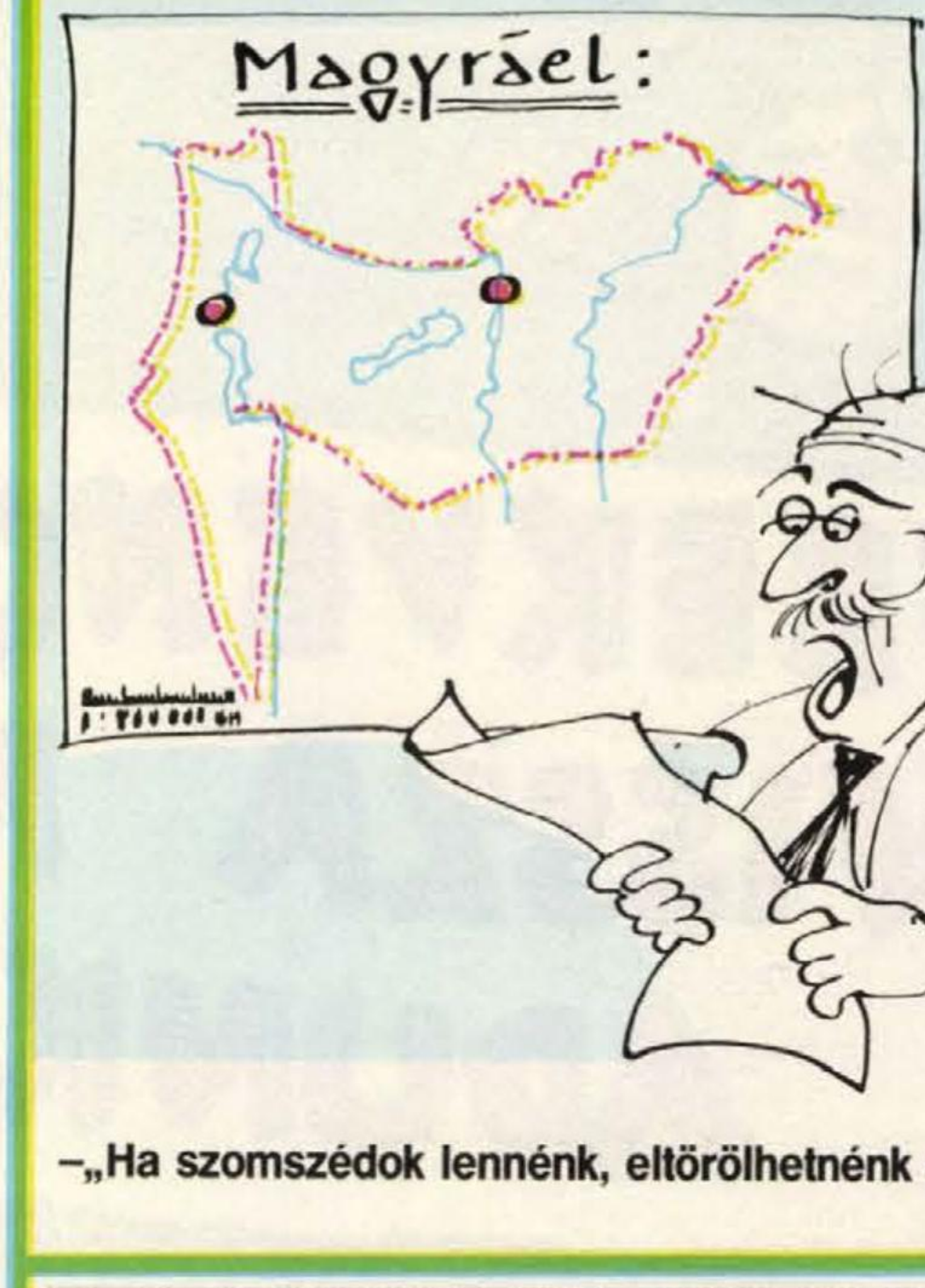

–„Ha szomszédok lennénk, eltörölhetnénk a határokat!"

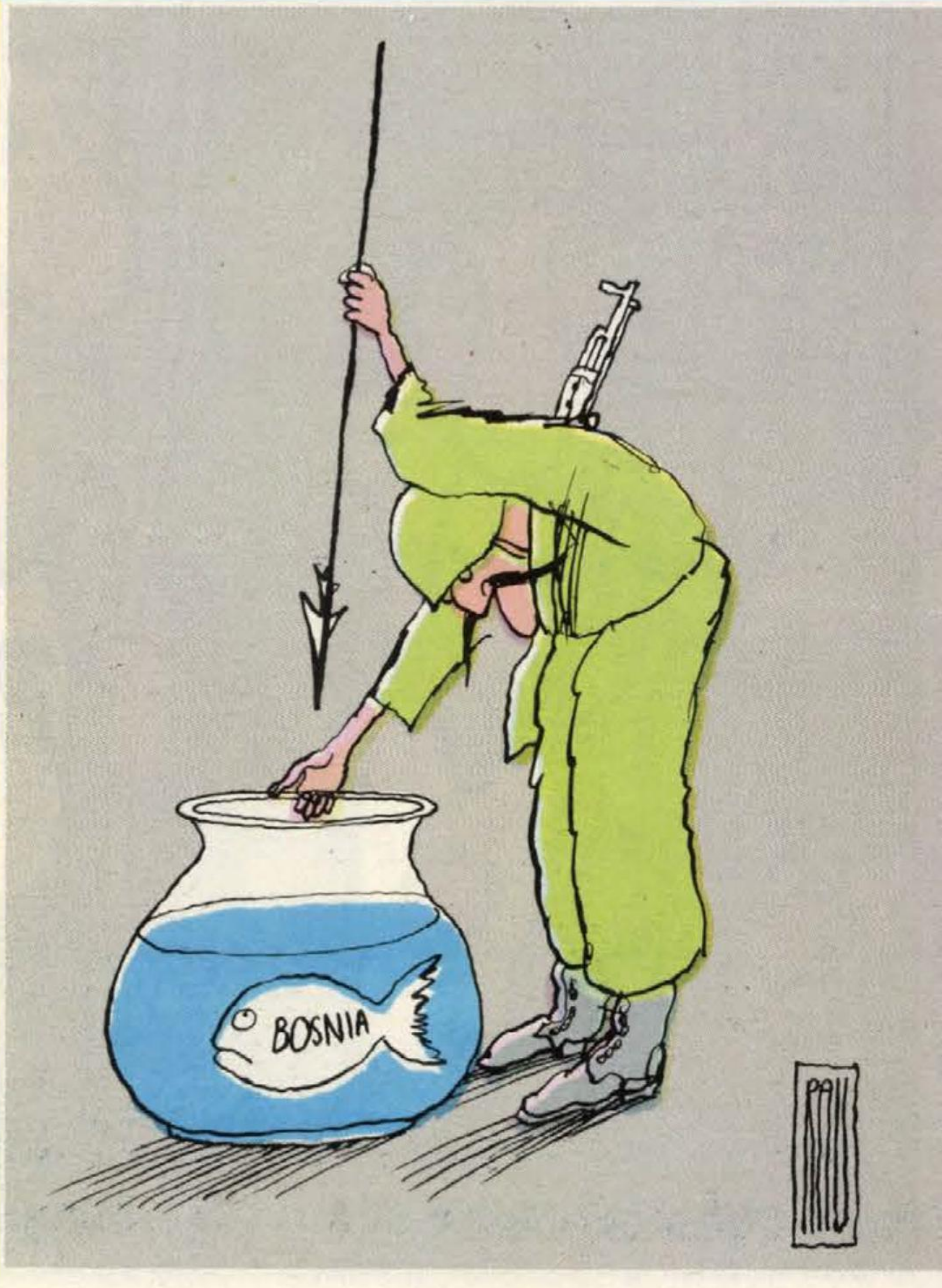

OMBUDSMAN

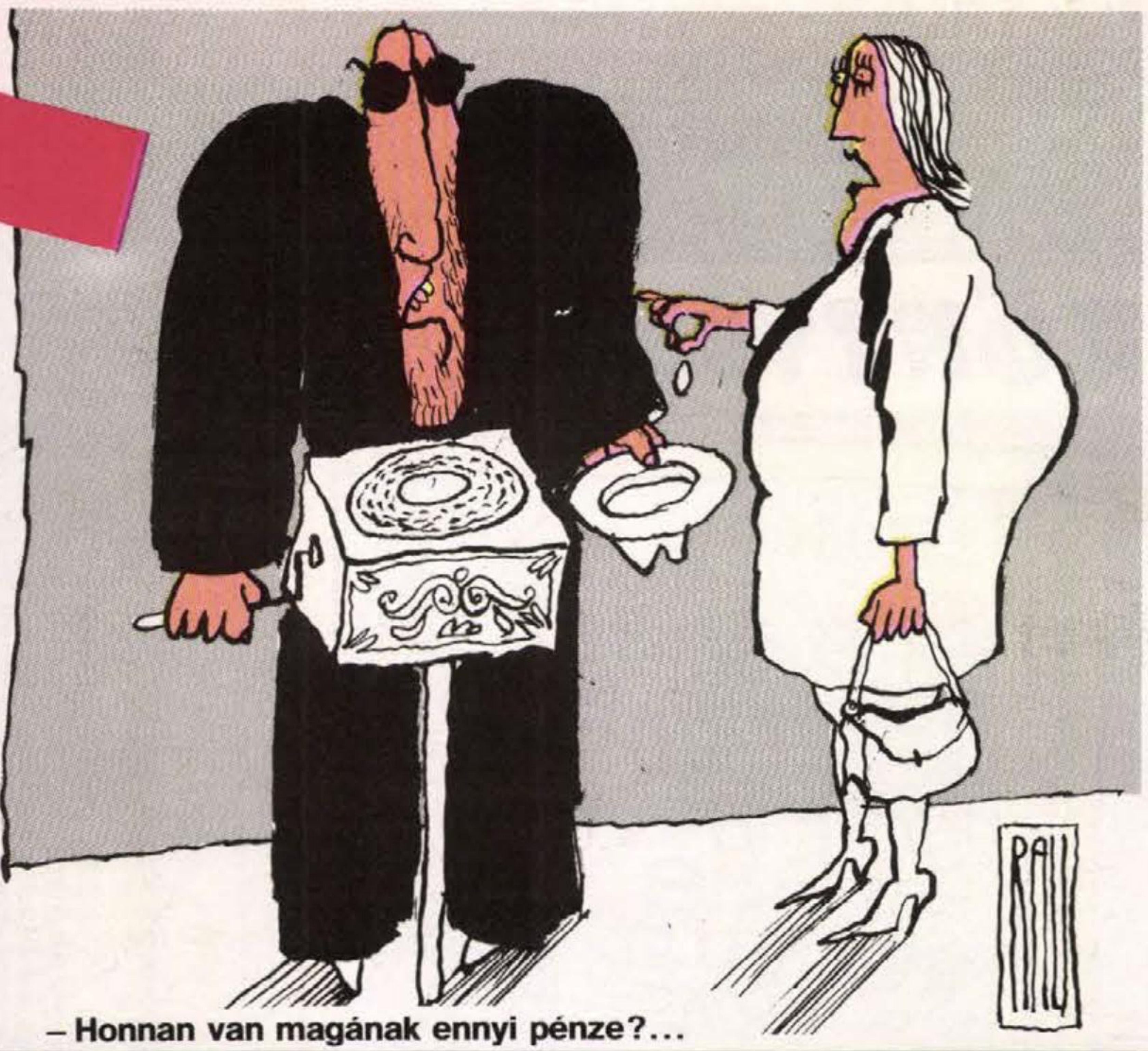

– Honnan van magának ennyi pénze?...

A NÉP SZÓSZÓLÓJA

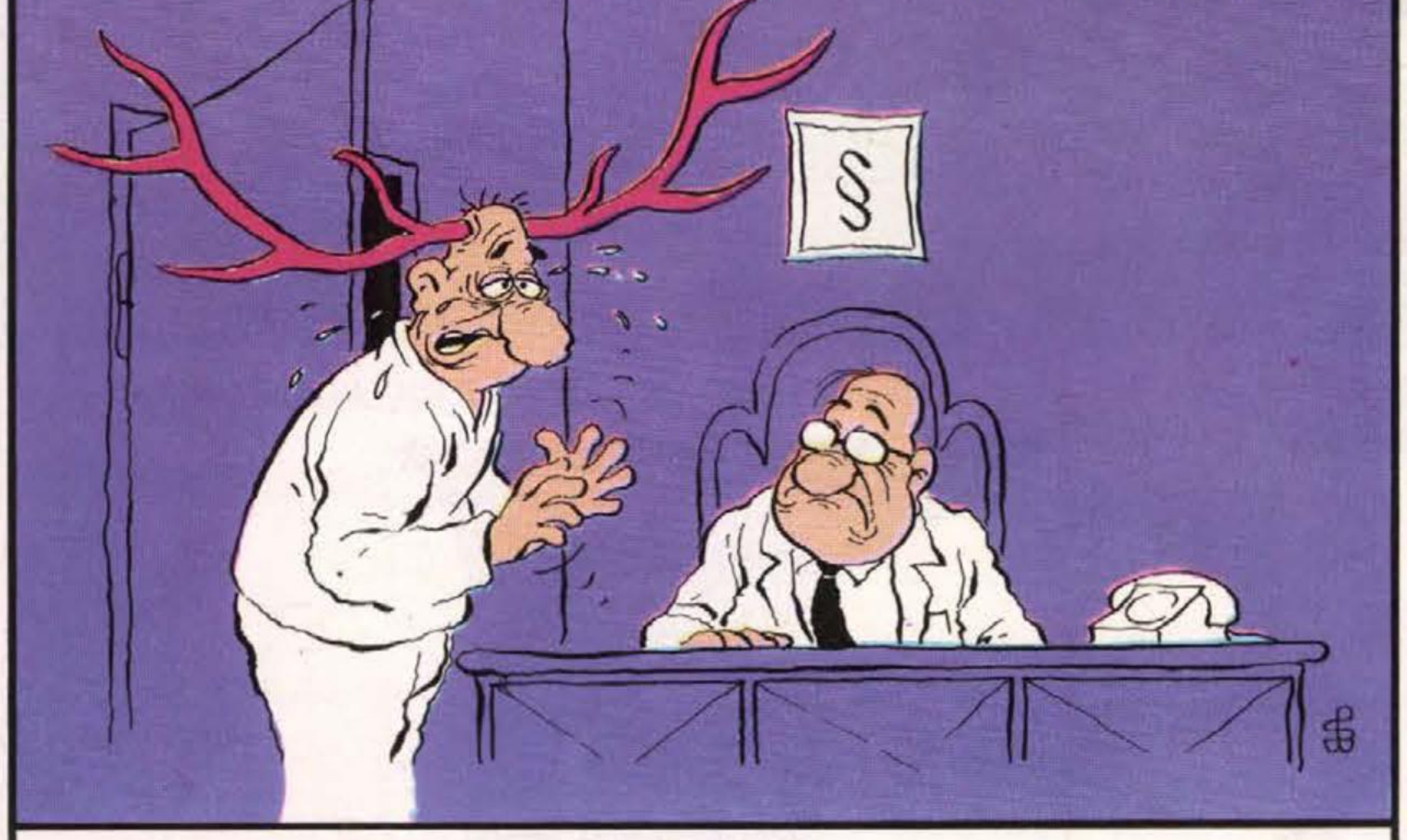

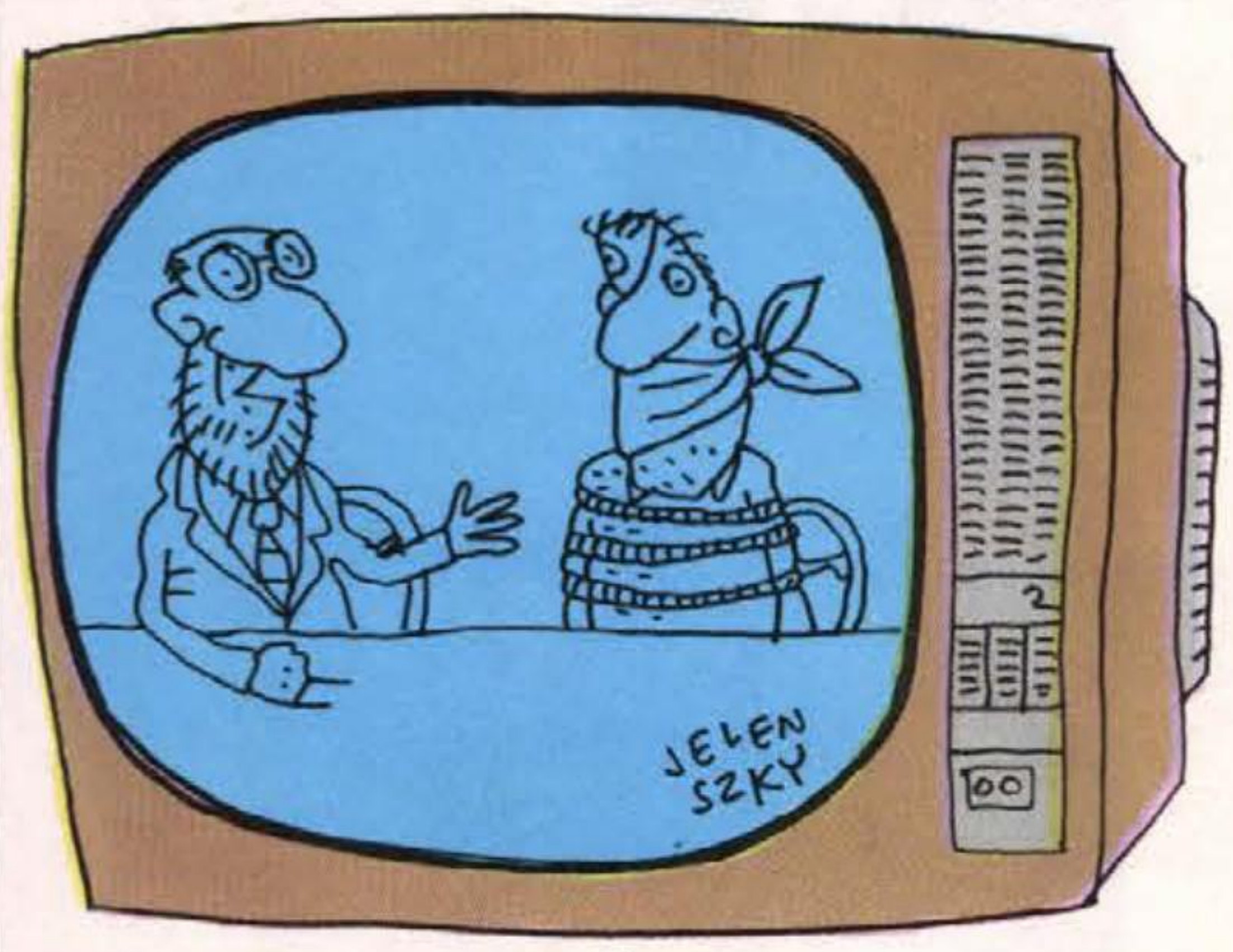

MÉDIATÖRVÉNY

– Mi mindent megtettünk, most már önökön, a kormány kompromisszumkészségén a sor!

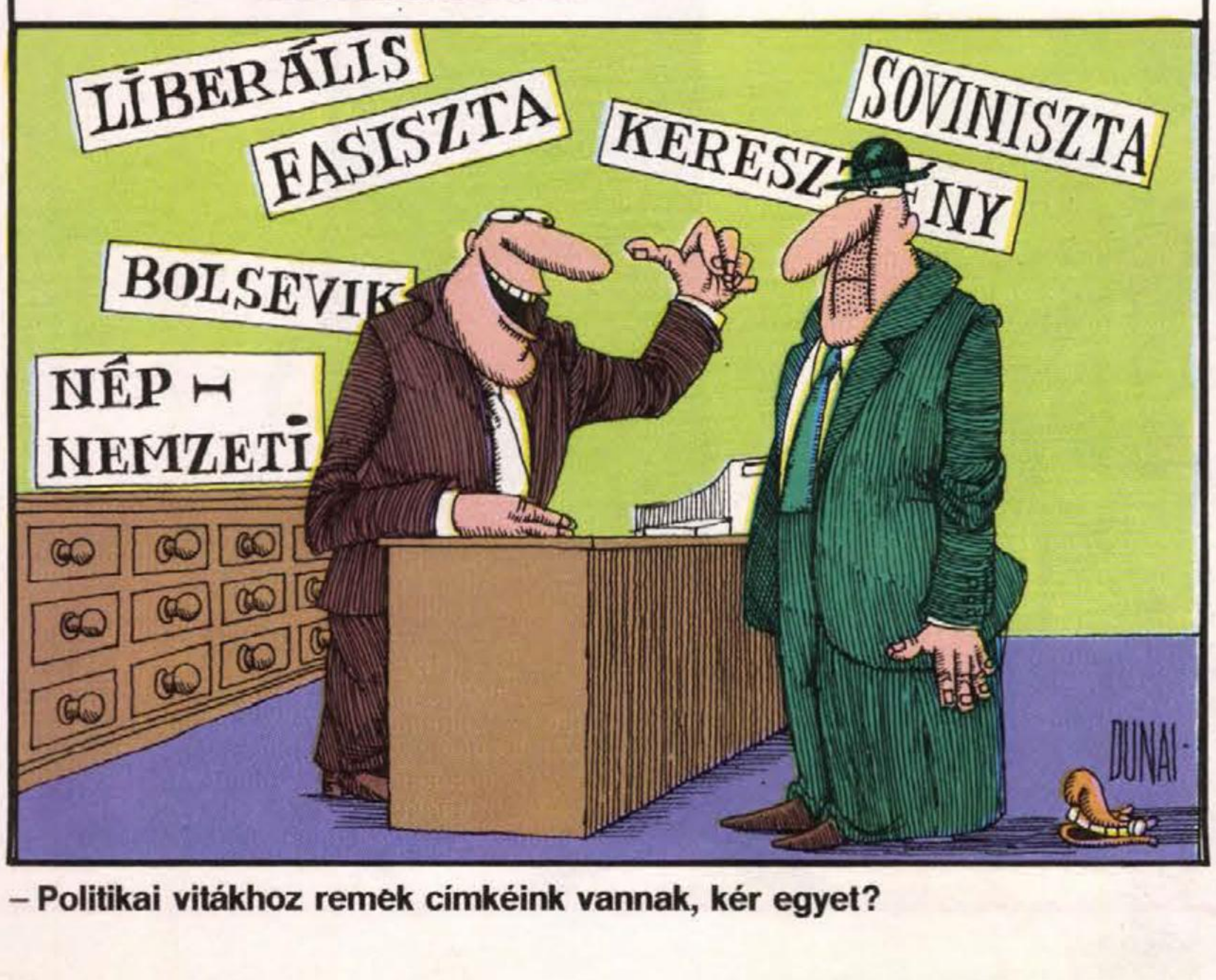

– Politikai vitákhoz remek címkéink vannak, kér egyet?

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Elkap az utcán egy félismerősöm. (Ő ismert engem, én őt nem. Az ilyenektől félek – ezért nevezem félismerősnek.) Mennék tovább, ám ő erőteljesen szorongatja kabátom gombját. (Nyilván nemcsak engem látott meg, hanem egy kéményseprőt is.)

– Uram, nézzen körül! Ezt írja meg!

– Mit?

– Hát Pesten vagyunk vagy külföldön? Nézze a feliratokat! Hotel, shop, presszó, bisztró, Kleider Bauer, McDonald's, Hamburger, change, ... Még egyszer kérdem: Magyarországon vagyunk vagy valahol Quantacostában?!

– Igaza van, uram, de...

– Semmi de! Kisebbségnek érzem magam a saját hazámban, saját szülővárosomban. Ha ez így megy tovább, tüntetni fogok, hogy legyen nekem is ombudsmanom!

– Hogy milye legyen?

– Ombudsmanom!

– Az micsoda?

– Hát maga nem tud magyarul? Ombudsmanom. Aki a parlamentben a kisebbségi csoportok érdekeit képviseli.

– Aha. Szószóló.

– Magyarul ombudsman.

– Ne vicceljen! Az ombudsman idegen szó. A szószóló magyar.

– Nem igaz! Az ombudsman nem lehet idegen szó, mert nincs benne az Idegen szavak és kifejezések szótárában. Viszont a szósz francia szó és magyarul mártást jelent. Tehát aki szószol, az magyarán mártásol, aminek viszont semmi értelme... De mit vitatkozom magával?! Csak falra hányom a borsót. Jó napot!

Szólt s kezében kabátom gombjával eltűnt a Váci utca forgatagában...

Én meg csak álltam, és félhangosan ízlelgettem a frissen tanult szót: ombudsman... ombudsman...

– Mennyiért? – kérdi egy ismeretlen.

– Mit mennyiért?

– Mennyiért váltja?

– Mit?

– Hülye!

És elmegy. Úgy kell nekem. Minek motyogok a Váci utcában? Persze, hogy azt hiszik, pénzt váltok vagy eladok valamit.

– Ombudsman!

Csak kicsúszott megint a számon. Ezt is meghallotta valaki.

– Bizony, az kéne nekem meg egy kis eső!

Őszülő, elegáns úr... Nagyon ismerősnek tűnik, de nem tudom hova tenni. Ez nálam nem jelent semmit. Arc- és névmemóriám csapnivaló: legutóbb, amikor a walesi herceg nálunk járt és a Roosevelt téren szembetalálkoztunk, ráförmedtem, hogy mikor adja meg a százasomat, mert összetévesztettem a Verebélyivel.

– Ön tudja, mi az az ombudsman? – kérdem a félismeretlent.

– Hogyne tudnám! Az kellene nekem is.

– Ön is kisebbséginek érzi magát?

– Én nem annak érzem magam, hanem az is vagyok. Uram, engem mindenki becsmérelhet, rúghat, köphet – és nem véd meg senki. Engem szabadon nevezhetnek hazugnak, szélhámosnak, alkalmatlannak – nem véd meg senki...

– Hát védje meg saját magát!

– No, még csak az kéne! Egyszer megpróbáltam, de akkor százszoros hangerővel rontottak rám, hogy én sértődős vagyok, arrogáns, ostoba. Uram, én fordulhatok akár a bírósághoz is, engem még talán a törvény sem véd meg...

– Megpróbálta?

– Nem merem. Rajtam csak egy ombudsman segíthet!

– Tudja mit? Ha önt ennyi sérelem éri, menjen be egyszer a parlamentbe, és ott kérjen védelmet. Személyesen, minden ombudsman nélkül!

– Lehetetlen! Engem a parlamentben is csak ütnek, vágnak, csepülnek. Mert tudják, hogy én nem szólhatok vissza.

– De miért? Talán a származása miatt?

– Nem! A foglalkozásom miatt! Hogy csapott volna belém a ménkű, amikor erre adtam a fejem... Sejtettem, hogy nehéz pálya, de hogy ennyi megaláztatással jár, ezt nem hittem volna...

– Szegény ember. De nyögje már ki, mivel foglalkozik!

– Miniszter vagyok, uram, miniszter...

AZ APEH 12 PONTJA

(Hasznos jó tanácsok
a vagyonnyilatkozat kitöltéséhez)

(Magyarok! Vagyonosok! Az APEH jóvoltából újabb szerencsejáték-akció indul, ezúttal borítékos sorsjegy formájában. Borítékos, mert borítékban kell visszaküldenünk, és sorsjegy, mert az ellenőrök kezében lesz a sorsunk. Mielőtt azonban e fantasztikus játékban részt venne, olvassa el jó tanácsainkat! Így nyerési esélyei tovább csökkenhetnek...)

1. Vagyonnyilatkozatot köteles tenni minden magyar államolgár, akinek vagyona van. (Akinek nincs, az november 30-ig szerezzen magának!)

2. Minden tartós fogyasztási cikk vagyonnak minősül, ezért kötelező bevallani az otthonainkban rejtegetett kondipadokat, masszírozó gépeket és fogyitablettákat, mivel ezek tartós fogyasztásra alkalmasak!

3. Ne feledjék, egyéb ingóságnak számít többek között a fali ingaóra és a részeges unokaöccs is.

4. A nyilatkozattevő köteles feltüntetni családjának létszámát, személyekre bontva. (Velünk lakó anyós esetén adókedvezményben részesülünk.)

5. A házastársakra vonatkozó kérdésre adandó válasznál nem fogadható el a következő: A férjem/nejem nem ér egy vasat sem!

6. Minden esetben tüntessük fel az egyes vagyontárgyak járulékos vonzatait is. (Hegedűhöz tok, hifitoronyhoz állvány, feleséghez anyós stb.)

7. A vagyonnyilatkozat elmulasztása miatt bírság szabható ki, melynek mértékét a vagyonnyilatkozat alapján állapítják meg.

8. Különösen nagy értékű ingóságnak minősülnek a védett gyűjtemények. Nem kell feltüntetni viszont a söralátét- és lepkegyűjteményeket. Az utóbbiaknál kivétel: ha a gyűjteményben jövedelemszerzésre alkalmas éjszakai pillangók is akadnak.

9. Az éves BKV-bérlet minden esetben luxusvagyonnak minősül!

10. A vagyonnyilatkozatokat az APEH szigorú felügyelet alatt tartja. (Béla bácsi, 83 éves nyugalmazott éjjeliőr.)

11. A 10. pont értelmében teljesen kizárt, hogy illetéktelen személyek hozzáférjenek az adatokhoz. (Kivétel: ha Béla bácsi elbóbiskolna...)

12. A vagyonnyilatkozat nem a későbbi vagyonadó kivetéséhez kell, hanem azért, hogy az APEH dolgozói végre egyszer alaposan kiszórakozzák magukat.

WÉBER TAMÁS

PIACGA(RÁ)ZDASÁG

TENDENCIA

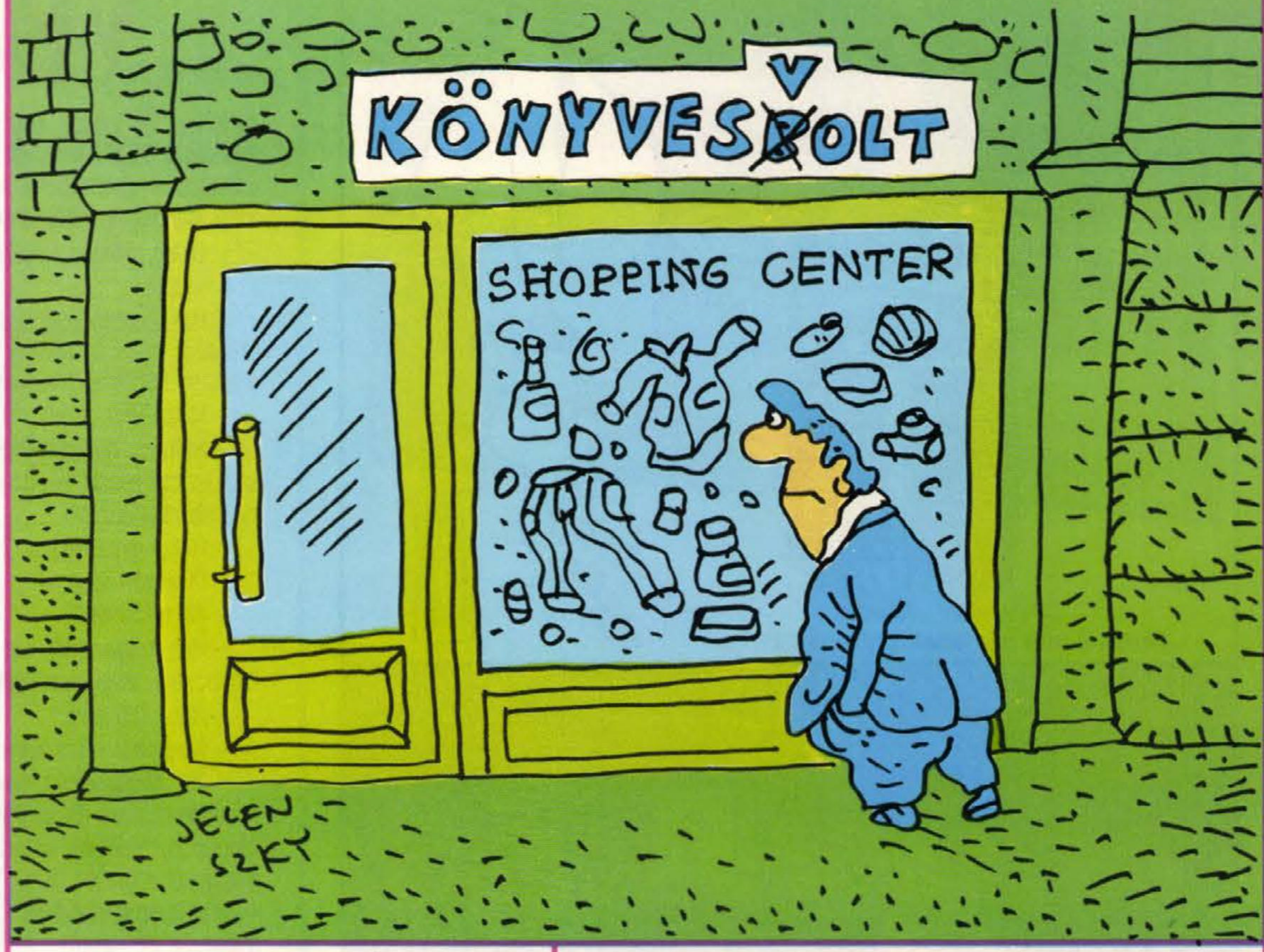

185 MILLIÁRDOS KÖLTSÉGVETÉSI HIÁNY

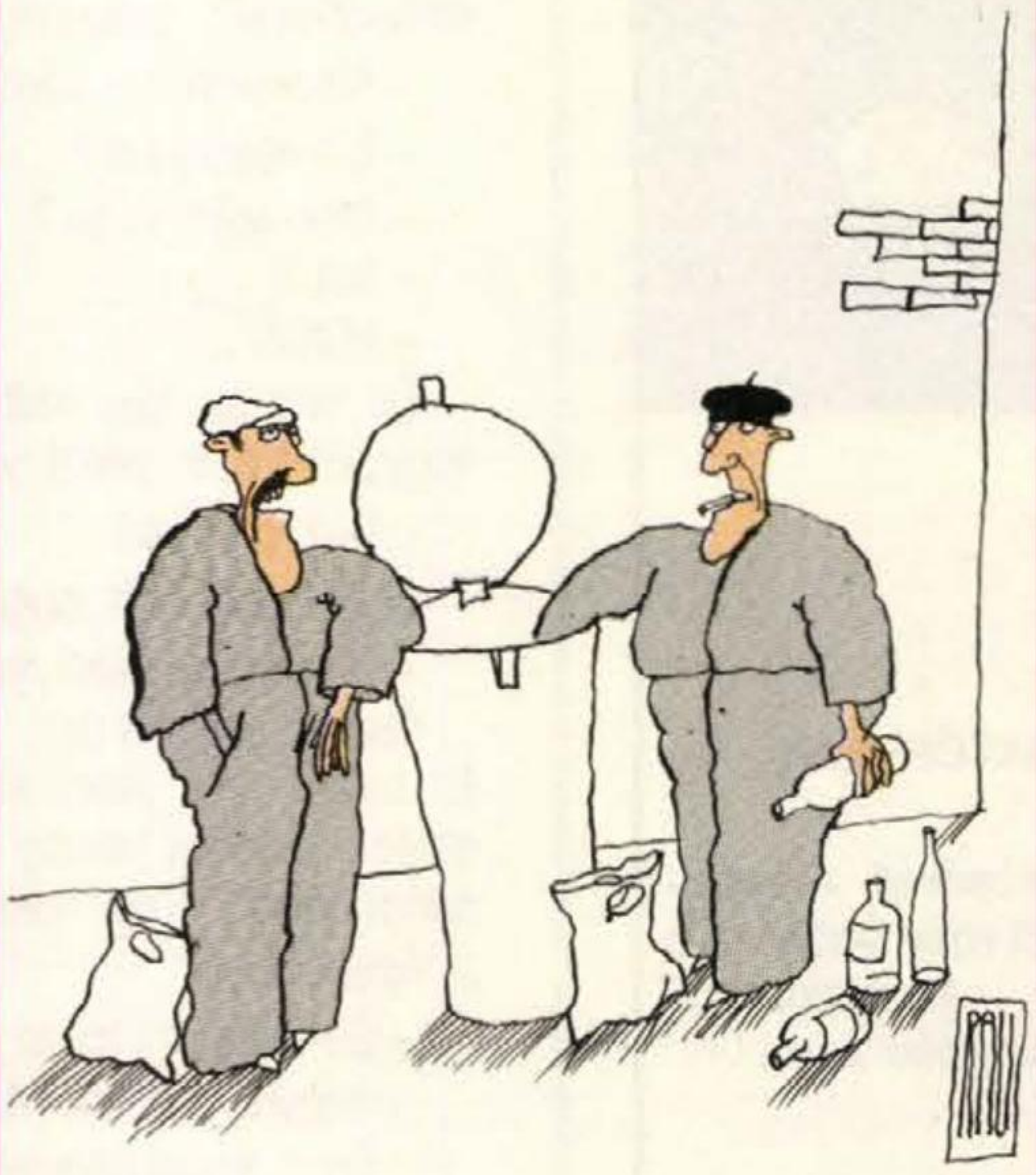

– Maga, észlelt valamit?...

VAGYONBEVALLÁS

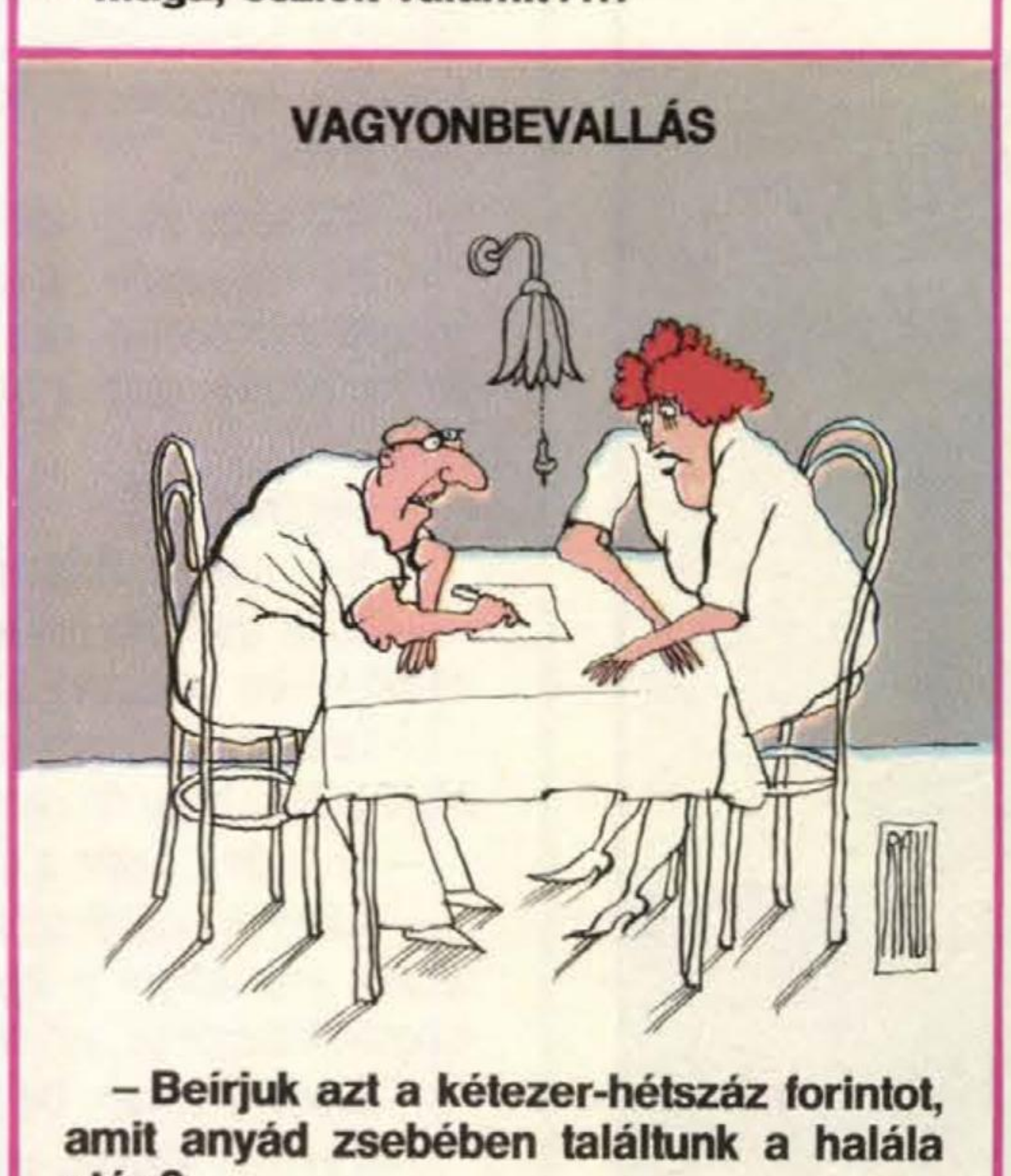

– Beírjuk azt a kétezer-hétszáz forintot, amit anyád zsebében találtunk a halála után?...

IDEIGLENES LAKÁS HAJLÉKTALANOKNAK

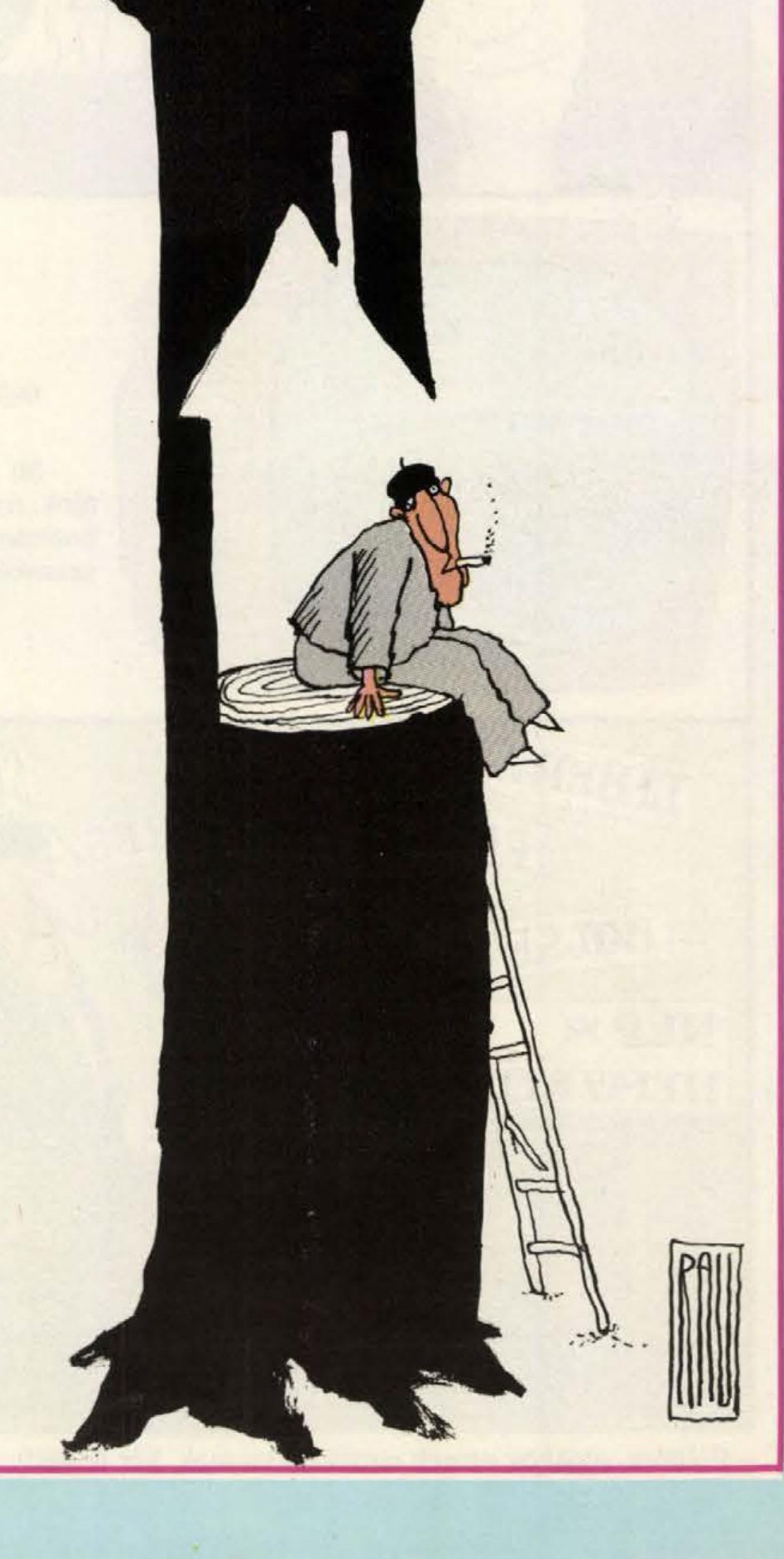

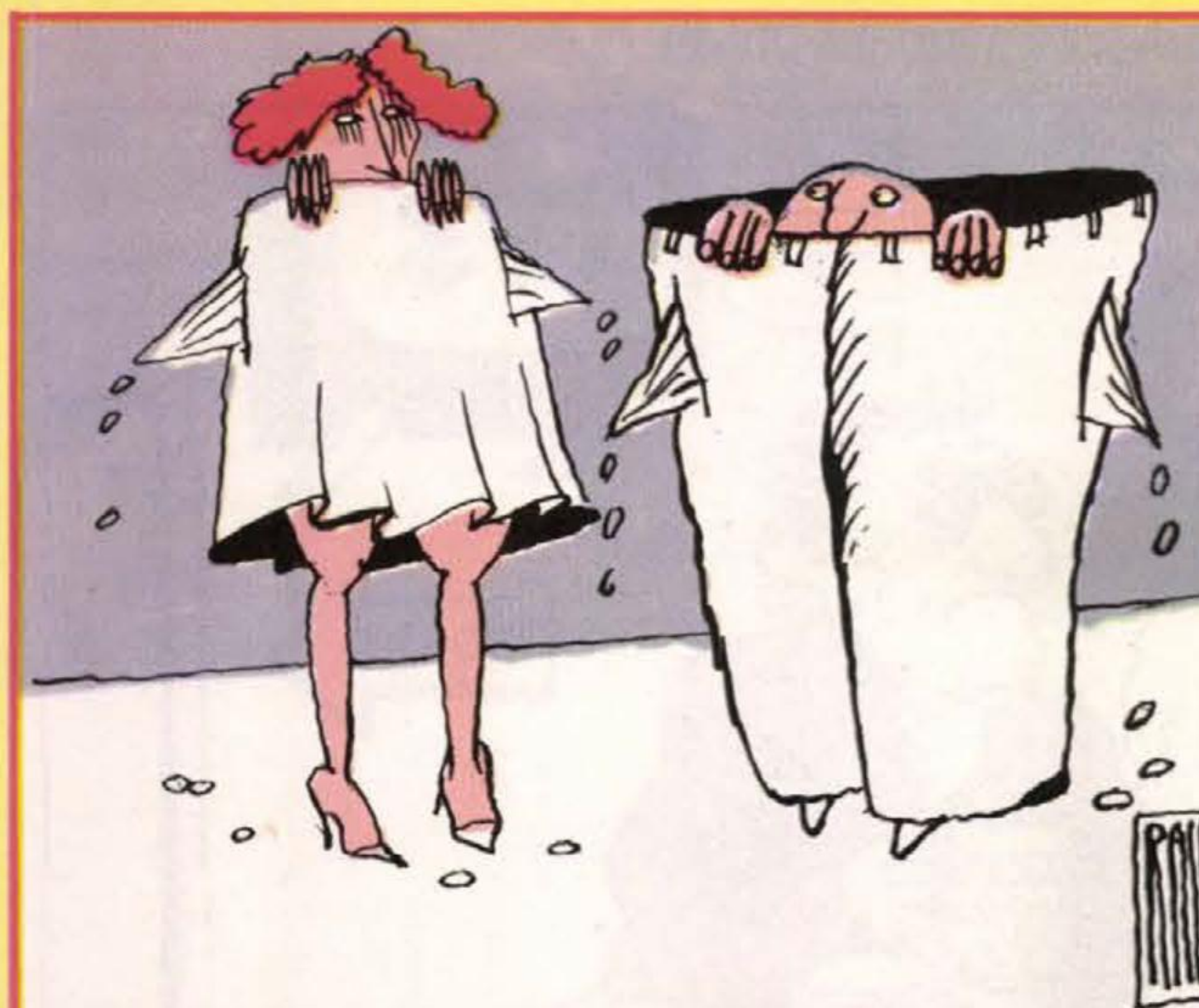

VAGYON-MEGOSZTÁS

KÉRDŐÍV

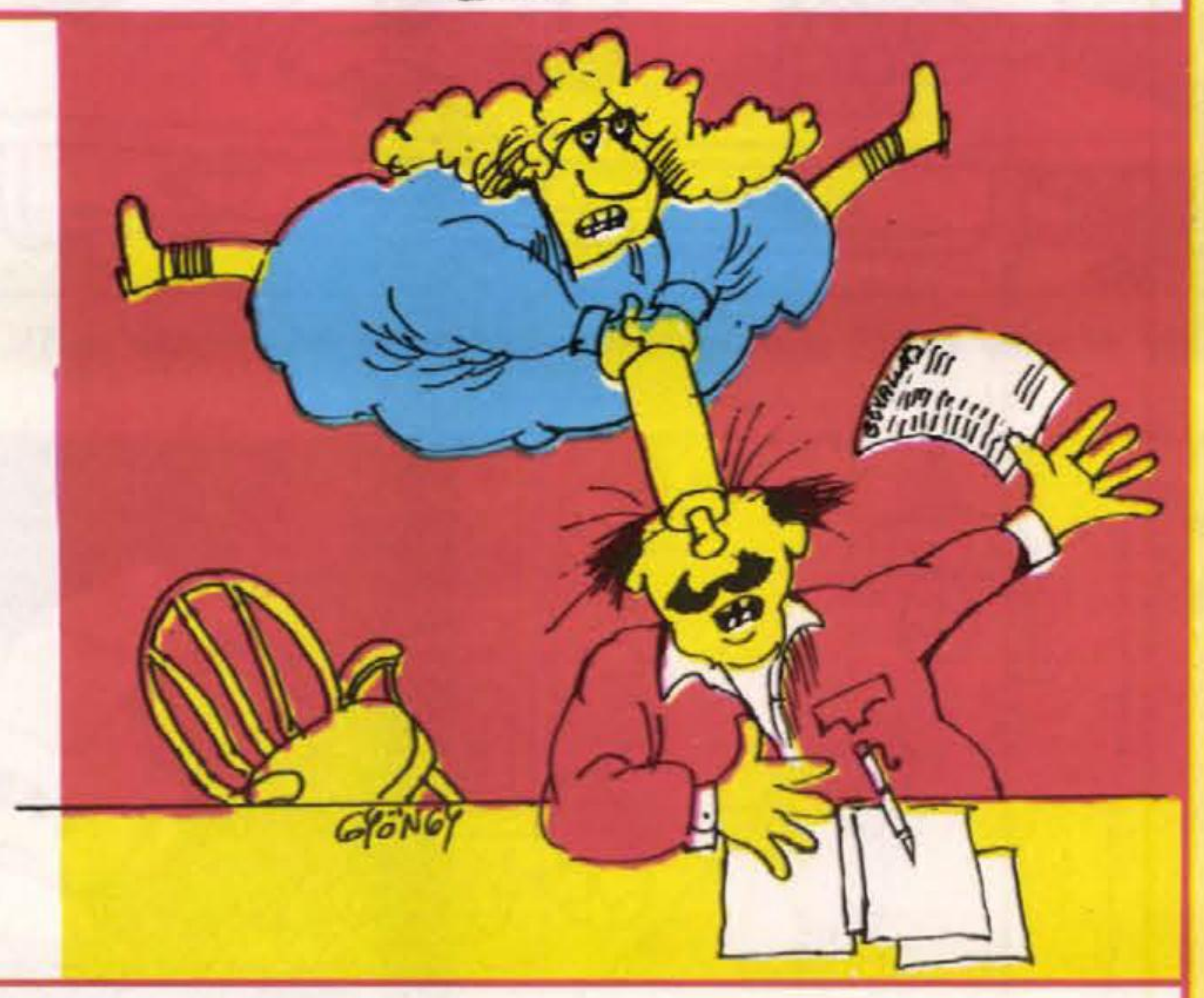

– Te, csibész! Eddig erről én nem is tudtam!

NOVEMBERI GONDOK

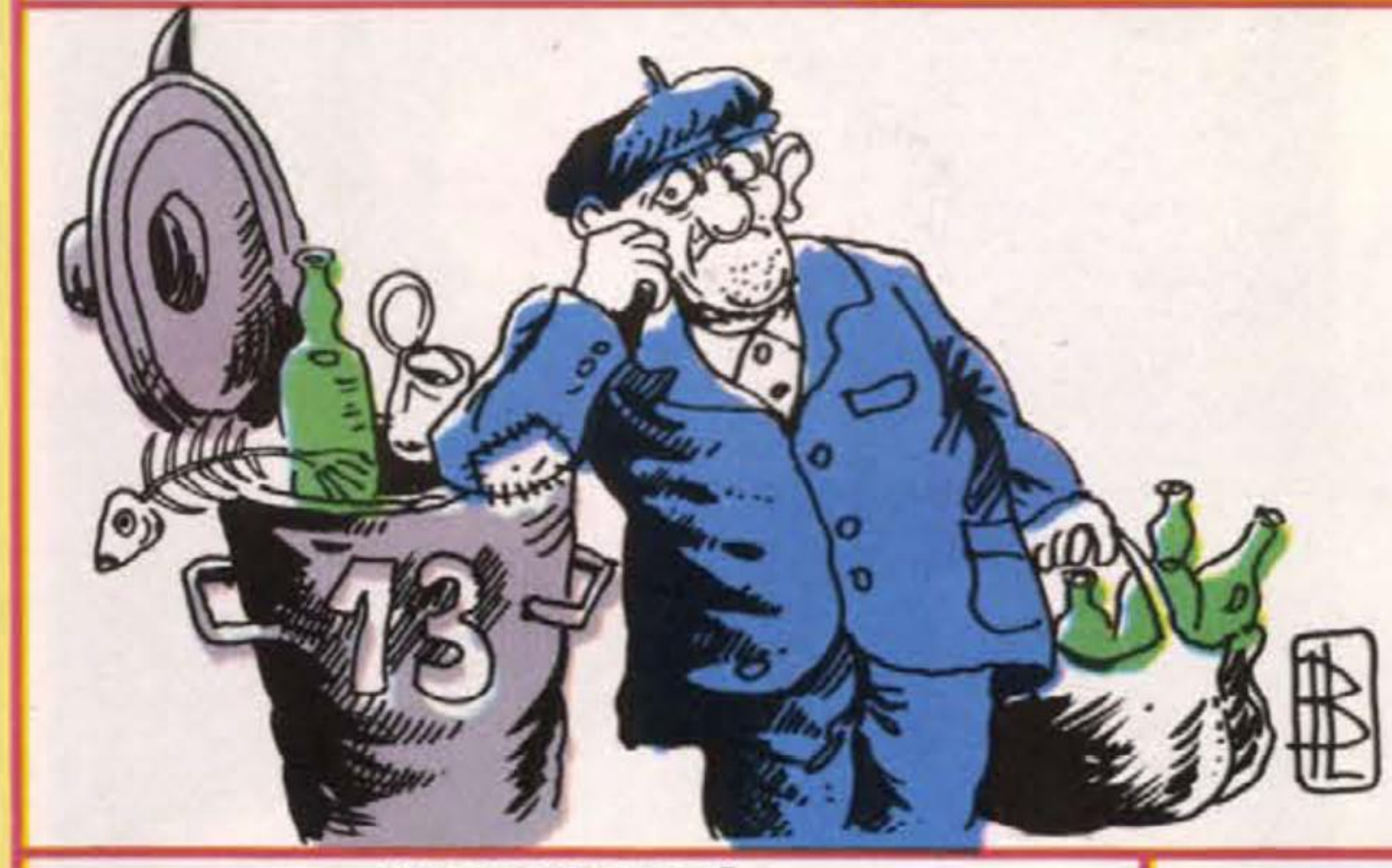

– Ha lesz tíz üres borosüvegem, az már vagyonnak számít?

PIACGAZDASÁG

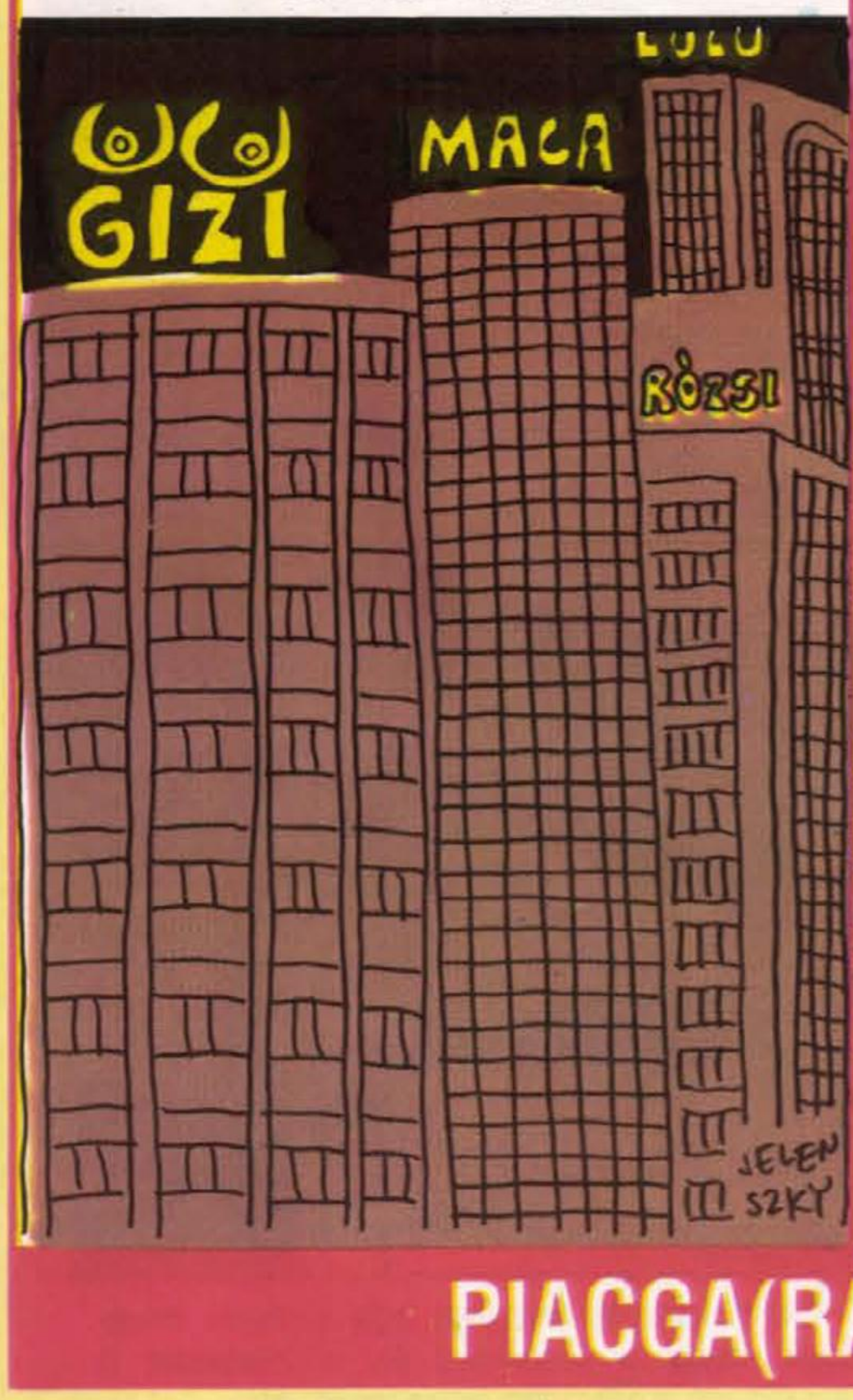

KFT.-ÉK

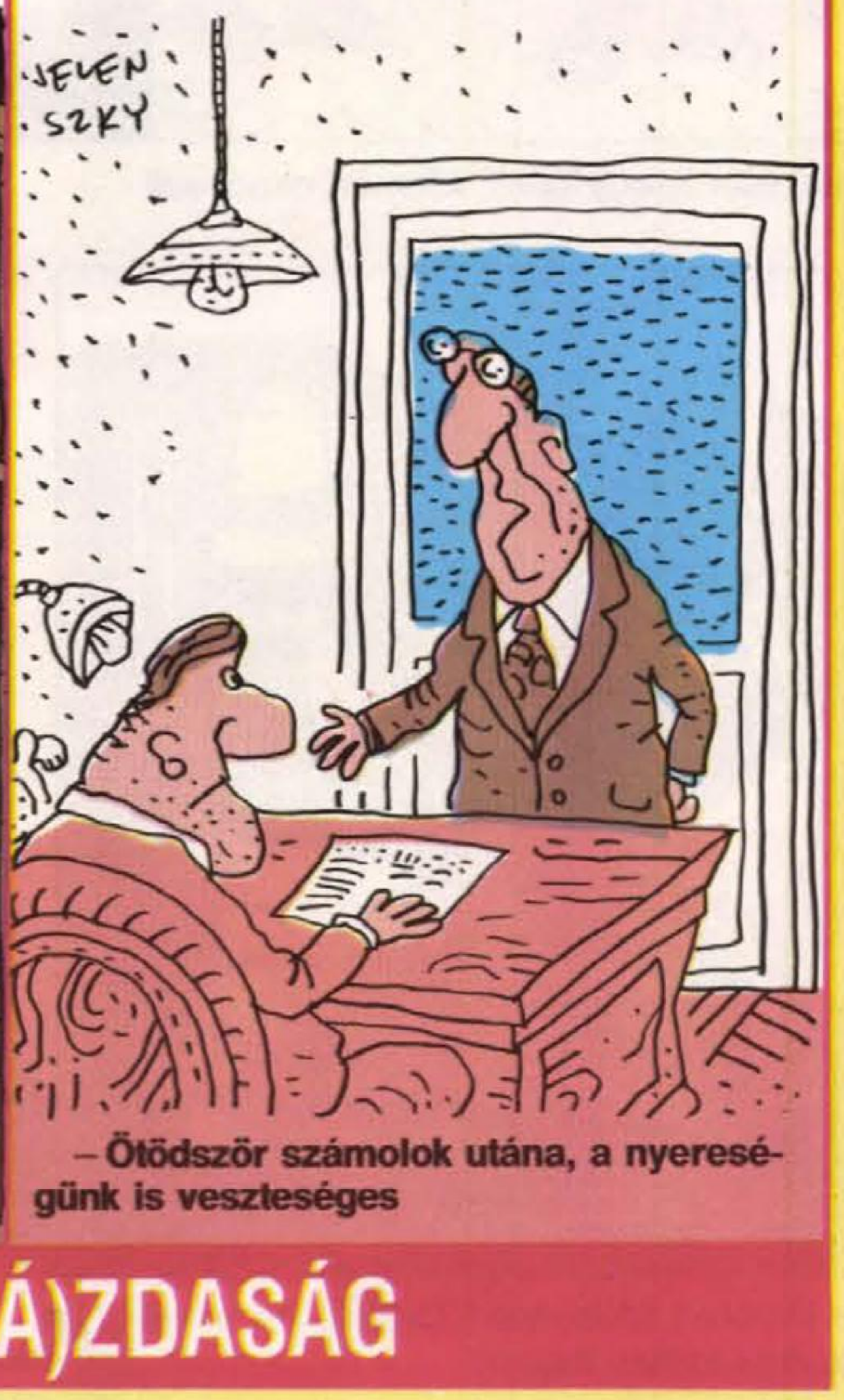

– Ötödször számolok utána, a nyereségünk is veszteséges

PIACGA(RÁ)ZDASÁG

VALLOMÁSRA KÜLDÖM...

No, nem a szívemet – mint ahogy a nóta mondja –, hanem e kis vagyonnyilatkozatomat. Mármint néked, kedves Adóhatóság.

Ne haragudj, hogy csak így egyszerűen „pertu" szólítalak, de nálam ez kijár a családhoz tartozóknak. És nemcsak ez, hanem az is, hogy becenevükön szólítsam őket. Így lettél te is a távolságtartóan rideg APEH-ből a számomra sokkal kedvesebb hangzású API.

Egyébként – ha nem tudnád, kedvesem –, te régtől fogva a családunkhoz tartozol. Legalább ezer éve! Jó, a titulusod az évszázadok során többször változott, ám a fejedre szórt átkok mindvégig ugyanazok maradtak. Még a nyelvújítás után is.

Bármennyire furcsállom is, de neked különös privilégiumaid voltak és vannak nálunk. A portámról kitilthattam részeges sógort, kötekedő anyóst, tékozló fiút, de téged, ...téged aztán nem. Te bejöttél a szúnyoghálón, a fal repedésén, és ha vándorbotot véve kezembe meglógni indultam előled, ott vártál rám minden kilométerkőnél!

Szedtél tőlünk az eltelt emberöltők alatt vámot, kilencedet, tizedet, harmincadot, füstadót, kapuadót, ebadót és ha újabbakat nem tudtál kitalálni, a szomszédokhoz mentél tapasztalatcserére. Így gyűrűztetted be a törököktől a harácsot, a németektől a sarcot, az oroszoktól a zabrálást, majd szovjetté válásuk után a kommunista szombatot.

Ennyit a múltról, jöjjön a jelen. Azt kérded, API, hogy miből áll a vagyonom? ...Te kérdezted, én csak felelek. Jelenleg – kérlek tisztelettel – van két pusztám. A puszta ülepem, meg a puszta ..., de mivel te is nagykorú vagy, akárcsak én, ezért most ezt ne részletezzük. Egyébként mi fél bevallásokból is megértjük egymást. Természetesen csak félig. Te azon csodálkozol, hogy van bőr a képemen valamit eltitkolni, én meg azon, hogy a képemről még hogy nem húztad le a bőrt? Mert már legalább öt bőrt lehúztál rólam. ...Tudom, tudom! Szerinted a bőröm alatt is bőr van.

Most figyelj, API! Bevallom neked, hogy teljesen vagyontalan vagyok. Mint munkásosztály, ugyan én „uraltam" az országot, de te is jól tudod, hogy az utóbbi években nem én privatizáltam. Volt valami szakszervezeti vagyonom is, ha igaz, de hogy mennyi, nem tudom, mert elborítja a tekintetem elől valami sűrű vörös szósz. ...Ja!? Így kell mondani, hogy „m-szosz"?! Hallom, hogy a volt SZOT-vagyont – finoman mondva – megtermékenyítették és most osztódás alatt áll?

API! Csak ingóságaim vannak. ...Minden hitem inog! Különben is, két oldalon állunk. Te a „Követel", én a „Tartozik" oldalon. És amíg én tartozom, addig te hiába követelsz. Azért ne keseredj el, megoldást is ajánlok a vagyonnyilatkozatomban. Méghozzá európait! ...Kettősnulla-megoldást. Te nem forszírozod azt, hogy nekem miből telik üres levesre, én pedig nem kutatom, hogy neked miből futja hivatalnokokkal tömött palotákra.

Kössünk tehát egyezséget. Én bevallom neked, hogy miből szereztem, amim van, te pedig bevallod nekem, hogy mire költötted amit elszedtél tőlem. ...Míg el nem felejtem:

– Bevallásodat „vízjeles" és nem a régi „vízfejes" nyomtatványon kérem!

(BODNÁR)

MÁSODIK SVÁJC

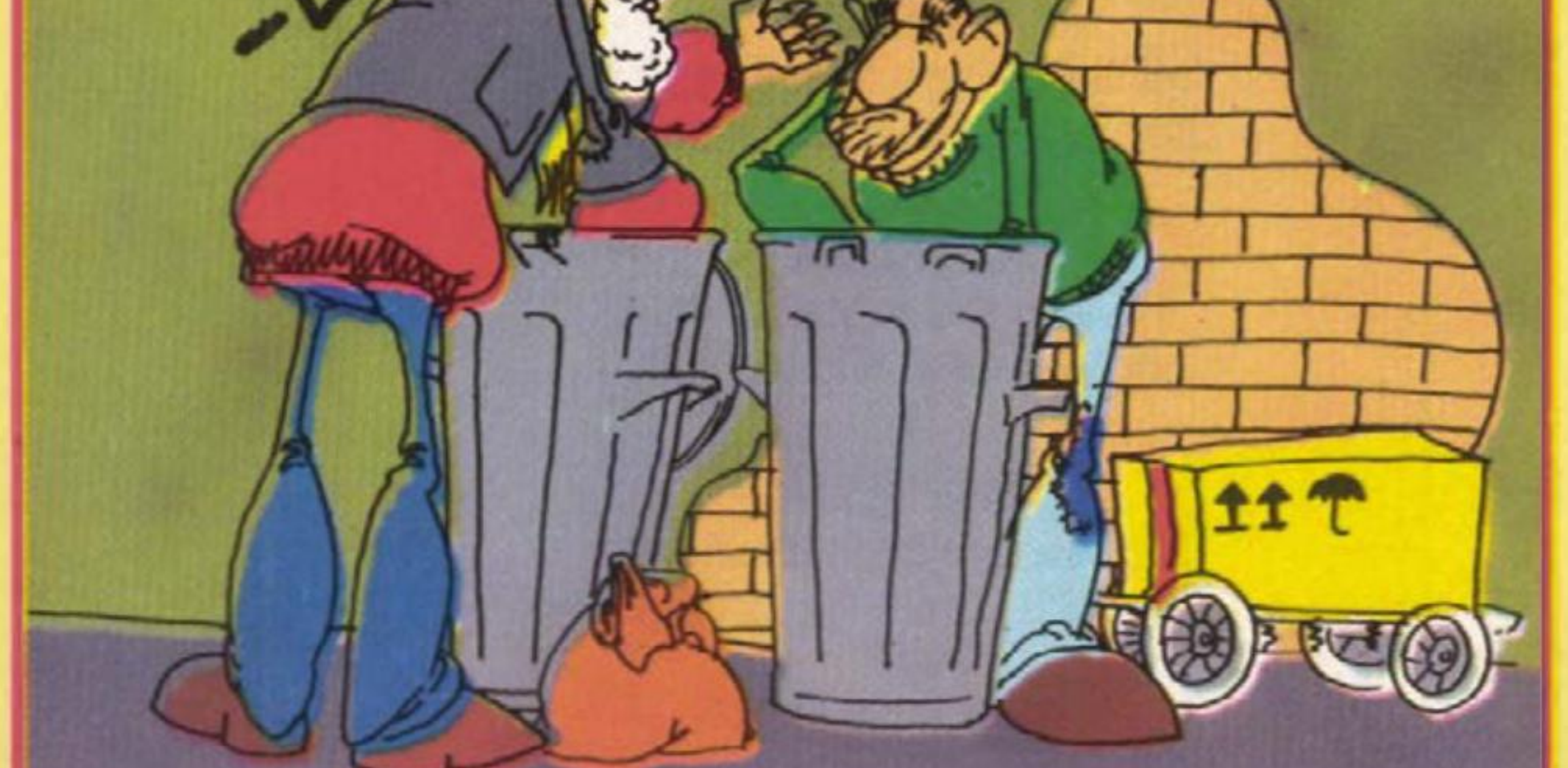

– Még szerencse, hogy nálunk még nem válogassák a szemetet!

SZILÁNKOK

HÁKLIS UTAS

– Azért, mert itt Szolnokon leszállok a vonatról, maga továbbra se húzza le az ablakot, mert utálom a huzatot.

*

PANASZ

– Panaszt tettem az önkiszolgálóban, mert gorombán, udvariatlanul szolgáltam ki magam.

*

KÖNYÖRGÉS

– Ígérd meg, drágám, hogy akkor is szeretni fogsz, amikor én már utállak.

*

SZEMTELENSÉG

– Egy negyedórára kölcsön kérte a férjemet. Ennek már harminckét éve. Visszaadná végre?

– Nem tudna várni még egy negyedórát?

*

NEM VIDÁM

Egy öreg bácsi kérdezte tőlem a temetőben:

– Mit gondol, fiam érdemes még hazamennem?

*

KÜLÖNÖS ÓHAJ

– Mélyvízi búvár szeretnék lenni a Szaharában.

*

ÜZLETBEN

– Egy ébresztőórát kérek, ami nem működik, mert utálok korán felkelni.

*

FÉLTÉKENYSÉG

– Torkig vagyok már az örökös féltékenykedéseddel! Hidd el, hogy rajtad és a Zala megyei nőkön kívül nincs senkim!

*

HIGIÉNIA

– Reggel első dolgom, hogy fogat mossak, akkor is ha nincsenek.

*

MAI IDŐK

– A kislányomnak születésnapjára vettem egy hajas babát. Azt mondta, nem kéri mert van már neki egy igazi.

GALAMBOS SZILVESZTER

NAPSZÚRTA RÍMSZURKA

TÖRÖK
A nagyvezír nejének hajlatán
vérzett el a deli kajmakán!

*

BELÁTÓ FÉRJ
Disztingváltam:
elváltam.

*

ÁLOM
Mi lehet egy zab álma?
„Bár egy ló bezabálna…"

*

MAZSOLA
Háborgott a Mazdája,
hogy pont ő a gazdája!

*

BARTELL
Három herélt háremőrt
cseréltek más háromért.

*

EZ IGEN!
Nincs még ilyen karakán
legény a föld kerekén!

FECSKE CSABA

PESSZIMIZMUS A TV 3 INDULÁSAKOR

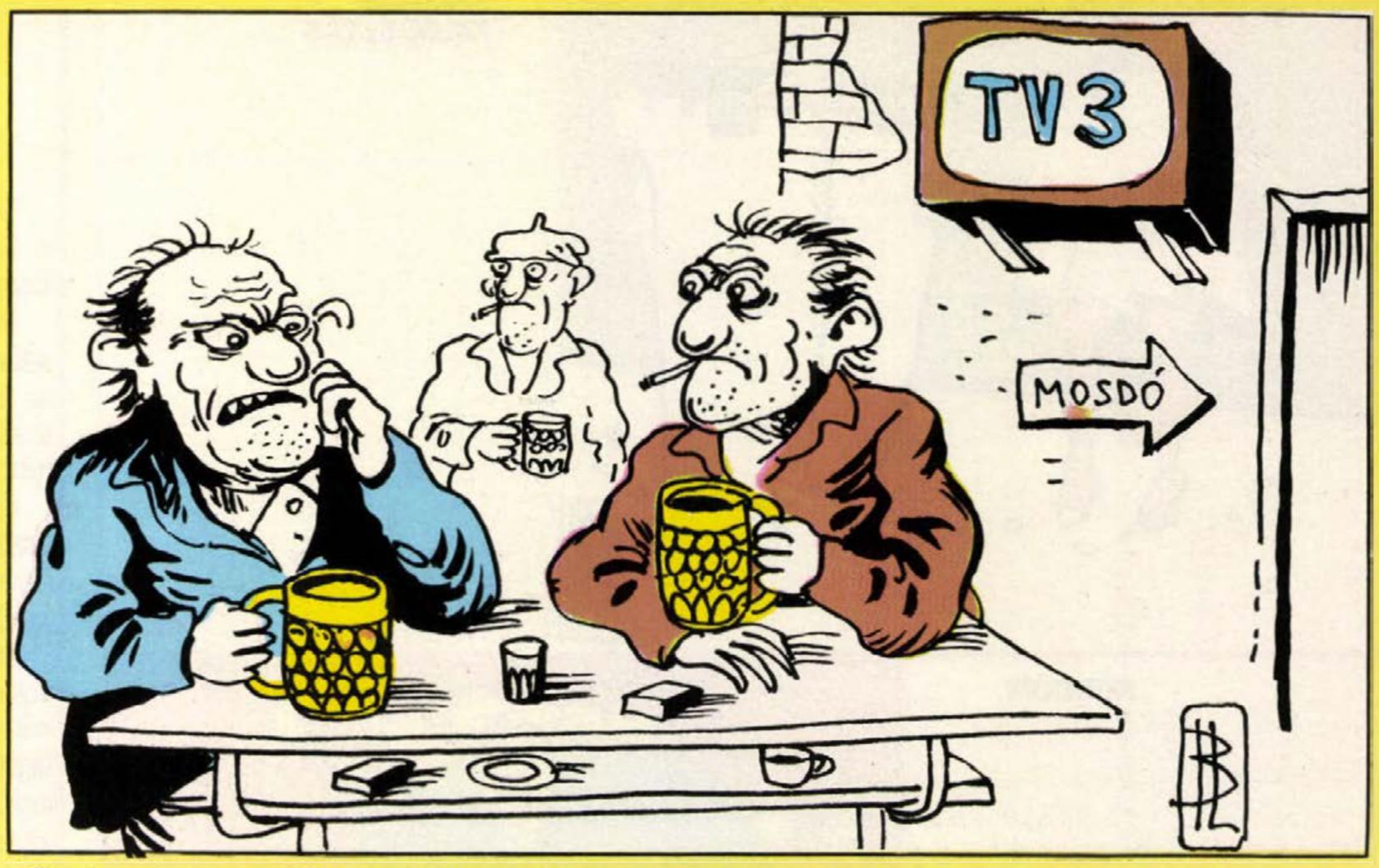

– Én úgy érzem, ebből a médiaválságból majd talán csak a TV 23 csatorna fog kivezetni…

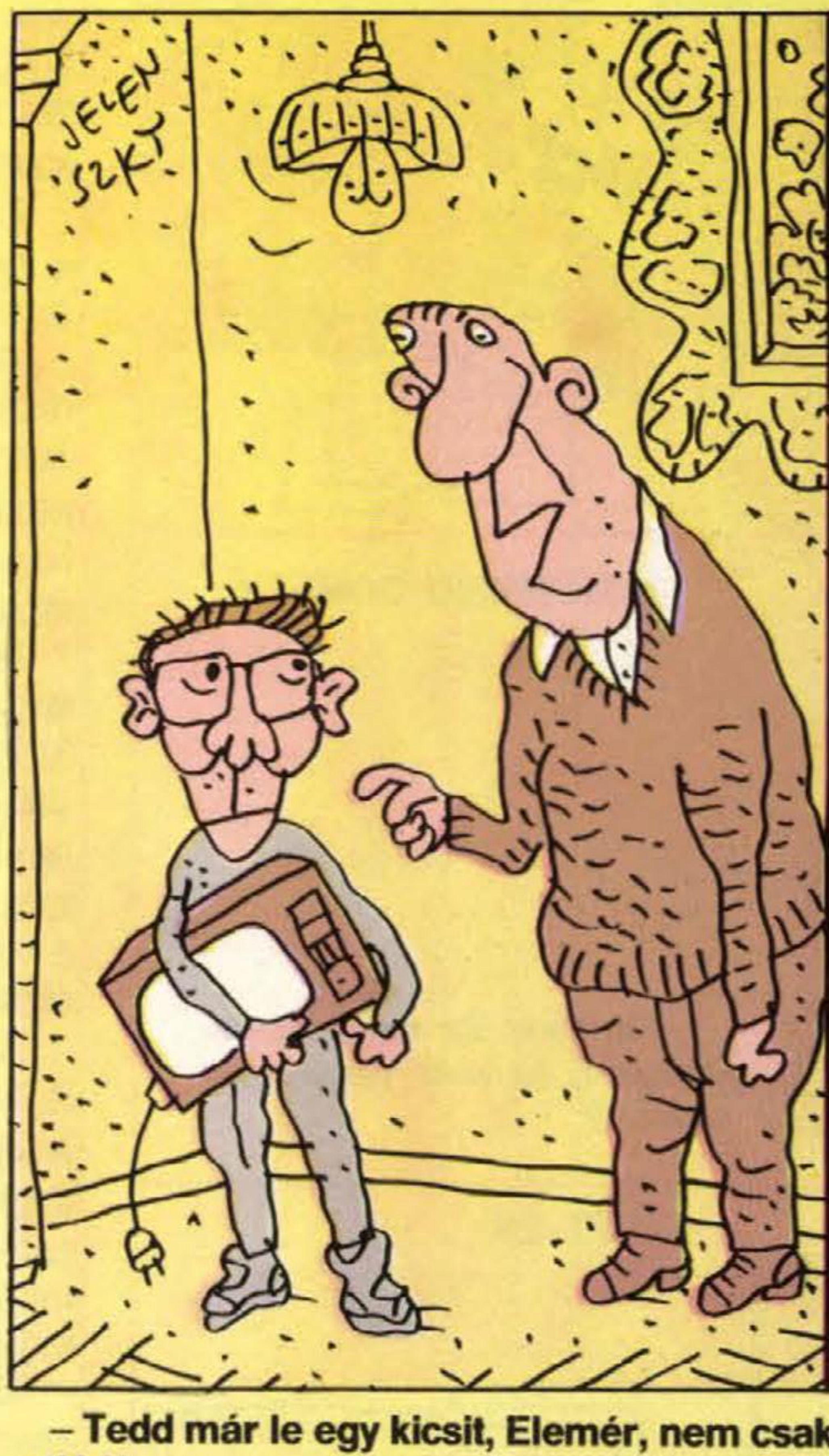

– Tedd már le egy kicsit, Elemér, nem csak a tiéd!

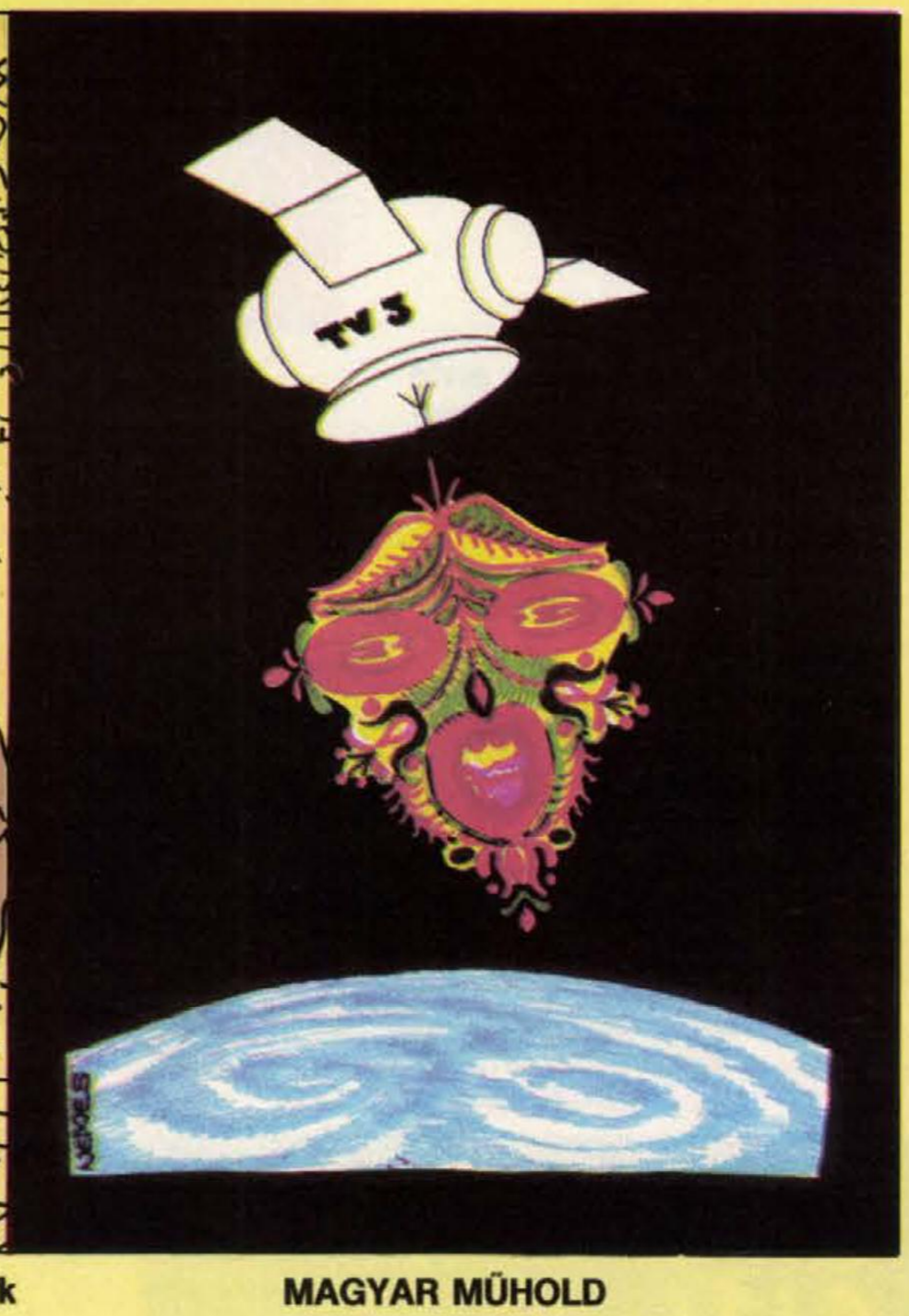

MAGYAR MŰHOLD

MÉDIA

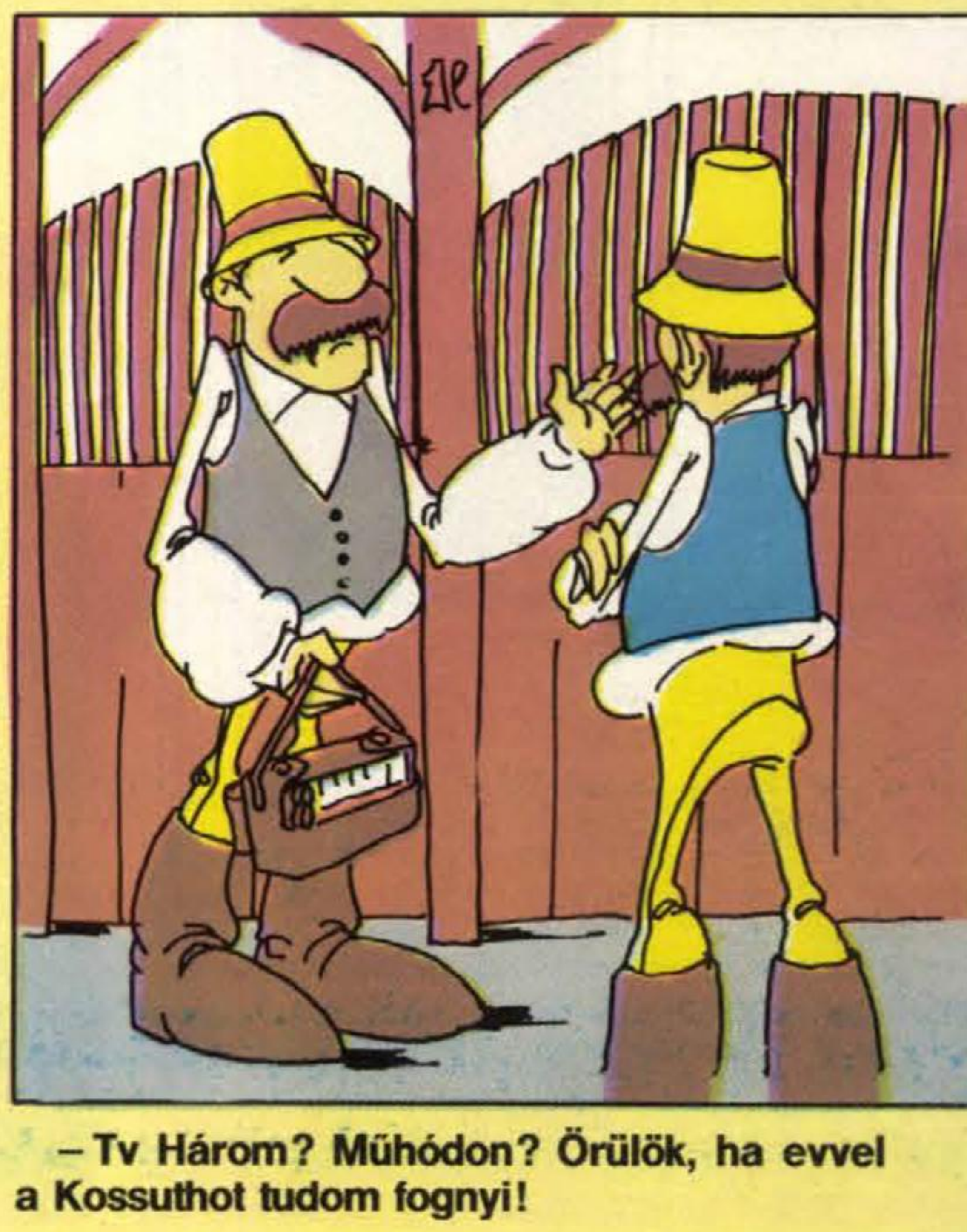

– Tv Három? Műhódon? Örülök, ha evvel a Kossuthot tudom fognyi!

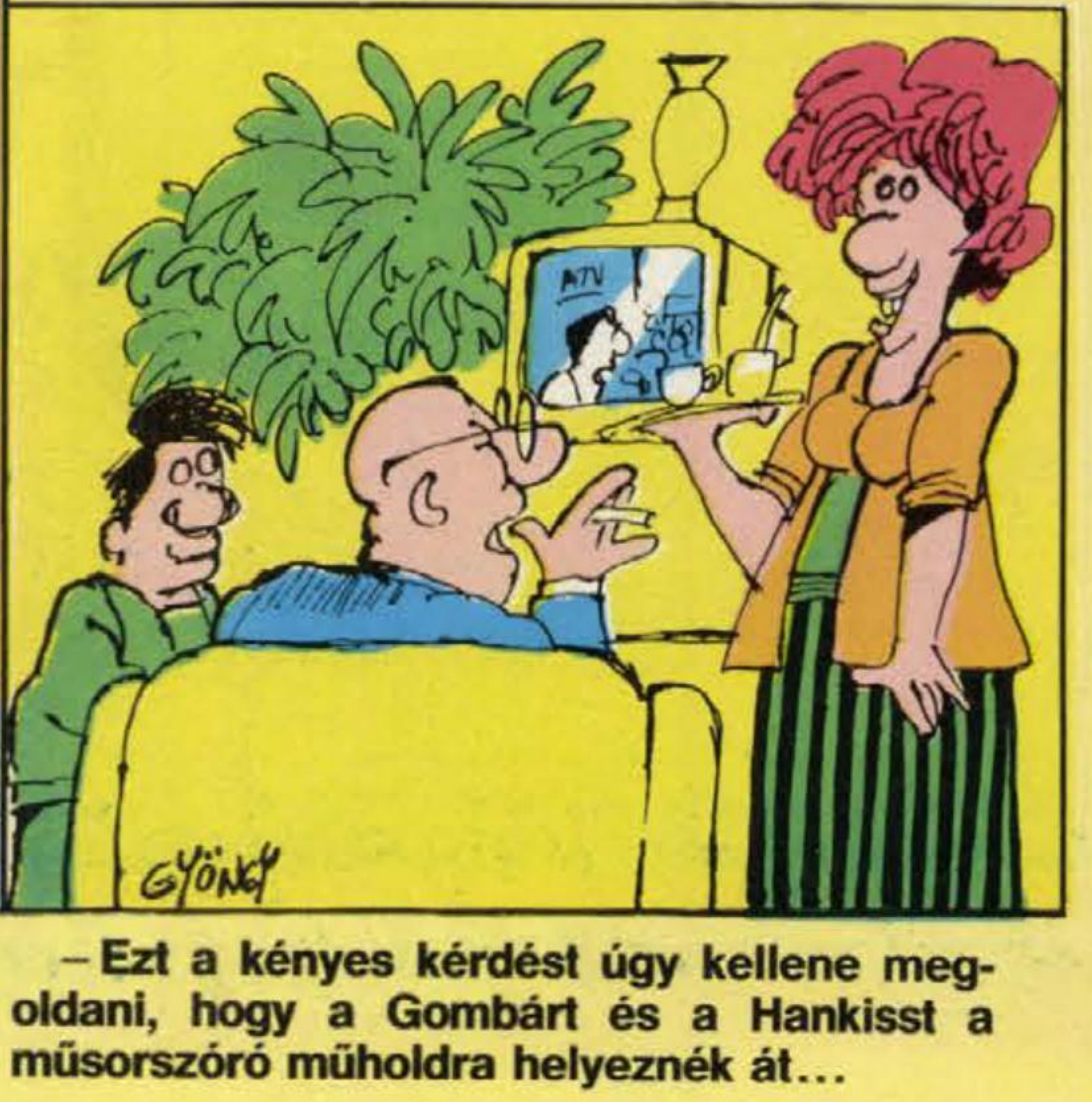

– Ezt a kényes kérdést úgy kellene megoldani, hogy a Gombárt és a Hankisst a műsorszóró műholdra helyeznék át…

AKKOR SZÜRET

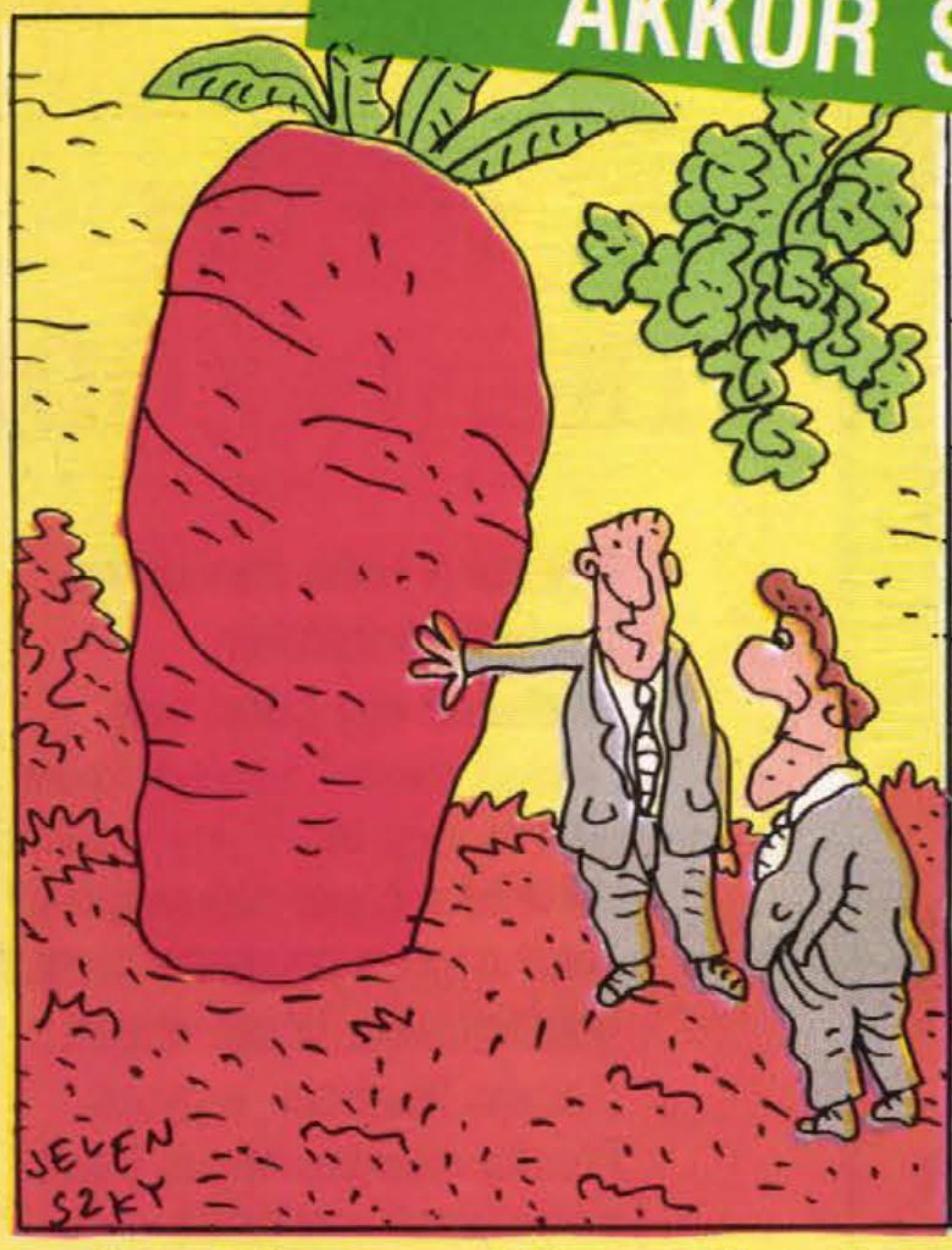

– Szeretném, ha a sajtóban a valóságot közölnék és nem az esetleges problémákat nagyítanák fel

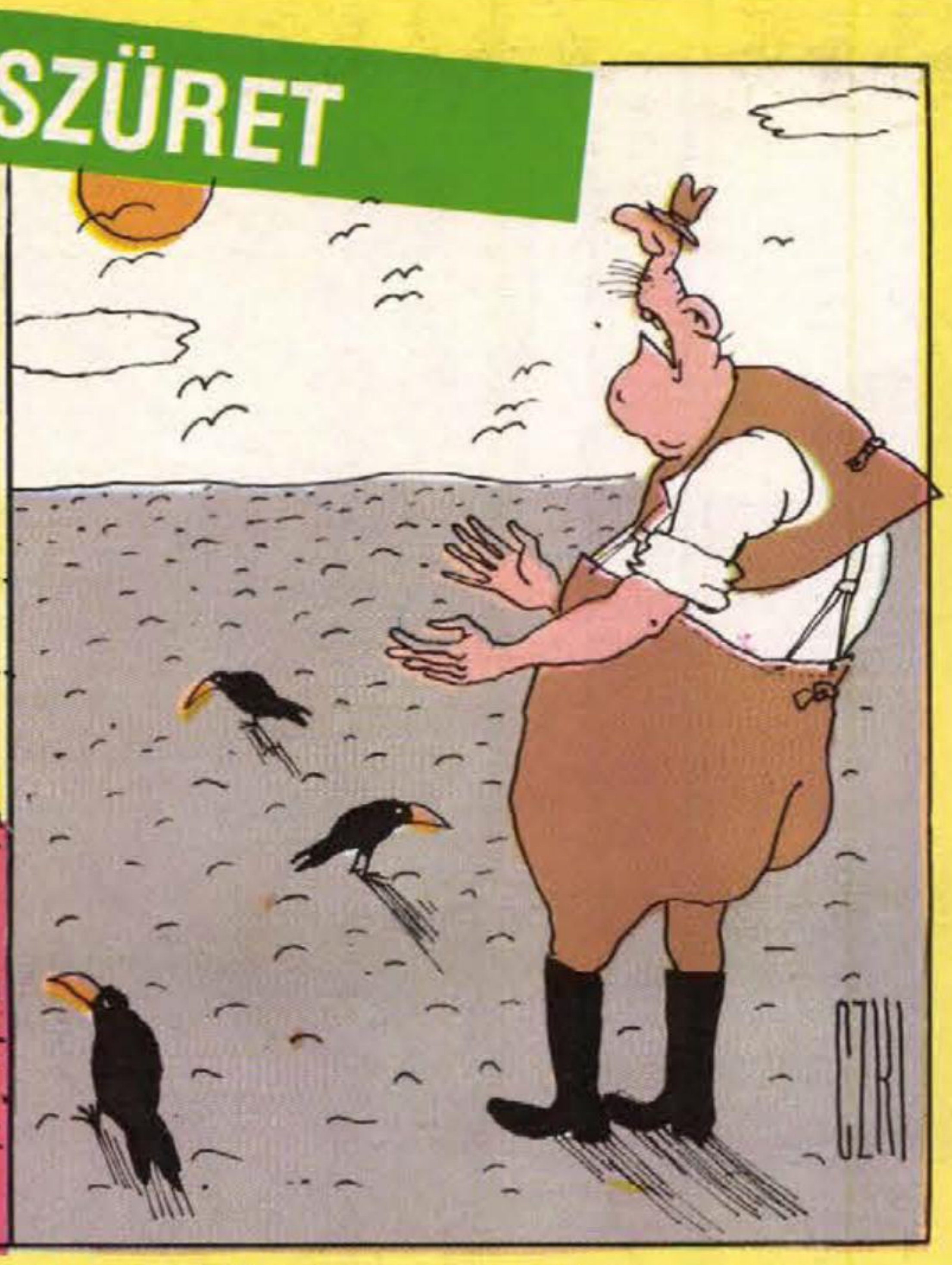

– Most vetni, vagy nem vetni?

BUKÉ

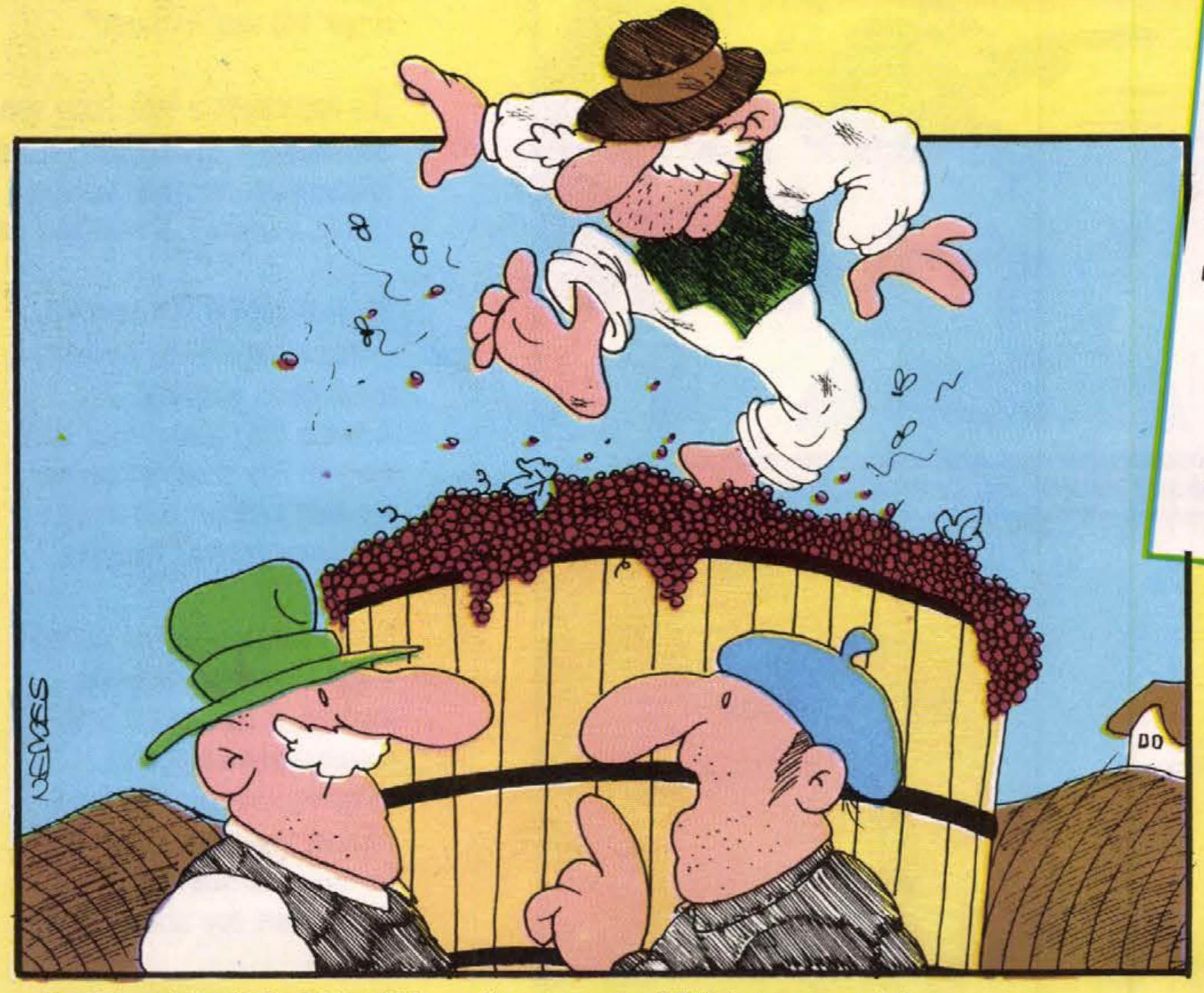

– A mi borainknak Feri bácsi lába adja meg azt a különleges zamatot

BIRKÁK

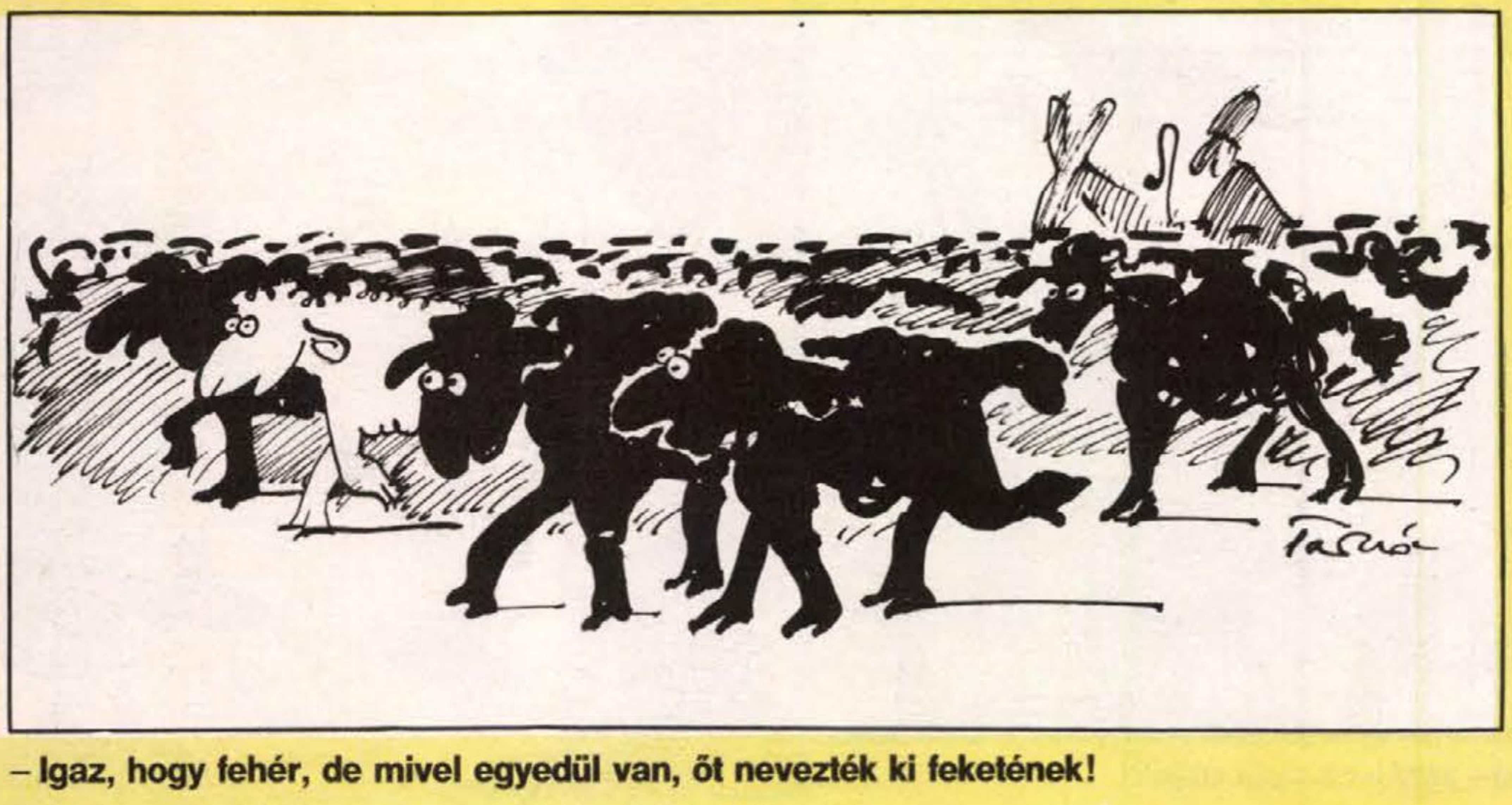

– Igaz, hogy fehér, de mivel egyedül van, őt nevezték ki feketének!

(E)LŐRE!

– Hogy van, Jani bátyám?!

– Nagy megviseltetésben, fiam. A pártomat megviselte a Torgyán, a búzámat a tavaszi, a kukoricámat meg a nyári aszály.

– A szőlő miatt nem aggódik?

– Hogy is mondjam? Ez a probléma csak mustanság kezd kiforrni bennem. Ami idegesít, az az, hogy rendre a dolgok mögött kullogok.

– Felgyorsult az idő, öreg!

– Az lenne a kisebbik baj. A nagyobbik baj az, hogy lelassulni látszik a kárpótlás.

– Az meg mit érdekli magát? Hiszen világ életében egyénileg gazdálkodott!

– Már megint nem egyről beszélünk. Én arra a kárpótlásra gondoltam, amit a biztosító kellene, hogy fizessen az aszály miatt.

– Ha maga rendben fizette a díjat, akkor nem lehet probléma.

– Az attól függ, hogyan értelmezik a dolgot. Mert ha úgy, ahogy az a médiaügybeni alkotmánybírósági döntéssel kapcsolatban történt, akkor nem kapok egy lyukas garast sem.

– Miért? Maga szerint hogyan értelmezhető még az, hogy: aszály?

– Például úgy, hogy: tartós csapadékhiány. Akkor meg azt mondja a hivatalnok, hogy milyen alapon fizessen? A kötvényben aszály van meghatározva, nem pedig tartós csapadékhiány!

– Nagyon szkeptikus maga, öreg. Még nem is történt semmi, de maga máris citerázik a félelemtől.

– Tehetek én arról, ha körül vesz a zene? A fiam a sarki presszóban zongorázik, a kilencvenéves anyósom a menyecskekórusban énekel, a tíz hold kukoricám a Keserves-dűlőben furulyázik és a sógor is minden áldott este betilinkózik a kocsmában.

– Majd nem fog! Úgy hírlik, hogy az idén szőlőből sem lesz, csak alig.

– Az őt nem zavarja. A haverjaival elszegődött a borkombinátba részesivásra. Naponta nyolc órát dolgozik és fizetségül két órán keresztül ihat. Így aztán jól jár a gazdaság, hiszen rövid idő alatt kiürülhetnek az eddig eladhatatlan borokkal teli hordói.

– Na és, ha elfogy a régi, akkor mit fognak inni? Még szocialista borok sem lesznek, hiszen se szalma, se kukorica!

– Akkor, fiam, olyan „disznóság” történik majd, ami a pártállamban nem eshetett volna meg.

– Aha! ...Megvan! Kevés kukorica, kevés lesz a hízott disznó!

– Nem jó válasz.

– Akkor: ...a kevés bortól kevés lesz a „részeg disznó”!

– Ez meg még rosszabb válasz.

– Oké, öreg, maga nyert! Szabad a gazda!

– Megmondom, fiam: Rengeteg *lopó* fog munkanélkülivé válni!

BODNÁR GYULA

AZ M3 MENTÉN

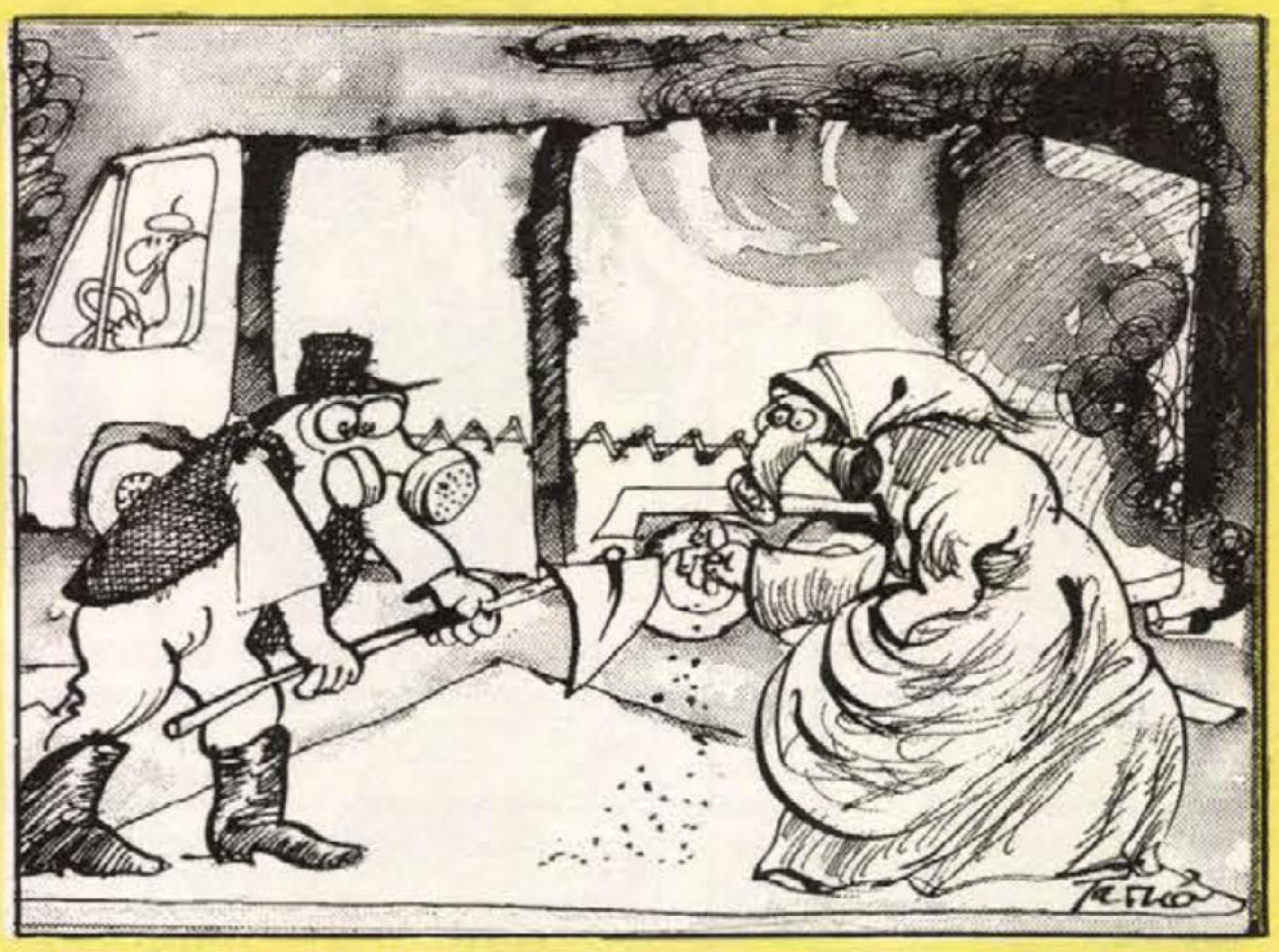

– Gyógynövényt kéne vetnyi a visszakapott fődbe!

Szüret idején

– Kevés a hordó...

– Nincs már kádár?

– Ugyan... Sok a szónok!

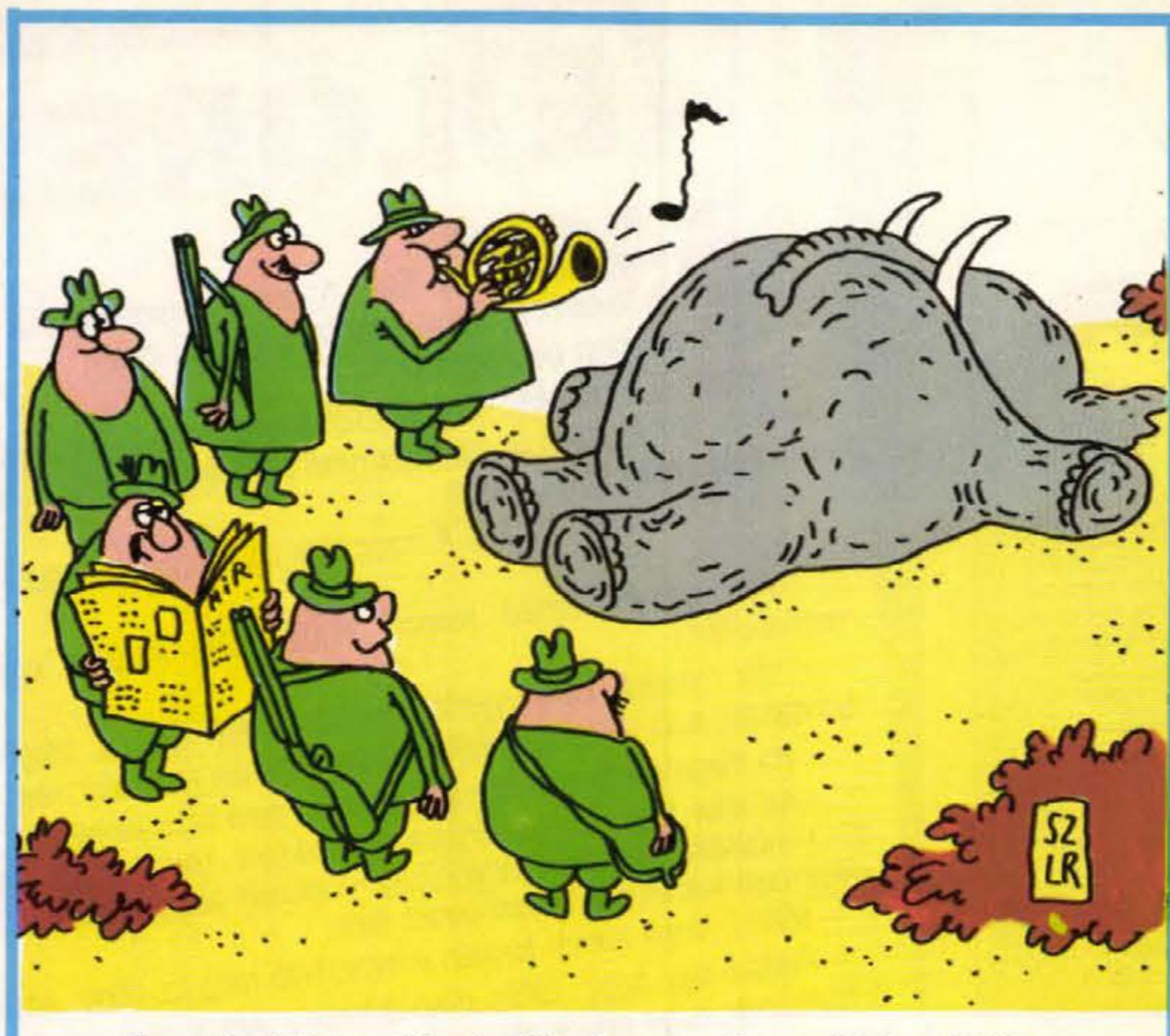

– Nem fogjátok elhinni, fiúk, hogy milyen állat szökött meg tegnap az Állatkertből…

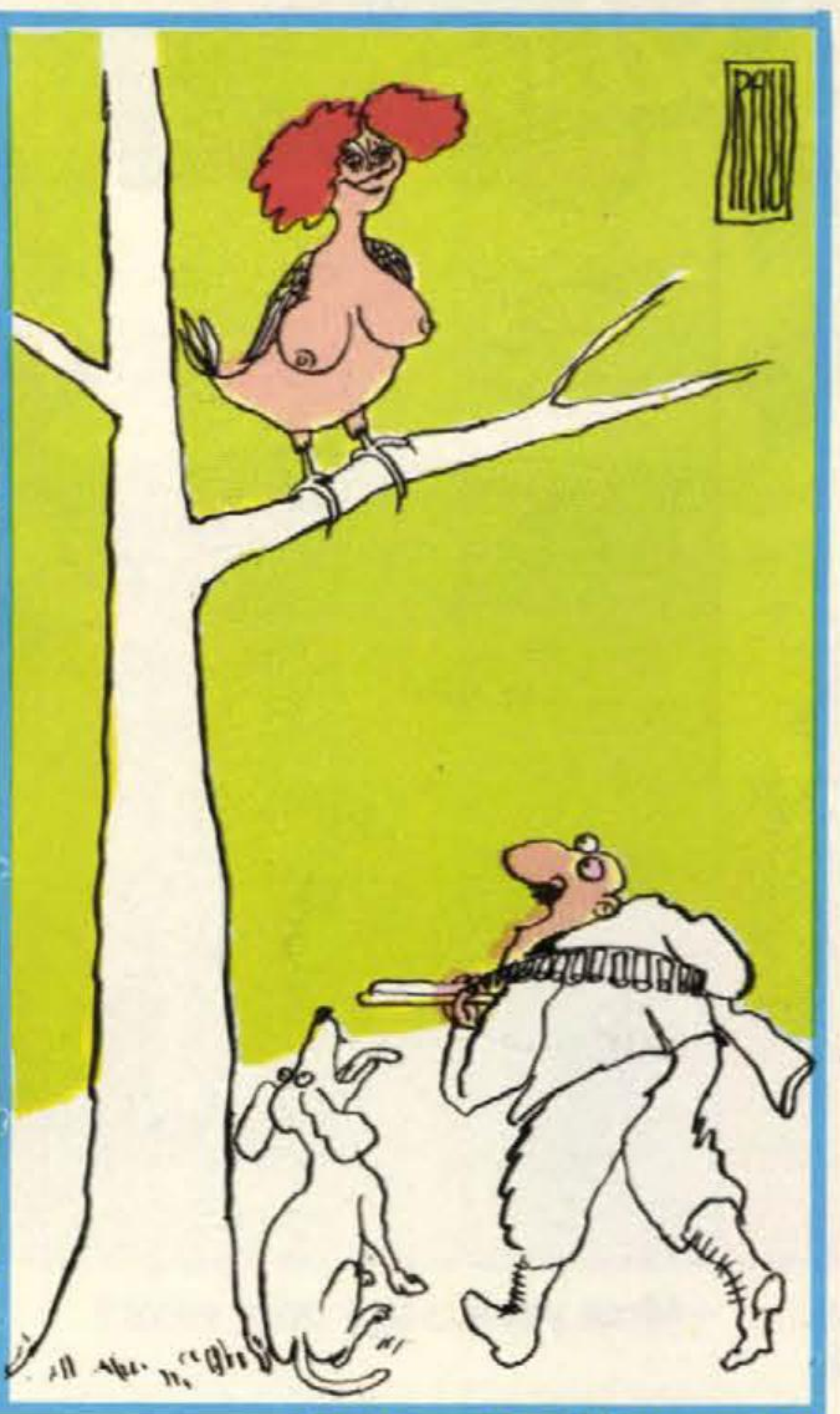

Melyik vadász eteti a vadakat?

AZ, AKI KONSZENZUSRA TÖREKSZIK…

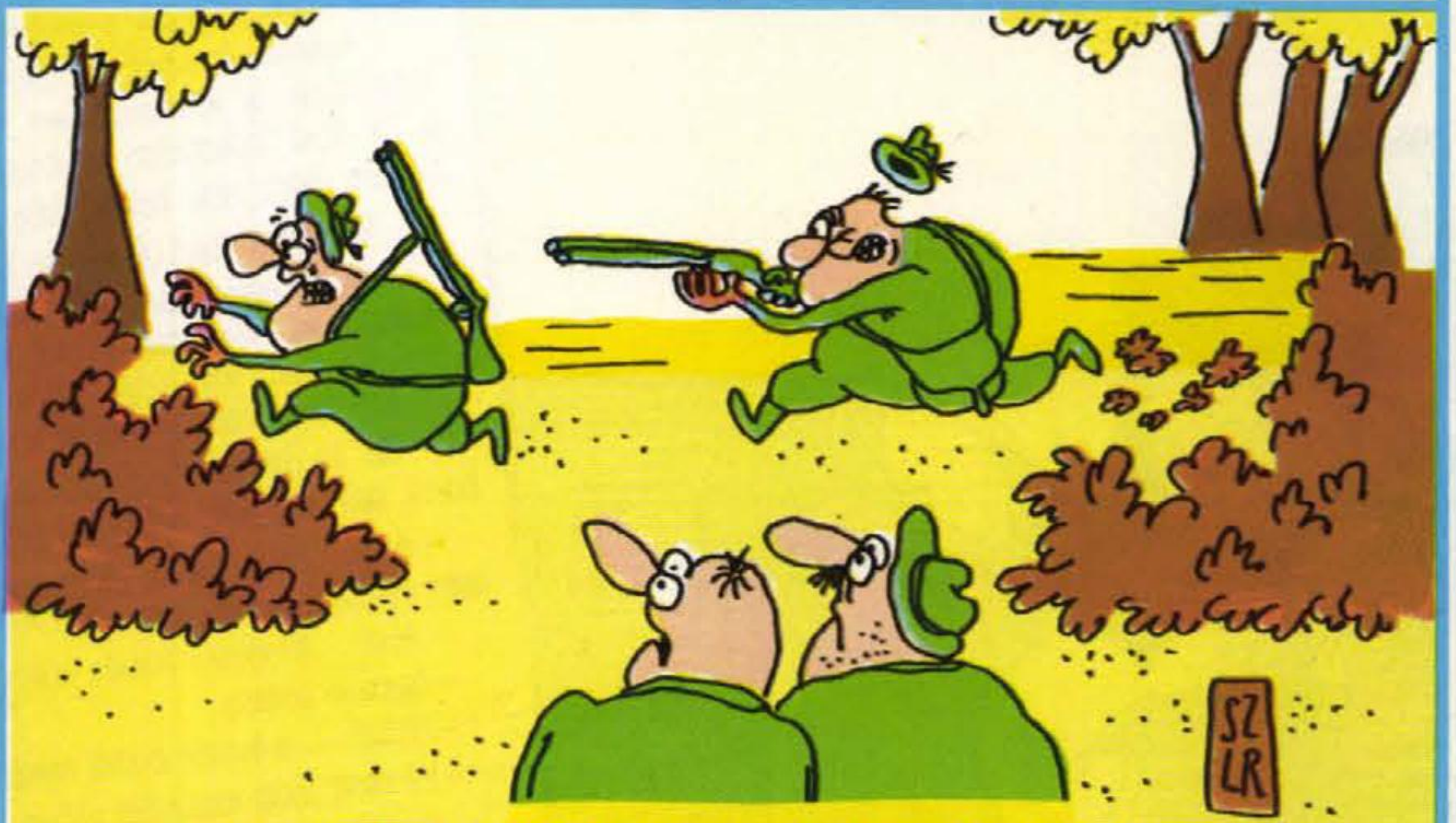

– Azért balesetvédelmi szempontból mégiscsak előnyösebb volt, amikor még minden vadász egy párthoz tartozott…

VADÁSZATI SZEZON

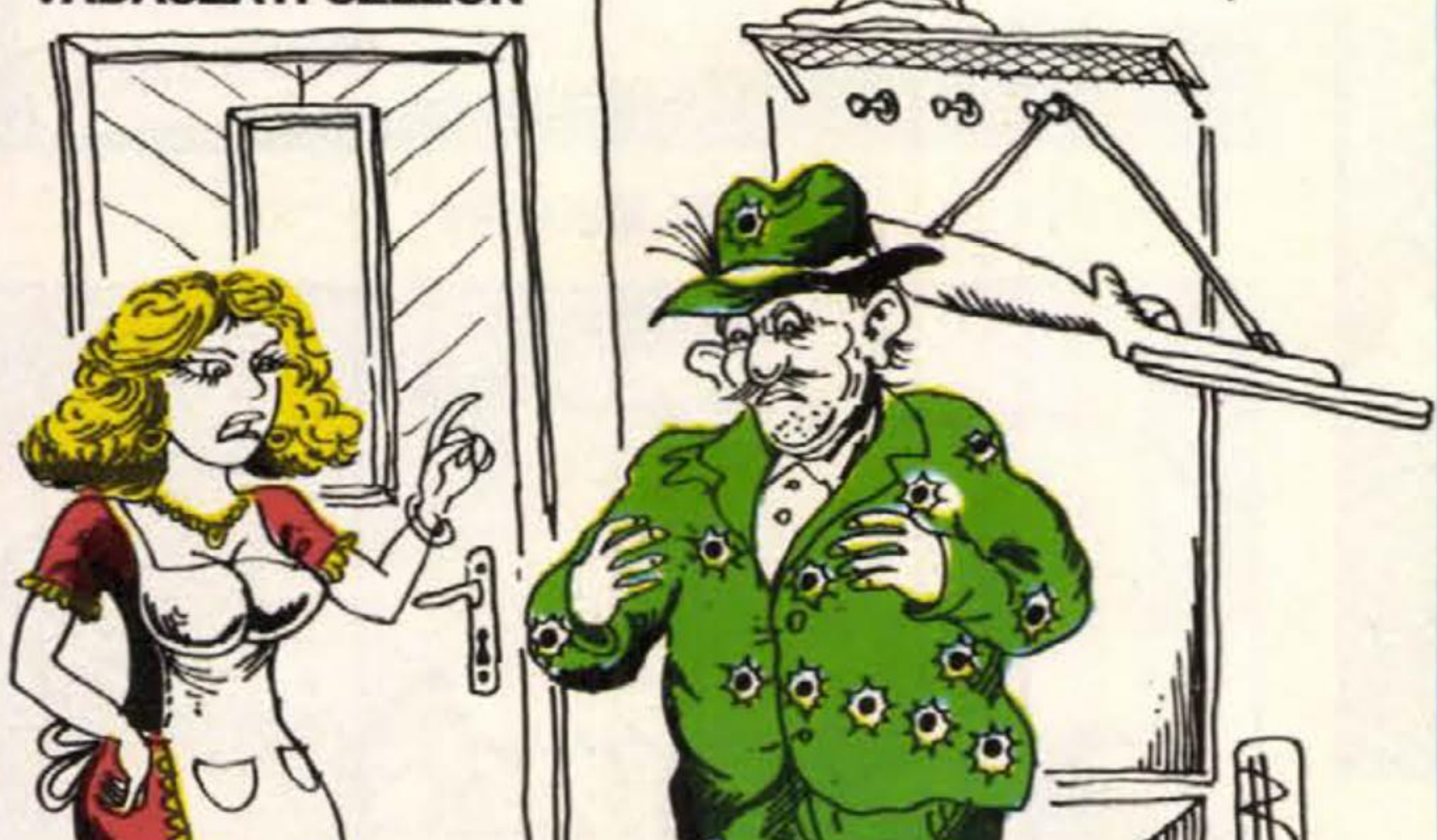

– Hányszor mondtam már, hogy ne állj be hajtónak!

Újabb húsáremelés várható „VEVÉS” KÖZBEN JÖN MEG AZ ÉTVÁGY…

KIBÉDI ERVIN:

ÁLLATI ÁTRENDEZŐDÉS

Egy balga bolha bandukolva
a ruhatári kabátokon,
találkozott egy poloskával
„Nicsak rokon!” kedélyeskedett;
„Hát te még élsz?” így szólította me
„Dicsérd a napot napnyugtával!”
Felelt amaz s panaszba kezdett,
poloskahangja búsan rezgett;
„Lassan kihalóban vagyunk,
Pusztul szapora, nemes fajunk
a környezeti ártalomtól
– A szívem sír, ha belegondol –
a sok vegyész ellenünk fordul,
döglődünk gáztól, sprétől, portul.
Ám vigaszunknak nincsen híjja;
az ember ugyanúgy beszíjja
a sok írtó szar írtószert!”

„És bajtársunk a tetű, hogy van?”
„Őt szegényt egy ágyban orozva,
szerelmesek nyomták laposra.
Ez hát a sorsunk s nem lesz jobba

Így panaszolt a bús poloska,
– míg a forgalomba motozva –
a ruhatáros eltaposta.
A bolha meg a nagy bajt látva,
átugrott egy szép nercbundára
s onnan páratlan szerencsére
egy hölgy hófehér fenekére.

Nem megy a hölggyel lepedőre
s így mindennapi betevője
megvan. S ha rossz a dolga,
a cselédlányra átugorva,
megszívja magát édes kéjjel,
jóllakva friss paraszti vérrel.
És átugrálva sok-sok percet,
Mindig talál egy szabad segget.

A tanulság nem talmi holmi:
Idejében kell átugorni!

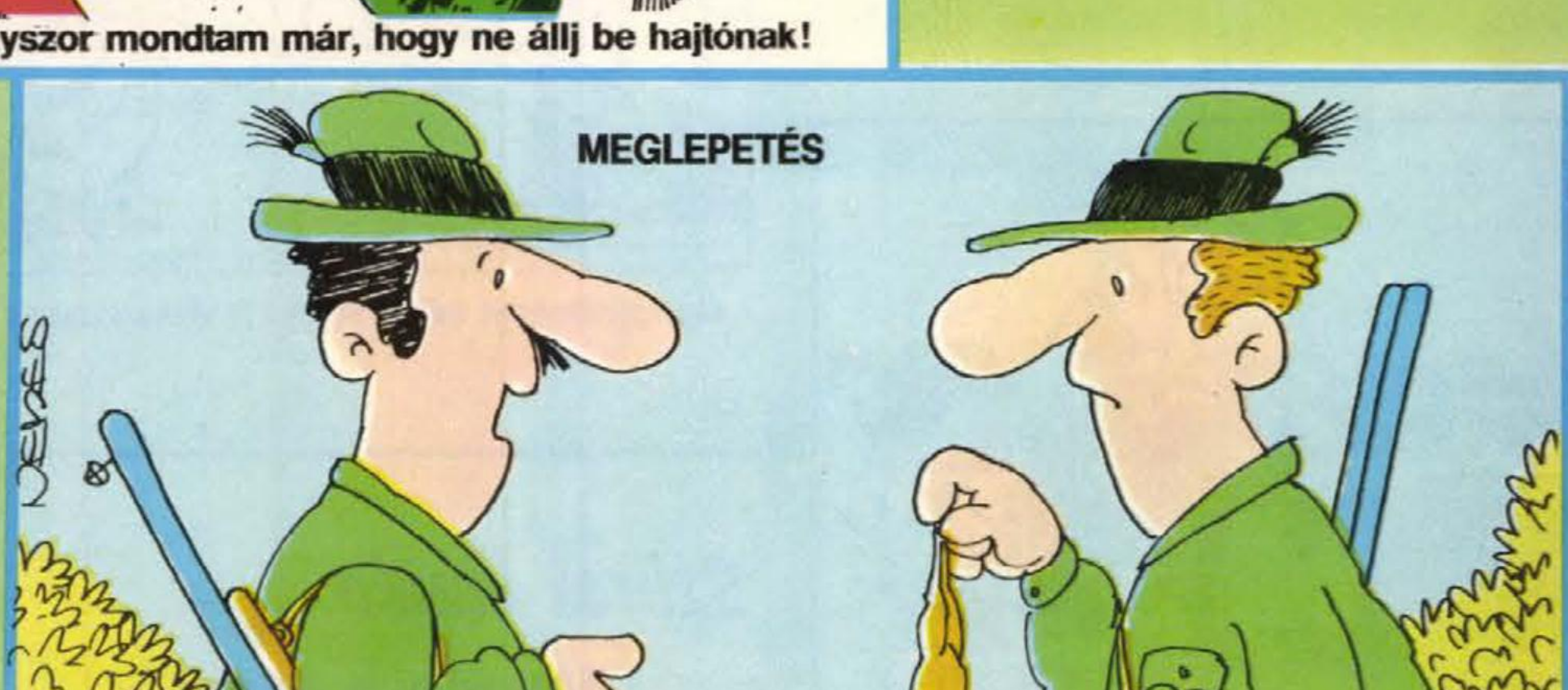

– Mégis, mekkora szarvast vártál ilyen aszályos nyár után?!

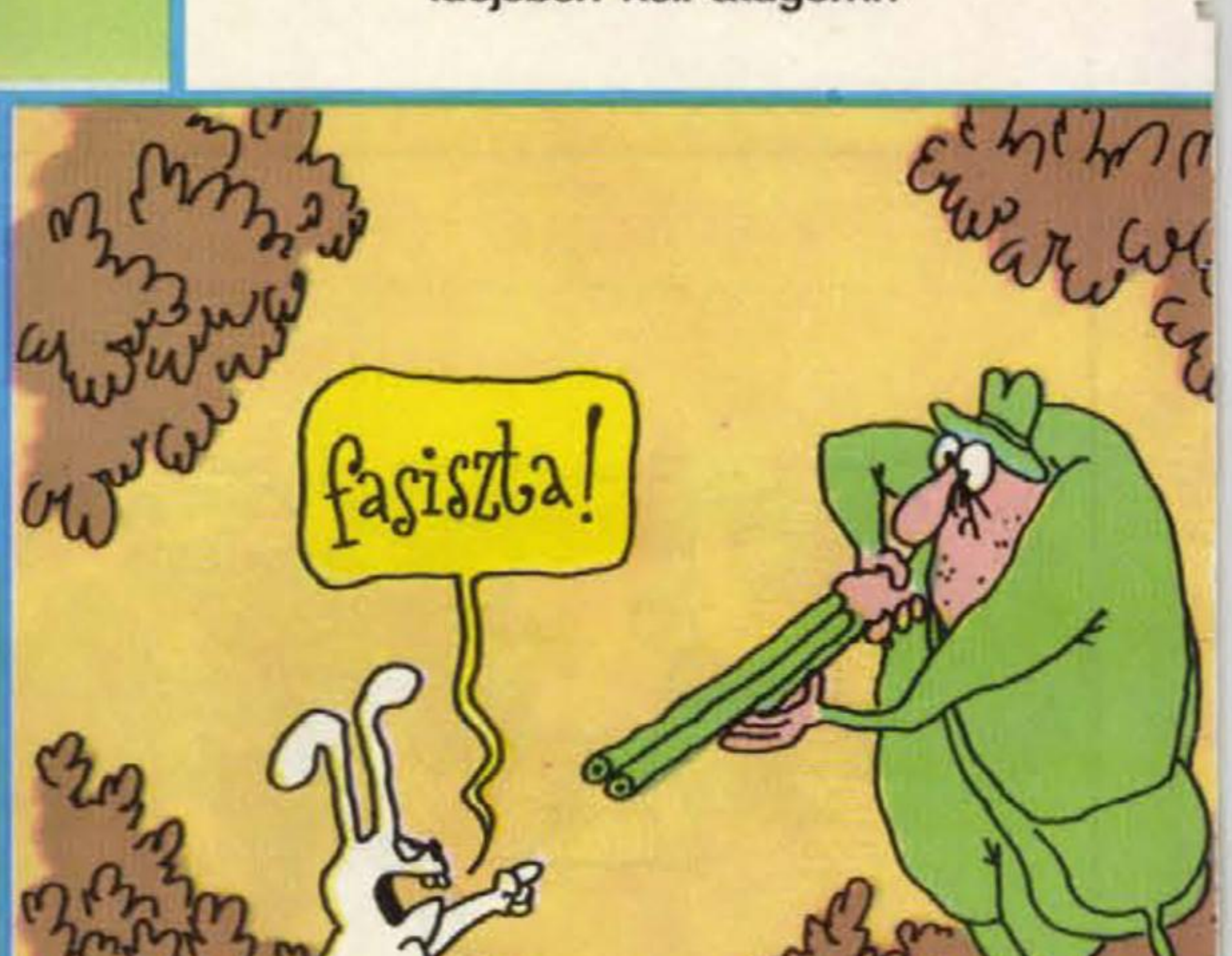

CSAK VADASZOKNAK!

Jobb, ha mindjárt a legelején töredelmes vallomást teszek. Engem bizony nehezen vinne rá a lélek arra, hogy egy bolhát nyakoncsípjek, pláne, hogy agyoncsapjak egy elefántot. Háztömbszerte híres állatbarát vagyok. Ergo, hiányzik belőlem a vadászszenvedély.

Az őzek futásában gyönyörködni szoktam, sötétedés után előre köszönök minden vaddisznónak. A fajdkakast pedig még fényes nappal is úgy összetévesztem a kanalasgémmel, mint a vöcsök.

Ködbevesző gyermekkoromban bezzeg valósággal faltam neves afrikavadászaink izgalmasnál izgalmasabb köteteit, s a meghitt családi vacsorák után lábujjhegyen settenkedtem le a fáspincébe kifürkészni, nem bújt-e tüzelő jegesmedve a téli tüzelő közé. (Nem, nem, soha!)

Aztán teltek-múltak az évek, s lám, nem vágyom immár a puskaporszag okozta édeskés bódulatra. Úgy tetszik, kinőttem magamból, végérvényesen.

Nos, talán a fentiek okán érintenek érzékenyen engem a mostanság divatos körvadászatok. Melyeken politikusi jelmezbe bújt másodpercemberkék cipelik a *legvadabb* mordályt, s rendeznek okos gyülekezetünkben futóvadlövészetet. A fegyverropogás messzire hallik. Esetenként a határokon túlra. S riadalmat okoz ott is, itt is.

Nem vagyok egy kimondott zoológus, de azt tudom: a demokrácia nevezetű jószág korántsem mindenevő.

Vigyázzunk a gyomrunkra tehát, hölgyek és urak!

Röpke receptnyi jótanács csupán Horatius főszakács tollából:

Ha a királyaink eszelősködnek, azt mindig a nép bánja meg.

WALTER BÉLA

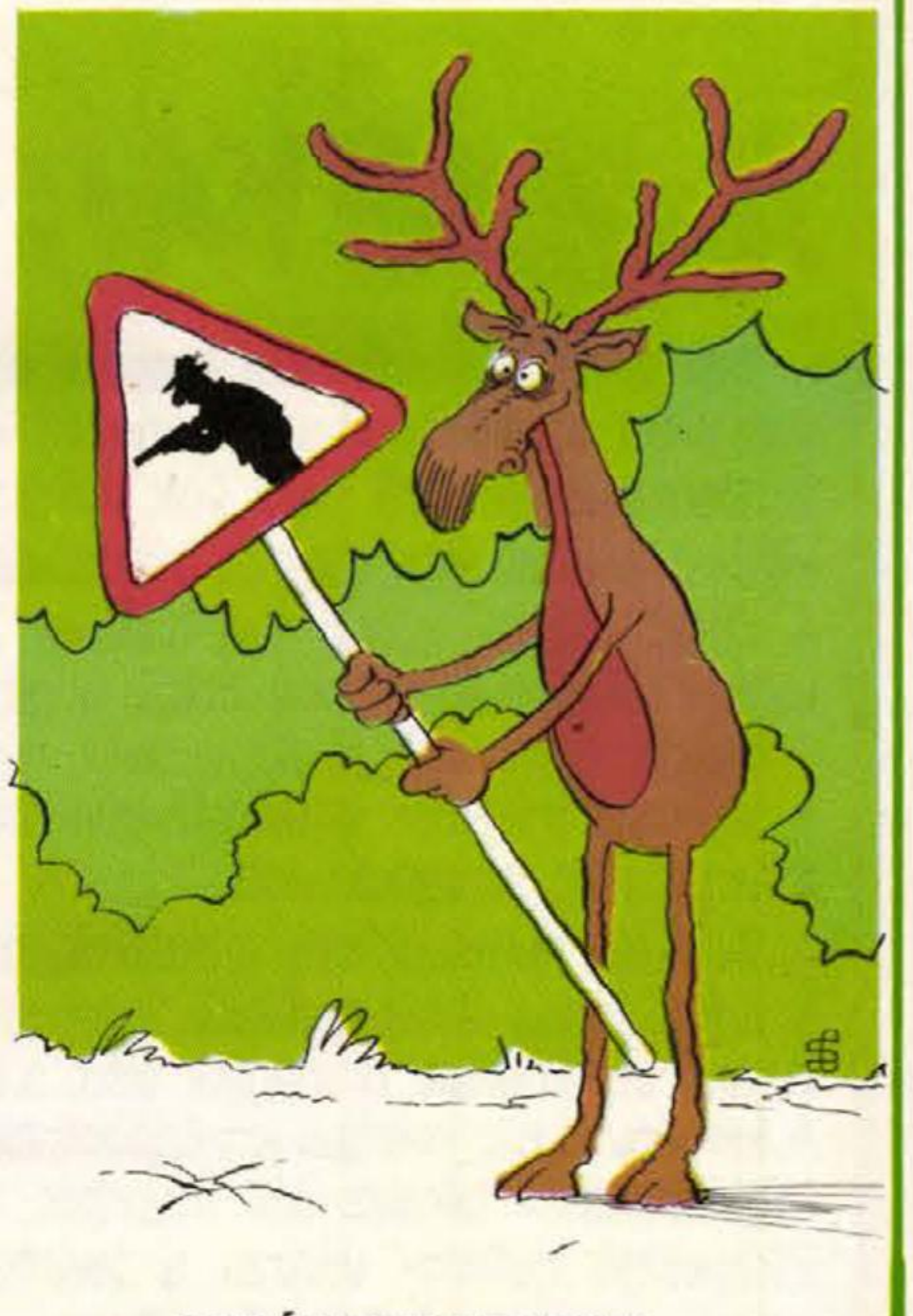

VADÁSZATI SZEZON

TELEREGÉNY

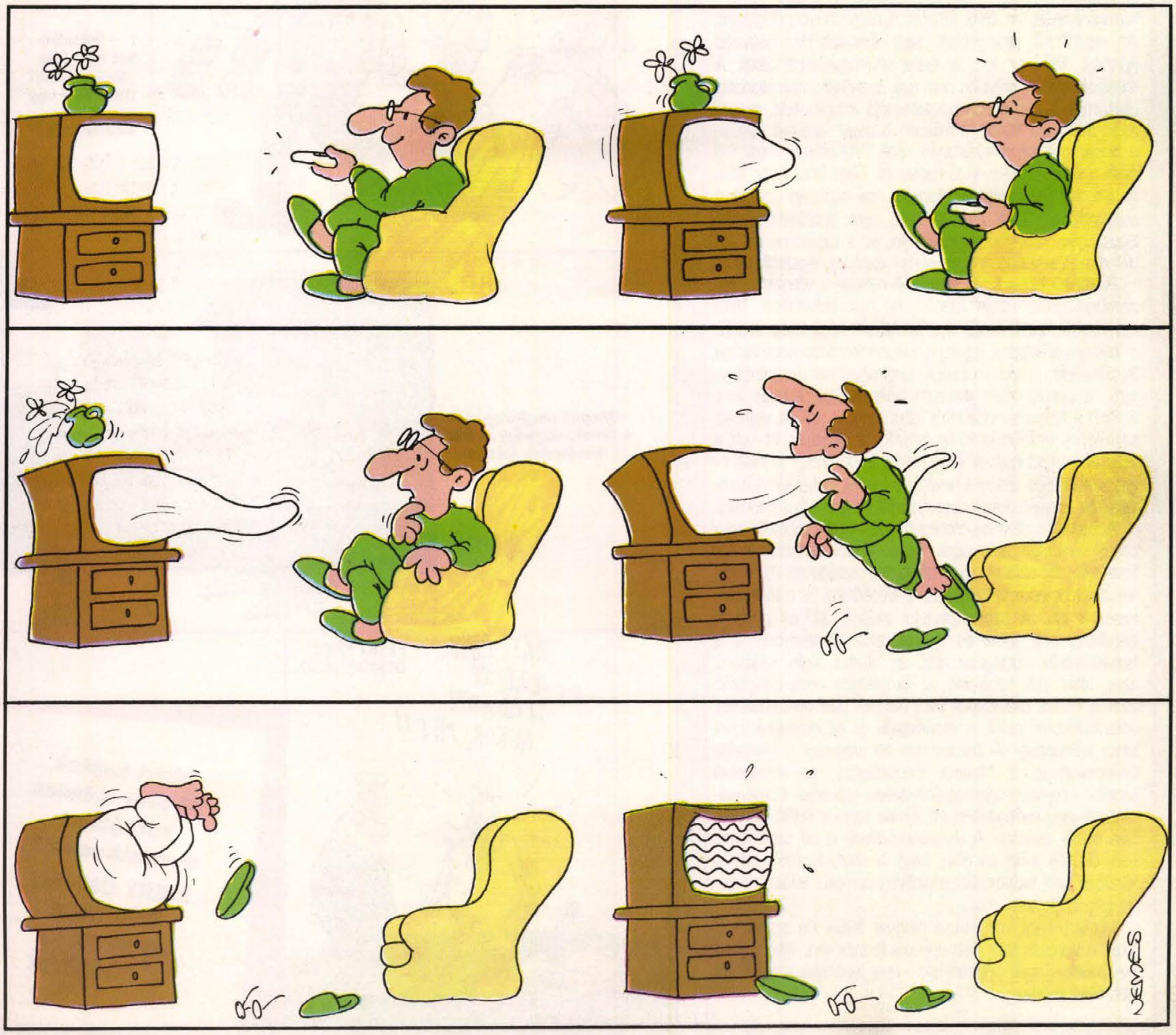

SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER
ROVATA

A MAGYAR TETŐ

Hat esztendeje lakom a hegyen, s írás közben bőven van időm szemlélődni, sőt élemedett korba lépvén szívesebben szemlélődöm, mint írok. Amikor ide költöztünk, a kilátást semmi sem zavarta, mostanára azonban beépült a vidék. Többek között Zoli házával. Zoli főosztályvezető valami vállalatnál, kedves fickó, a gáztársulásunk ügyeit ő intézte. Korombéli, jó negyvenes, nyilván egy élet álma a nagy ház melynek tetején fürdőnadrágban vagy melegítőben évekig szorgoskodott.

A házról ne essék szó, a boltívek meg egyebek végtére is a tulajdonos álmát testesítik meg. Én innen csak a tetőt láttam, az érdekelt. A magyar tető, a magyar kéménnyel. A kémény a ház mértani középpontjából szökell elő, s egy félgömb-szelet takarja. Mit mondjak, ronda, akár a ház. Elképesztő külleme vonzza a tekintetet, pedig magam láttam, mi munka lett beléfeccölve.

Megpróbáltam kiszámítani, Zoli barátunk hány munkaórát töltött a Magyar Tetőn, táskarádiójával *bekalipszózva* az ártatlan környéket. Minden hétvége ott találta, de hétköznapokon is, ha csak tehette, a nagy művön dolgozott. Az egyiptomi piramisokat sem készíthették nagyobb gonddal. Neki ez lett az élete, a megvalósult álom. A tökéletes tető. A soha be nem ázó, szélviharoknak ellenálló, diadalmas és esztétikailag kecsegtető magyar tető, melyre majd mindenki felnéz, miközben ő majd odabent nyilván a tetőre gondol, róla álmodik. Zoli férfikorának legszebb éveit a tetőn töltötte, tűző napon és jeges orkánban. Nem tudom, miféle vállalatnál dolgozik, de biztosan csalódott munkájában. Talán családi élete sem problémamentes. Egyszerűen nem tudom elképzelni, ez a rögeszme miként tölthette ki egy egészséges ember életének legszebb éveit.

Ráadásul ezt a tetőt, melyet ő nyilván a világon a legszebbnek érez, ritkán láthatja, ha már bekötözött. Nem mászhat ki minden nap a tetőablakon, hogy megcsodálja a kémény tökéletes fugáit, a mikroszkópikus pontosságú illesztéseket, a kódexmásolók türelmével készült kéménytetőt, a cserép közé illesztett hófogóvasak kecses ívét. Zoli ezt a rettentő ronda tetőt az utókornak szánta, egyfajta személyes emlékműnek, ha tetszik, sírfeliratnak. Itt volt a világban, s jelet hagyott maga után. Lehet, hogy munkahelyén nem fogják áldani a nevét, de a tetőt és kéményt nemzedékek lesznek kénytelenek nézni és borzadva csodálni.

A téglába-betonba-cserépbe álmodott tehetetlenség elmúlt évtizedei már csak freudi alapon értelmezhetők. Frusztrált, idő előtt elaggott, impotens családapák menekültek a tetőre és a betonozásba a társadalmi és a magánlét keservei elől. A szocializmustól ellopott *idő* és pénz is házakban vált *térré,* és a mai, zilált átmenetben is a betonkeverők surrogása adja az altatót azok számára, akik, akár Zoli barátunk, az öröklétben reménykednek. Ezek a tisztes családapák nem hisznek Istenben, hazában, feltámadásban, nekik a vasárnapok és hétköznapok közt nincs különbség, ők betonoznak és fugáznak a legszebb ünnepeken is, a Matéria megszállottai, az anyagelvű proletár internacionalizmus öntudatlan utóvédjei. Fürdőnadrágban vagy melegítőben ott járnak fent, a Tetőn, személyes életük csúcsán. A tévéhíradó idején is ott szökellnek, nem akarják tudni és hinni, hogy a szerb lövegek milyen kiválóan szét tudnak lőni bármilyen pompás tetőszerkezetet pillanatok alatt.

Irigylem őket, ott fent, a magyar tetőn. De szánom is őket. A pompás tető alatt egyedül fognak élni, mert a jövő nemzedék – saját gyermekeik – nem kívánnak majd alatta élni. Mert ronda.

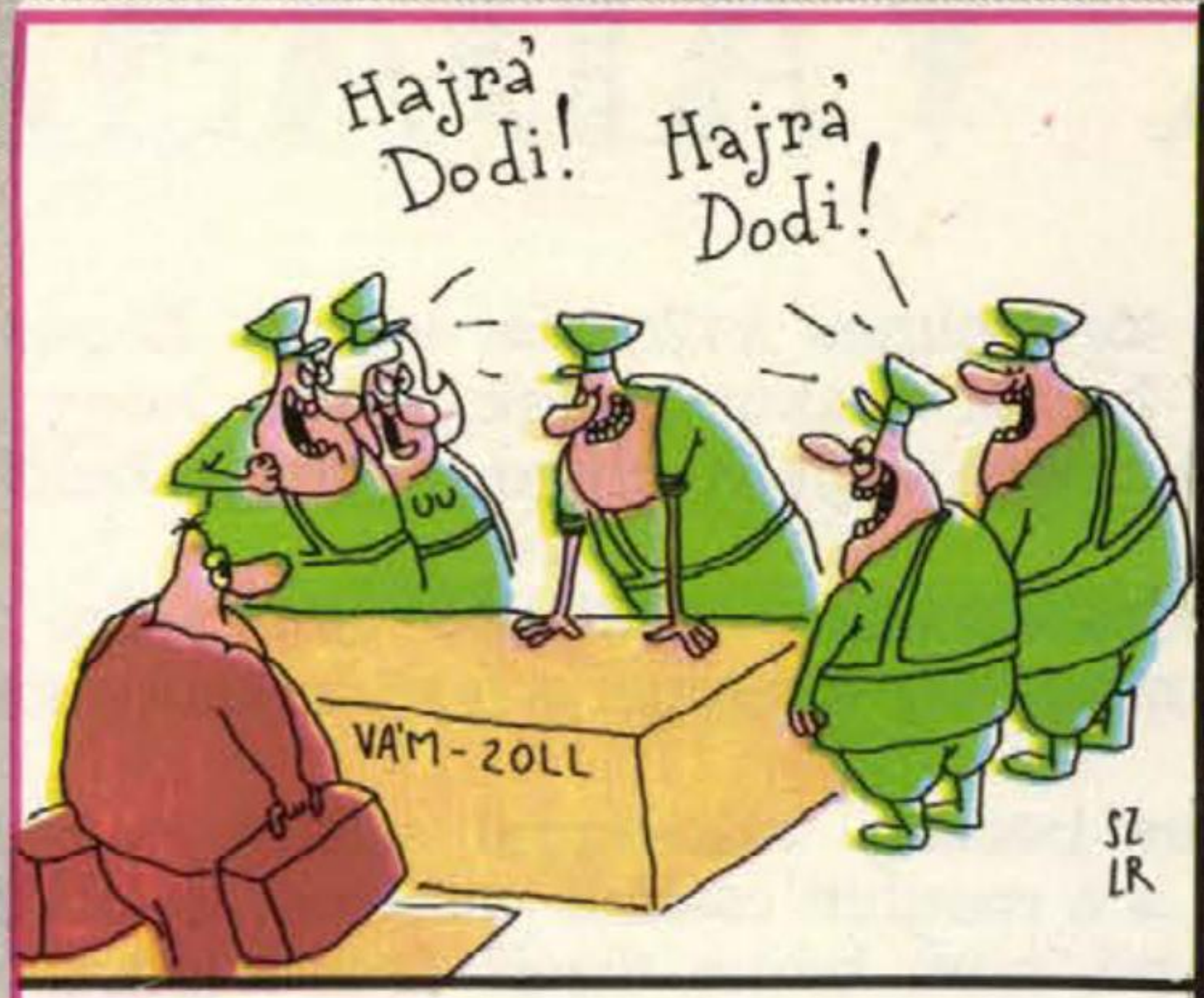
Hajrá Dodi!
Hajrá Dodi!
VÁM-ZOLL
SZ LR

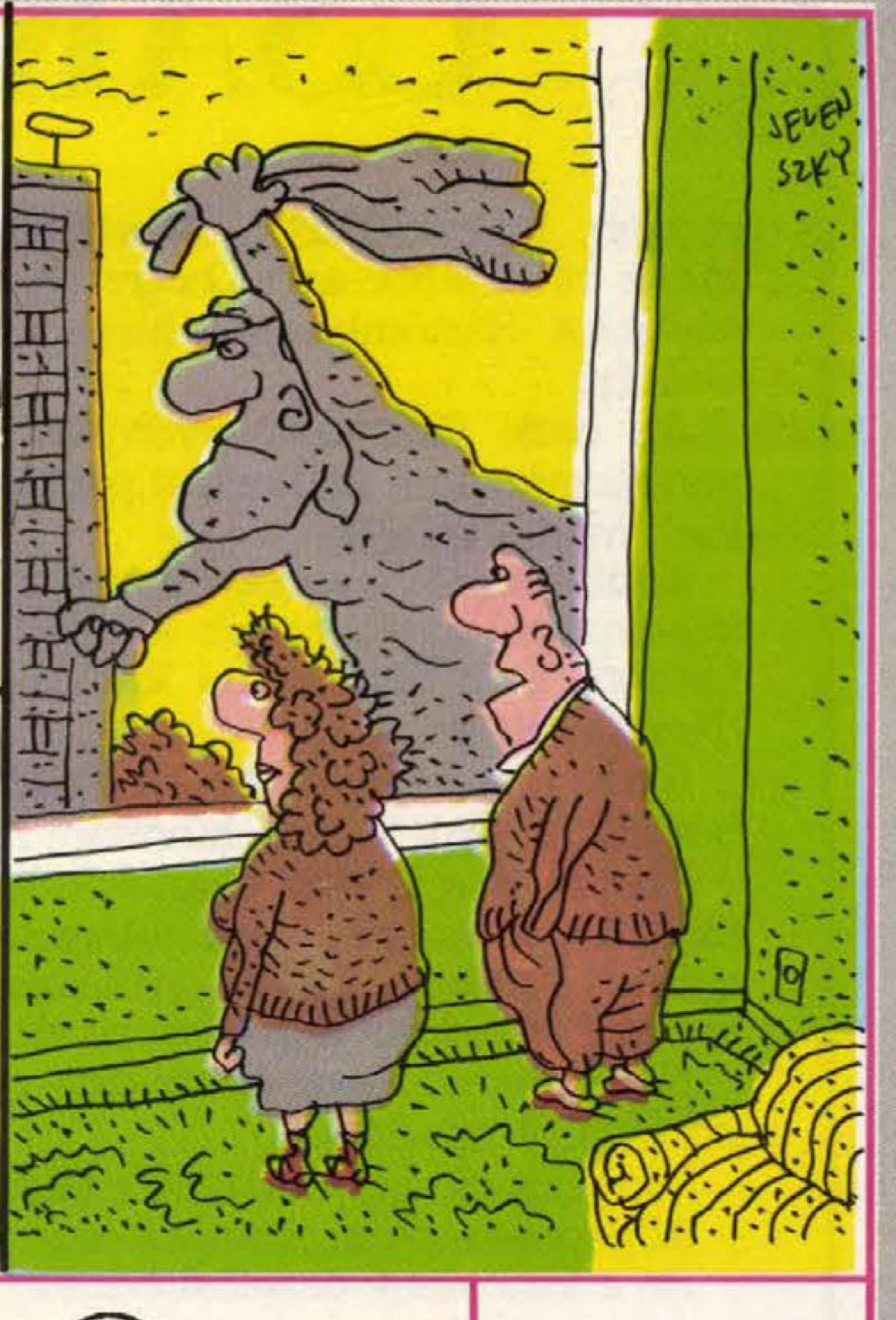

– Reggel óta itt bolyong, valami szoborparkot keres

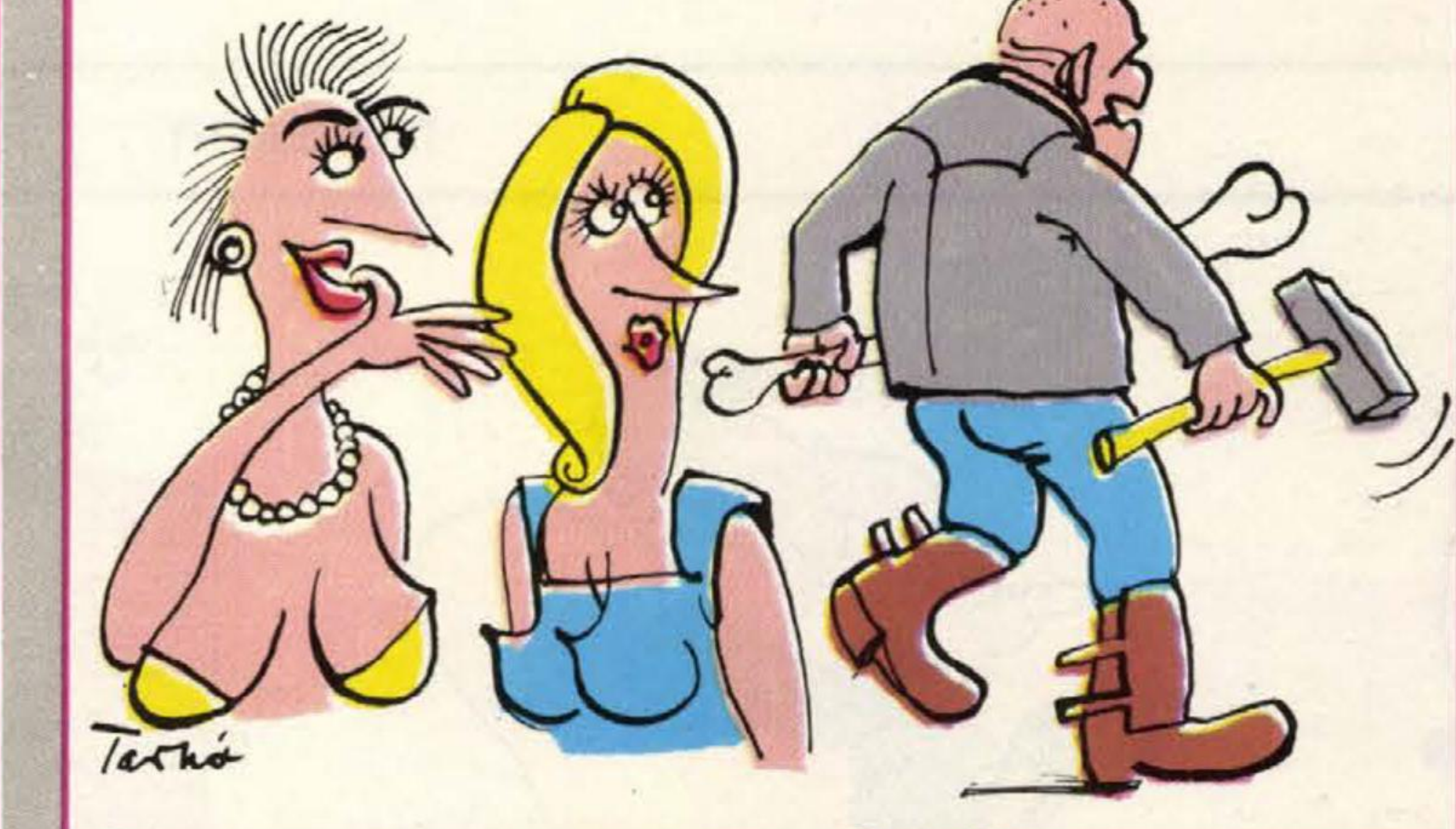

– Dezsőkéből nem lesz munkanélküli! Beirattam egy csontkovács tanfolyamra

– Megint megkalapáltak a cések, úgyhogy el kell kezdenünk lobbyzni!

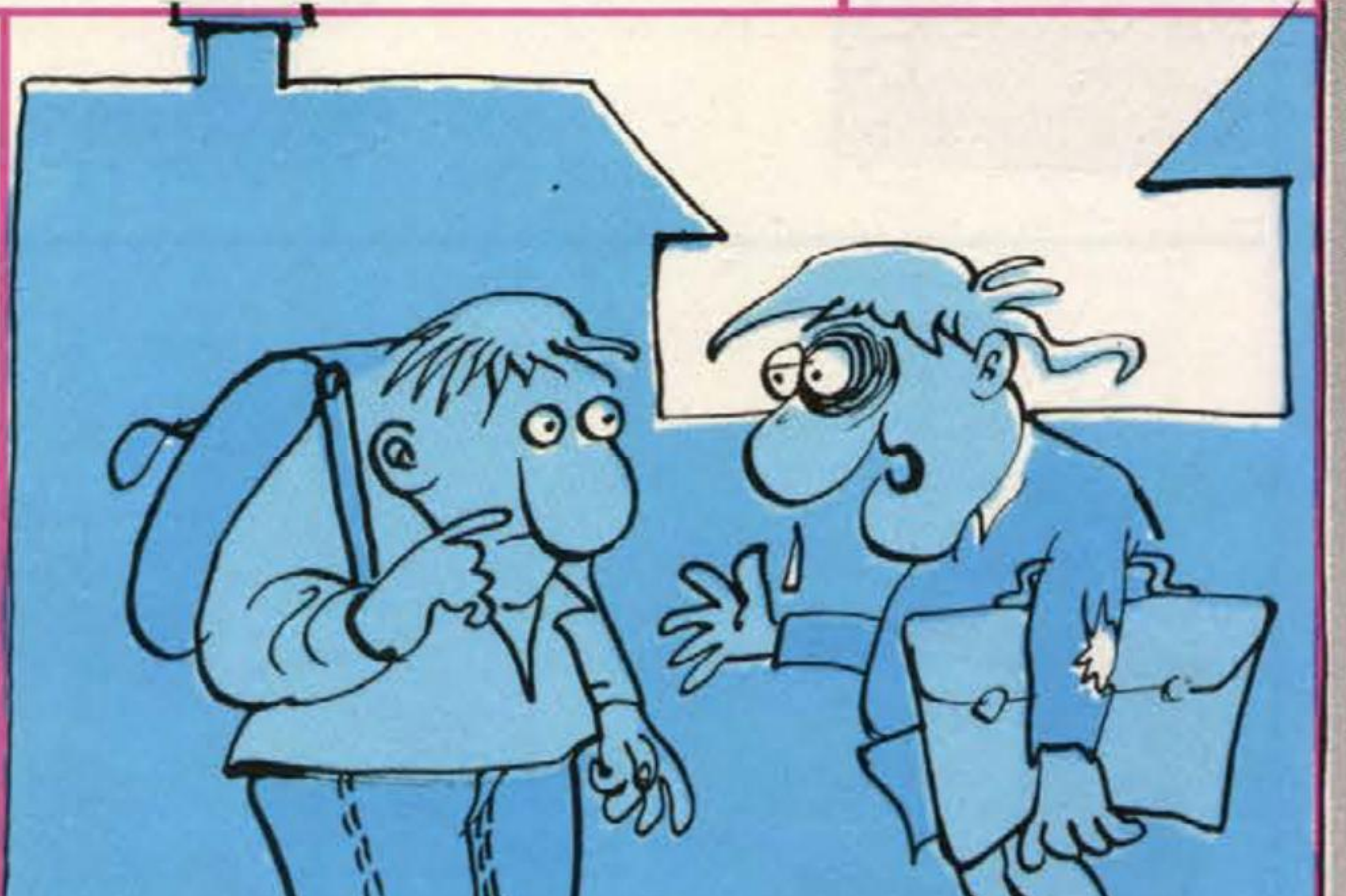

FÉLIG KÉSZ DEMOKRÁCIA

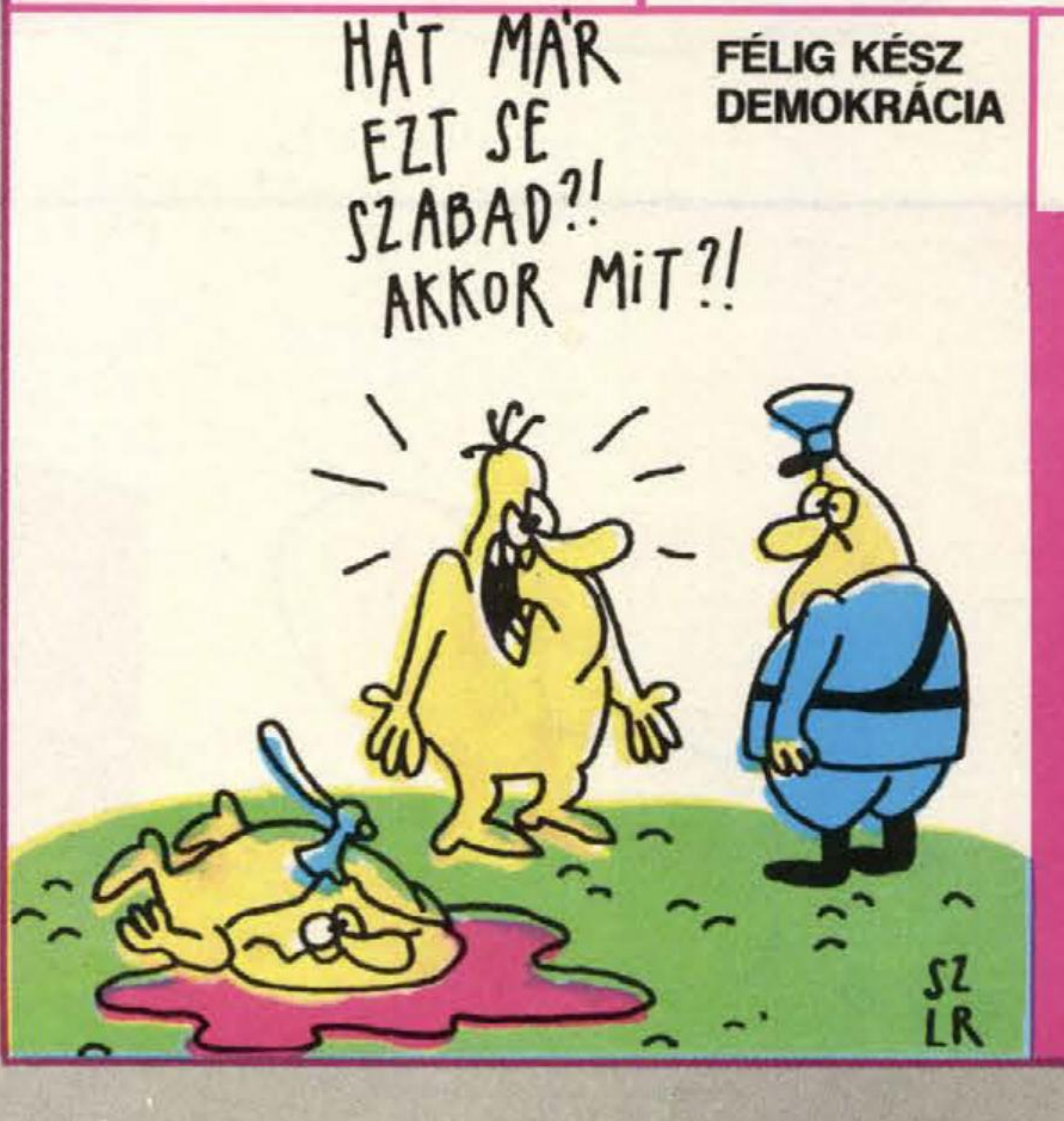
HÁT MÁR EZT SE SZABAD?! AKKOR MIT?!
SZ LR

Miért kaptak 10 ezer rubeles kárpótlást a moszkvaiak?

MERT ONNAN MÉG NEM MENTEK KI AZ OROSZOK

KÖRMENDI JÁNOS:

EGY NYUGDÍJAS MONOLÓGJA...

Nyugdíjam, melyet 50 évi szorgos és – szerénytelenség nélkül mondhatom – eredményes tanári munkálkodásom jutalmául élvezek, bőségesen fedezi rezsikiadásaimnak a negyed részét. A többi háromnegyed részt magamnak kell előteremteni. De hogyan?!...

A jó zsíros „kukás" munkakörök mind betöltve, a jobb kerületek guberáló helyei lefoglalva.

A villanyszámlás pedig jön, jön csökönyösen.

Gondoltam, folyamodom valami segélyért. Esetleg mint munkanélküli, hiszen semmi munkát nem kaptam. A hivatalban nagyot néztek.

–„Nem lehet valaki egyszerre nyugdíjas és munkanélküli! Nem lenne kicsit sok a jóból, Tata?!"

Ám ekkor egy kis levegőhöz jutottam. Egyik volt tanárkollégám megsúgta, hogy ő eladta hypofízisét (agyalapi mirigyét) egy tudományos exportvállalatnak, s azt tartozik halála után az intézmény rendelkezésére bocsátani. Rövidke lelki vívódás után jelentkeztem.

Udvariasan fogadtak, megvizsgálták általános állapotomat, szív- és érrendszeri státusomat, vérsejtjeimet, majd adataimat komputerbe táplálták, és kiszámították, hogy mennyi a várható megtérülési idő a belémfektetett tőkerész hozamát illetőleg.

Vizsgálóimra jó benyomást tehettem, mert igen előnyös ajánlatot tettek egyik vesémre nézve is, amit átültetési célra azonnal ki akartak operálni. Ez az üzlet – sajnálatomra – nem jöhetett létre, mivel egy vesével élek, s annak hiánya életlehetőségeimet a nullára csökkentené. Ezért hát – immár, mint saját hypofízisem árendása –, némi kis összeggel, boldogan távoztam. Másnap kifizettem a villanyszámlát...

Ám eljött a következő hónap, és a következő villanyszámla.

Ekkor figyelmem a bankok felé fordult. A forgalmasabb utcákban, a frissen tatarozott elejű házak kapuin fényes feliratok: Bankház. Ilyen Bank, olyan Bank...

Egyik, kevésbé hivalkodó táblán ez állt: GÉNBANK.

Meglepett, hogy kapui tárva-nyitva, sehol biztonsági ember, fegyveres őr. A portás megnyugtatott, hogy ezt a bankot még soha nem érte rablótámadás. Csődbe nem jutott, sikkasztás nem történt, a betevők nem követelték vissza betétjeiket.

– Kik az ügyfeleik? – kérdeztem.

– Kizárólag férfiak – felelte. – A jelentkezőktől spermiumot nyerünk ki, művi termékenyítési célokra. Az intézet készpénzben fizet, vagy bizományban veszi át a férfimagot.

Hogy ügyfelükké váljak, további információkra volt szükségem.

– Az „anyag" kinyerésének mik a bevett módozatai? – érdeklődtem.

– A hagyományos – mondhatnám –, klasszikus eljárás – világosított fel a portás. – Intézményünk ugyanis kooperál egy masszázsszalonnal, melynek szakszemélyzete készségesen áll rendelkezésre.

– Közreműködésük díjtalan?

– Eddig az volt, de mivel az állam e területről is kivonult, a honoráriumok a jelentkezőt terhelik, kettőtől tízezer forintig terjedő árakon, melyből a kinyert anyagért 36 forint adóköteles visszatérítést igényelhet a fél.

– Meglehetősen borsos árfekvés, mely meghaladja jelenlegi kereteimet...

– Ez esetben tudom ajánlani az asszisztencia nélküli, egyéni megoldást...

Megköszöntem a tájékoztatást, és tovább ballagtam...

A villanyszámlás most már a lakbérkasszírozóval együtt csengetett ajtómon hiába...

Kisvártatva, egyik elegáns belvárosi utcán felfigyeltem a „szendvicsemberekre", kik a hasukon és hátukon lógó hirdetőtáblákkal rótták a flasztert. Na, ez éppen nekem való foglalatosság – gondoltam –, és másnap jelentkeztem a reklámvállalatnál.

Kedves hölgy fogadott, kinek feltártam 50 éves tanári munkásságomat, kitérve filozófiai és irodalomtörténeti publikációimra, valamint jelen pénzügyi viszonyaimra.

– Akadna valami az ön számára – közölte a hölgy. – Egy belga óvszergyár termékeit kellene reklámoznia. Vállalná?

– Miért ne?!

– Mértéket veszek önről – közölte a hölgy, és elővett egy mérőszalagot.

Arcomon némi zavart fedezhetett fel, mert sietett megnyugtatni, hogy csupán a testmagasságomra kíváncsi.

A vállalat iparművésze hamarosan készített számomra egy embernagyságú, banán alakú kasírozott hengert, melyre rásodorták a belga gyár gigantikus méretű termékét. A szerkezetbe bele kellett bújnom, elöl két kis lyuk biztosította a kilátást. Egészében úgy festettem, mint egy pajzán, kopasz Ku-Klux-Klán vitéz.

Így sétálgattam tehát a forgalmas utcákon, az ismert óvszerdallamot fütyörészve. Ez utóbbi feladatnak azonban – kiderült – nem tudtam maradéktalanul megfelelni, rossz zenei hallásom miatt, (történelem, irodalom szakos voltam), ezért a fütyülésre szerződtettek mellém egy nyugdíjas zenetanárt, kivel egymás mellett róttuk a belváros csillogó utcáit, s így öregbítettük a belga gumigyár hírnevét...

Szerénytelenség nélkül állíthatom, hatalmas sikerünk volt. Amerre megjelentünk, az emberek körülálltak, tapsoltak és éljeneztek.

Vállalkozásunk anyaglag is rentábilis volt, többet kerestünk, mint tanár korunkban...

Ám a rossz emberi természet véget vetett karrieremnek. Elirigyelték sikeremet. Felrótták, hogy a reggeli órákban még a kellő délcegséggel reprezentálom a termék jellegét, de dél felé már fáradtan, csoszogva és lekókadva, valósággal ellenpropagandát fejtek ki...

Jelenleg ismét munka és jövedelem nélkül állok, a házmester nem fogadja a köszönésemet, vizemet elzárták, villanyomat kikapcsolták, így gyertyafény mellett böngészem az önkormányzat értesítését, hogy bérlakásomat megvásárolhatom, és jó lesz igyekeznem, mielőtt más megvenné a fejem fölül. Az okirat alján egyik volt tanítványom neve áll, saját kezűleg, a kiadvány hiteléül.

Emlékszem rá, mint nebulóra. Nem volt valami jó tanuló.

De lehet, hogy én tanítottam rosszul...

SZEGÉNY OLDAL

Hogyan szerezhetnek repülőgépet a muzsikok?

VESZNEK EGY TELKET, ÉS VÁRNAK...

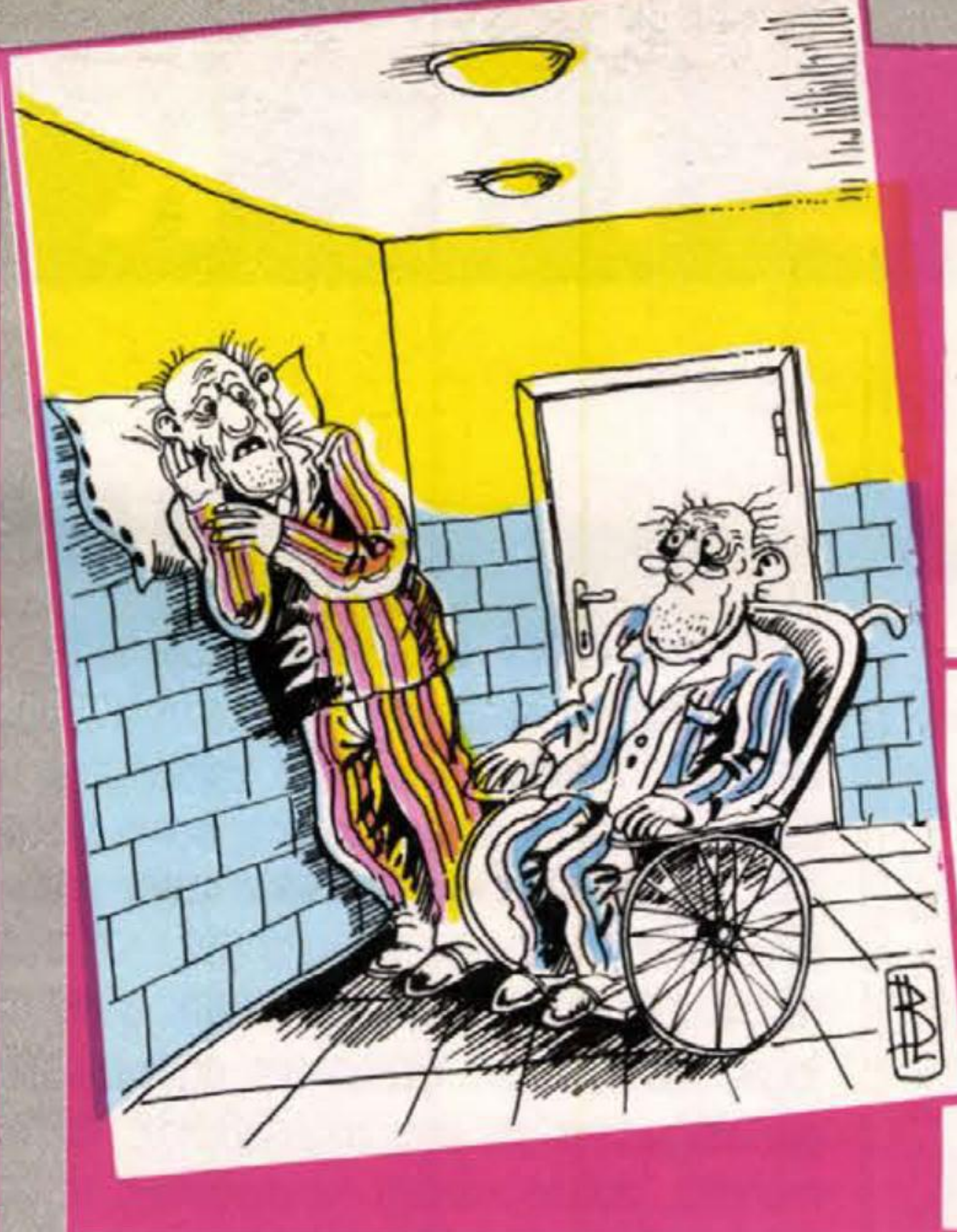

KEVESEBB LESZ A KÓRHÁZI ÁGY

– Maga mázlista!...

GAVALLÉR, GYÓGYSZERÁREMELÉS UTÁN

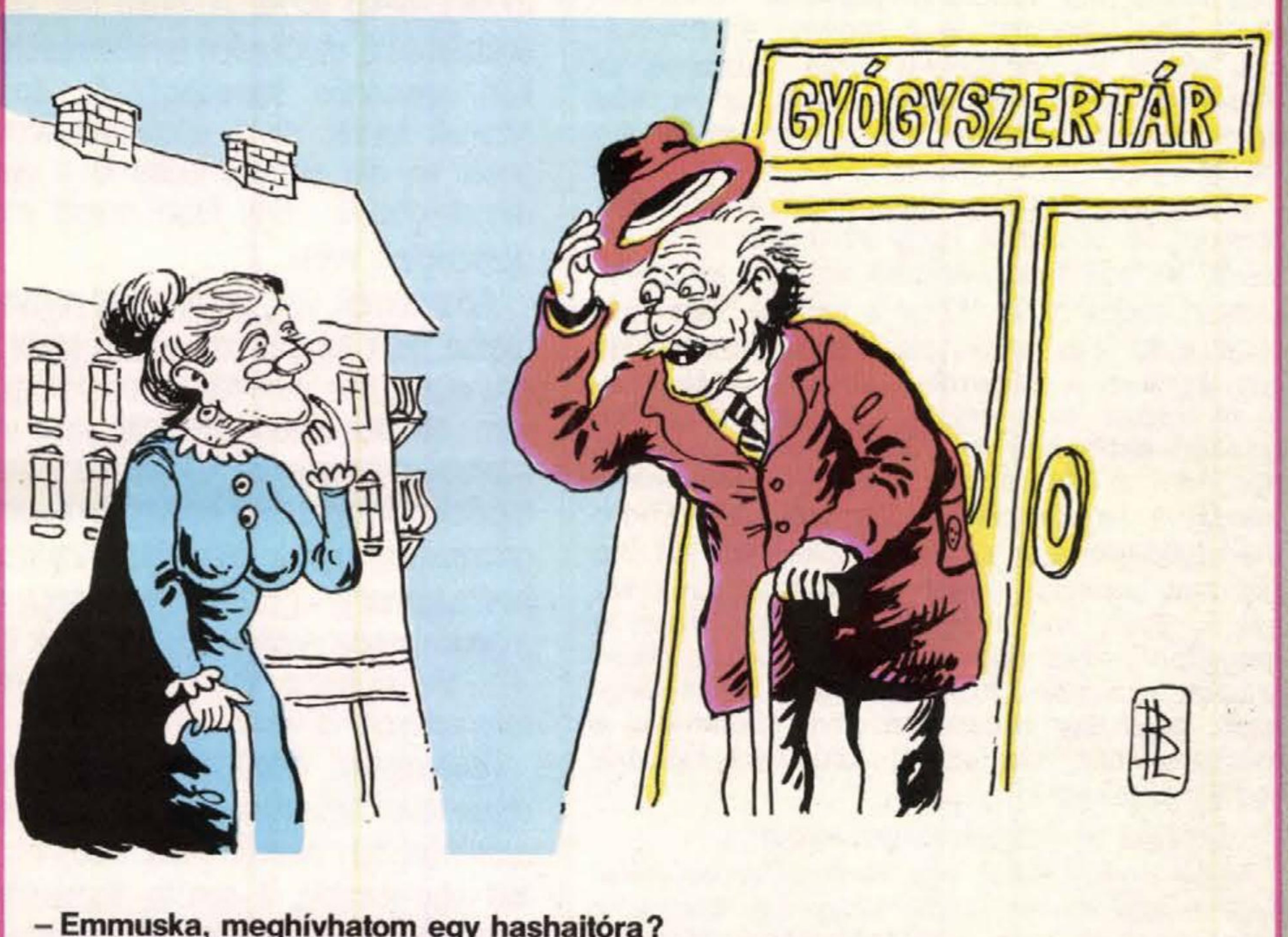

– Emmuska, meghívhatom egy hashajtóra?

HÉZAGOS TÁJÉKOZOTTSÁG

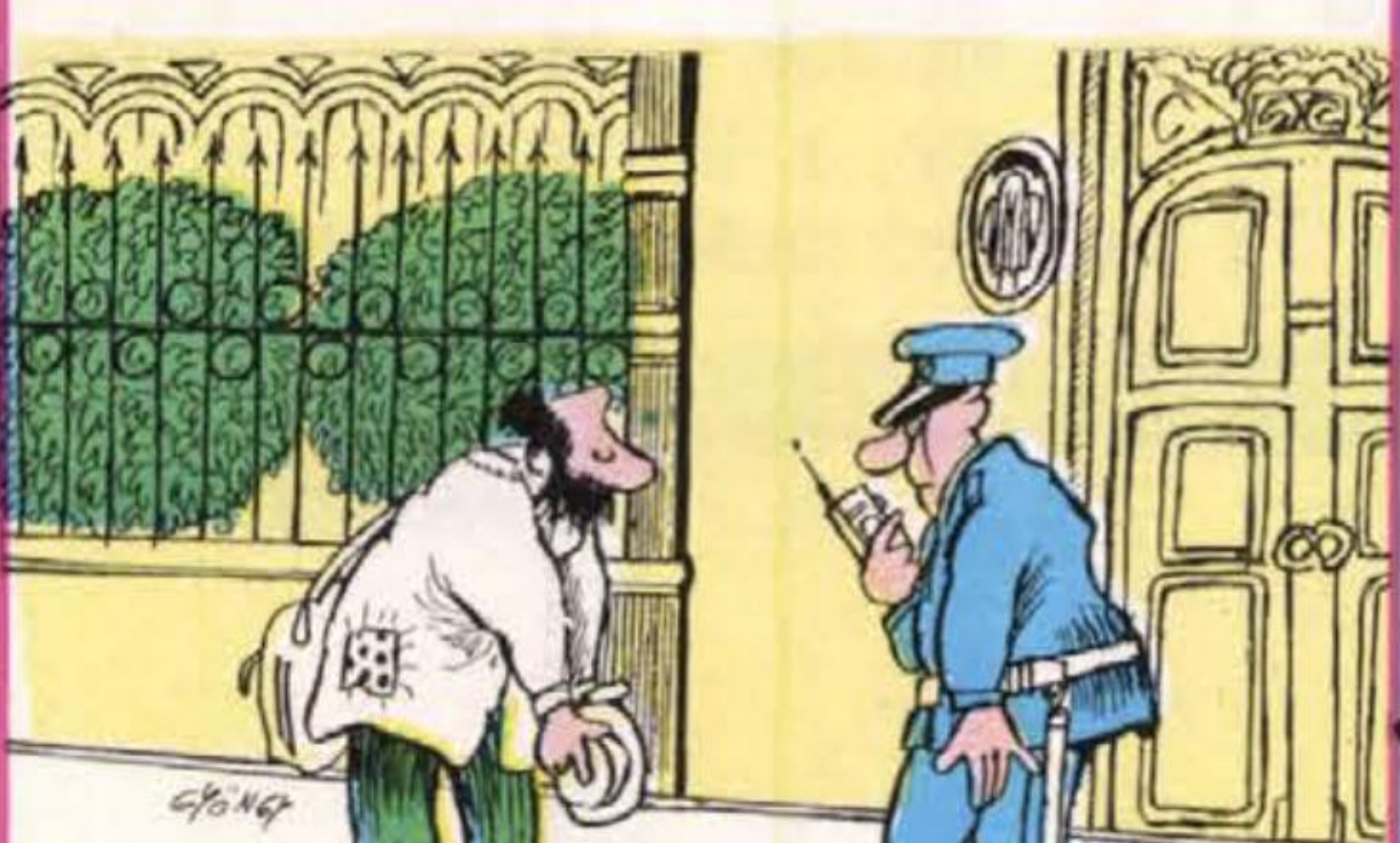

– Tessék mondani, hol lehet felvenni az egy főre eső létminimumnak megfelelő 9200 forintot?...

NEHÉZ IDŐK

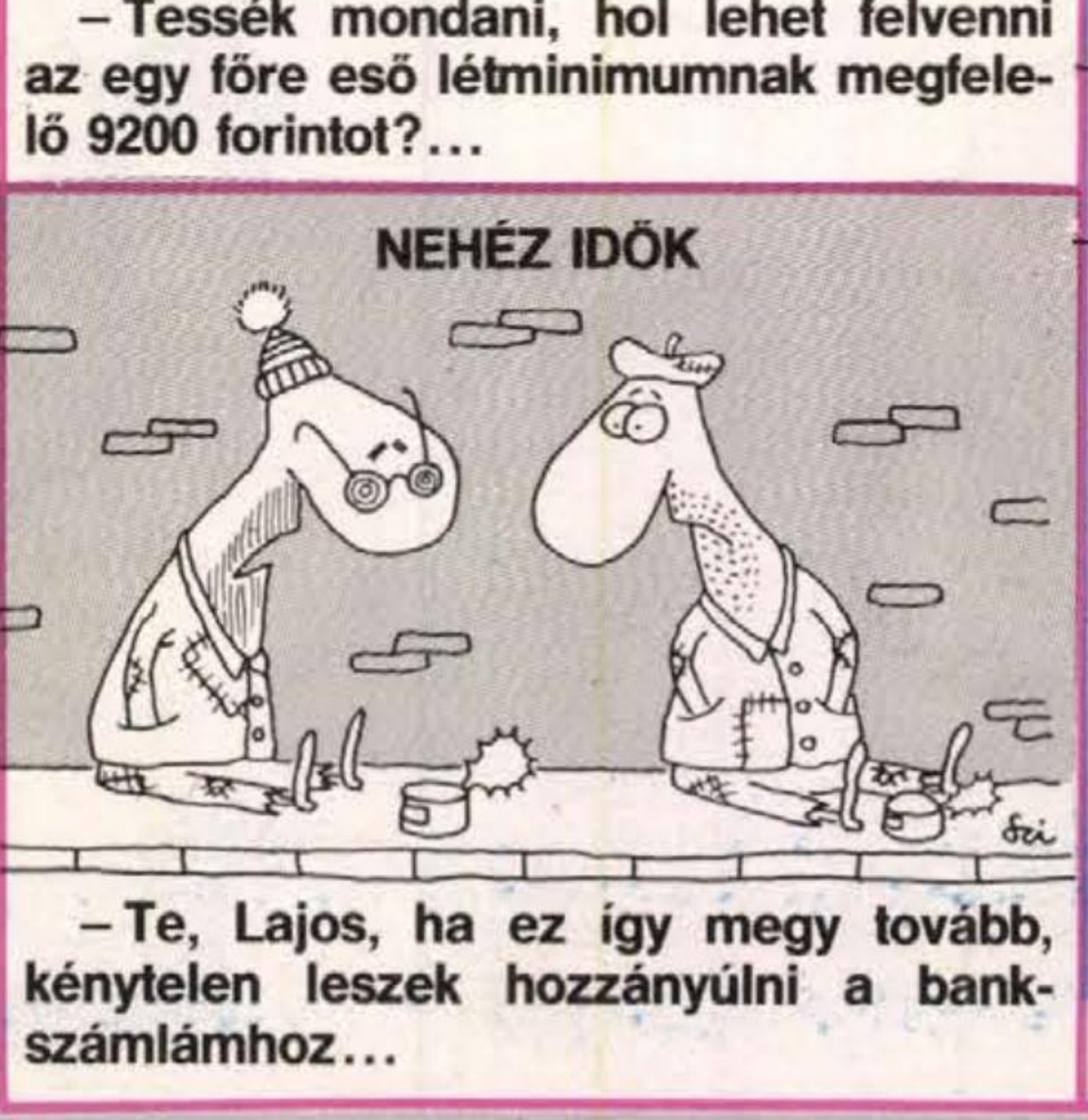

– Te, Lajos, ha ez így megy tovább, kénytelen leszek hozzányúlni a bankszámlámhoz...

JÓKEDVŰ KORMÁNY

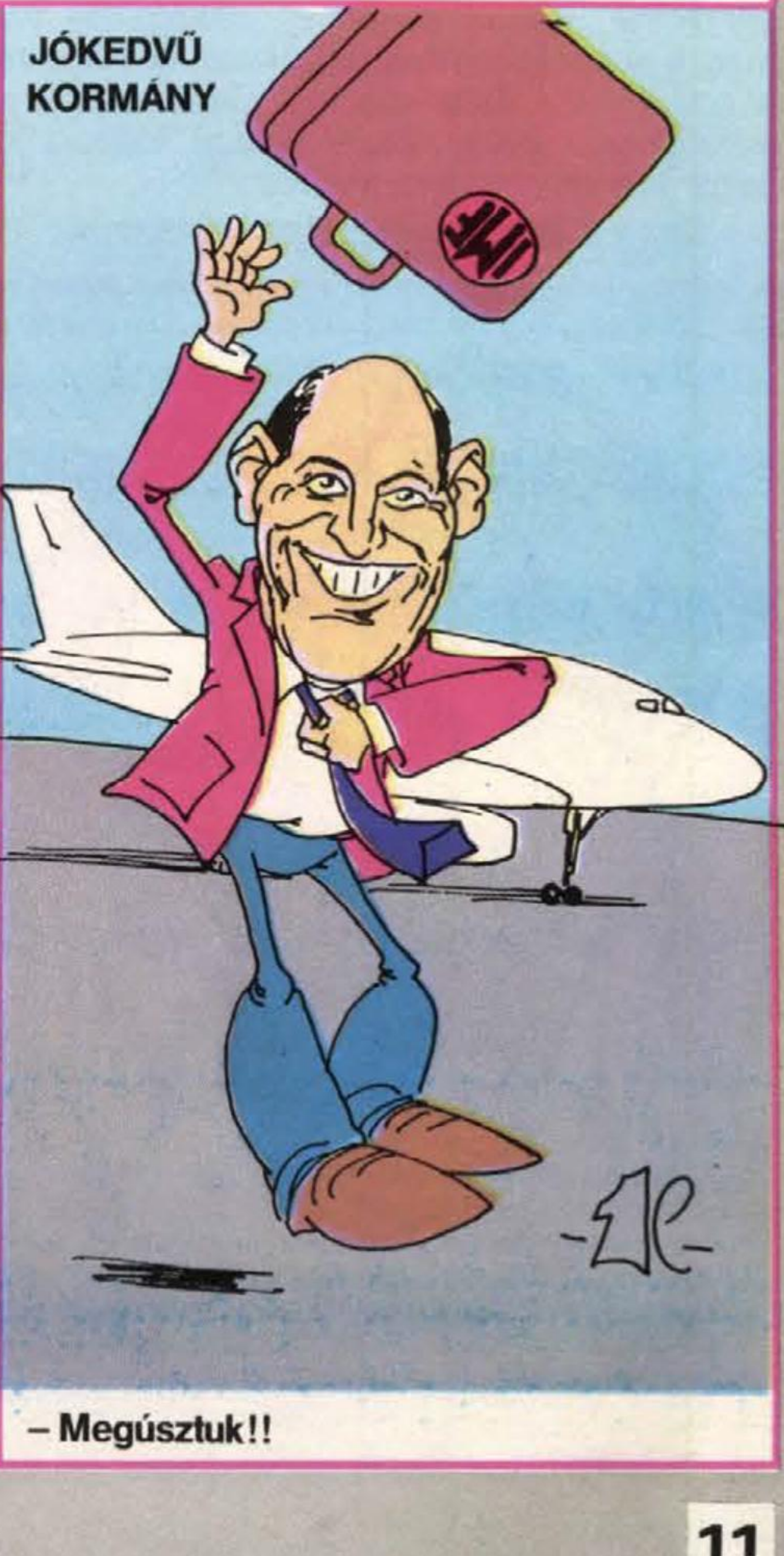

– Megúsztuk!!

ELŐDEINK ÍRTÁK

KELLÉR DEZSŐ:

KÖNNYŰ MŰFAJ

Hát, igen... Mostanában sokat vitáznak róla. Szorgalmas művelői több megbecsülést követelnek maguknak, és dühödten tiltakoznak az ellen, hogy őket csak a szórakoztatás iparosainak tekintsék. Őszintén megvallom, nem értem a felháborodást. Ezt a címet magamra vonatkoztatva egyáltalán nem tartom sérelmesnek. (Ámbár lehetséges, hogy rám vonatkoztatva a kartársak se tartják annak.) Én ugyanis abból indulok ki, hogy jó iparosnak lenni, az is valami! Gondold csak el, ha a lakásodban elromlik a vízcsap, milyen nehezen tudsz egy jó iparost keríteni, aki megjavítsa. Fogadok, hogy tíz komoly írót is felhajtasz annyi idő alatt, míg találsz egy vízvezeték-szerelőt. Tízet? Húszat! Még válogatsz is a regény- és novellaírók között. És bocsánatot kérek, valakinek az elromlott hangulatát megjavítani, az is van olyan nehéz feladat, mint egy vízvezeték rendbe hozása.

Mivel ezt tisztáztam magamban, engem már cseppet se bosszant, hogy szívügyemet, a kabarét, az írók fellegvárában annyira lekezelik. Lassan megszokom, hogy a kabaré szót, már csak mint kicsinyítő jelzőt alkalmazzák. Ha egy színészi alakításról a kritikus valami nagyon rosszat akar írni, megállapítja, hogy helyenként kabaréízű volt. Sajnos, ebbe bele kell nyugodni, a kabaré még a könnyű műfajnak is mindig a legmostohább ága volt. Ady Endre már 1908-ban egy sértődött levelében azt írja Hatvany Lajosnak, hogy mi kabaréország vagyunk. Nem kell magyarázni, hogy ezzel a megállapításával nem hízelegni akart az akkori Magyarországnak. A régi világban az is megesett, hogy egy parlamenti vihar alkalmával a miniszterelnök türelméből kifogyva, fölháborodva így fakadt ki:

– De hisz ez már valóságos kabaré!

Nagy Endre akkor egy konferanszban válaszolt a kegyelmes úrnak. Hogy úgy látszik, a miniszterelnök sose volt kabaréban. Mert ha lett volna, semmi esetre se bélyegezte volna meg a kabarét, amikor a parlament zűrzavarát akarta elítélni. Ellenkezőleg. Ha a kabaré előadásán vett volna észre valami idétlenséget, akkor mondta volna bosszúsan:

– De hisz ez már valóságos parlament!

GÁDOR BÉLA:

MASSZŐRNÉL

A múlt héten elzsibbadt a bal lábam, anélkül hogy előzőleg keresztbe raktam volna. Olyan érzés volt ez, mintha hangyák zsibongtak volna a lábfejemben, és lévén, hogy a hangya szorgalmas állat, még három nap múlva is zsibongtak. Amikor elmeséltem ezt egy kollégámnak, az olyan arccal nézett rám, mint aki fejében máris a nekrológomat fogalmazza, ezért elmentem egy orvoshoz, egy grafológushoz és egy masszőrhöz. Az orvos azt mondta, dohányozzam kevesebbet, a grafológus azt mondta, pénz áll a házhoz, és a masszőr azt mondta, feküdjek hanyatt. Aztán végigöntött egy rocska meleg vízzel. A terem tele volt gőzzel és bolthajtással, meglepően emlékeztetett egy középkori inkvizíciós kamrához. Az én hóhéromat Misinek hívták. Kissé elfogódott voltam, de egy pucér úr, aki előttem lépett le a gumiravatalról, megnyugtatott: „Úgy fogja magát érezni, mintha újjászületett volna..."

Misi zömök volt, pocakos és nagyon izmos. Ez rögtön nem tetszett nekem. A többi padokon is csupa pocakos férfiú feküdt, én voltam egyedül sovány. Minden igyekezetemmel azon voltam, hogy Misiben jó benyomást keltsek, de sajnos anyaszült meztelen voltam, s így hanyag tartásom és elegáns gesztusaim sokat vesztettek varázsukból. Misi beszappanozta egész testemet, hogy előkészítsen a boncoláshoz. Aztán odaszólt egyik kollégájának:

– Ma ki hozat sört? Legutóbb én hozattam, még adósom is vagy egy kettessel...

Beszélgetés indult meg a sörről, és bizonyos elszámolási differenciákról, miközben az én Misim szórakozottan morzsolgatta lábujjaimat. Ez eltartott egy darabig, a sörügy tisztázódott, és Misi tiszteletlenül belemarkolt a vádlimba. Hohó! Ez úgy látszik, nem tudja, mi vagyok... Ennek én csak hatvan kiló hús vagyok a tíz mázsa között... Erre mutatott az is, hogy a következő percben felemelte a lábamat, és hajlítgatni kezdte a térdemet, mintha csak azt próbálná, mikor fog eltörni. És amellett egy szóval sem kérdezte, fáj-e, a gyöngéd figyelemnek nyoma sem volt benne. Ravasz cselhez folyamodtam, megkérdeztem, hogy hívják, és utána hangosan, jól érthetően megmondtam a nevemet. Ez semmi hatással sem lehetett rá, mert két ujját belenyomta lábfejembe, úgyhogy vinnyogni kezdtem.

– Itt fáj? – kérdezte diadalmasan, és látszott az arcán, mennyire örül, hogy fáj nekem.

– Én író vagyok – mondtam gyorsan. – Könyveket írok meg mindenfélét...

– Igazán? – kérdezte, és belemart a combomba, úgyhogy az volt az érzésem, kiújult a három év előtti reumám. Aztán az oldalamba csimpaszkodott.

– Színdarabokat is írok – mondtam könyörögve – és mindenféle dolgokat... Biztosan maga is szeret kacagni...

– Hogyne, kérem... – szólt, és torkon ragadott.

– Hallott már valamit a Nobel-díjról? – kérdeztem utolsó erőfeszítéssel...

– Hát persze... – felelte. – Tessék hasra feküdni!

Hasra feküdtem, és megsértődtem. Egy szót sem szóltam többé. Néhány percig még némán dolgozott rajtam. A térdemet így hátulról újból el akarta törni, de hogy nem sikerült neki, hagyta. Aztán nagyot paskolt a fenekemre, mint amikor a hentes kimér egy kiló marhahúst, és rádobja a cubákot.

– Készen vagyunk... – szólt mosolyogva. – Legyen máskor is szerencsém, művész úr...

Kezet nyújtott, és én újból egyénnek éreztem magam. Ruganyos léptekkel, emelt fővel mentem a kabinom felé. A hangyák, amelyek eddig csak a lábfejemben dolgoztak, most már egész testemben zsibongtak. A fürdő előtt találkoztam egy barátommal és könnyedén odavetettem neki:

– Éppen most masszíroztattam meg magam...

– Ne mondd! És milyen érzés?

– Isteni! Mintha újjászülettem volna...

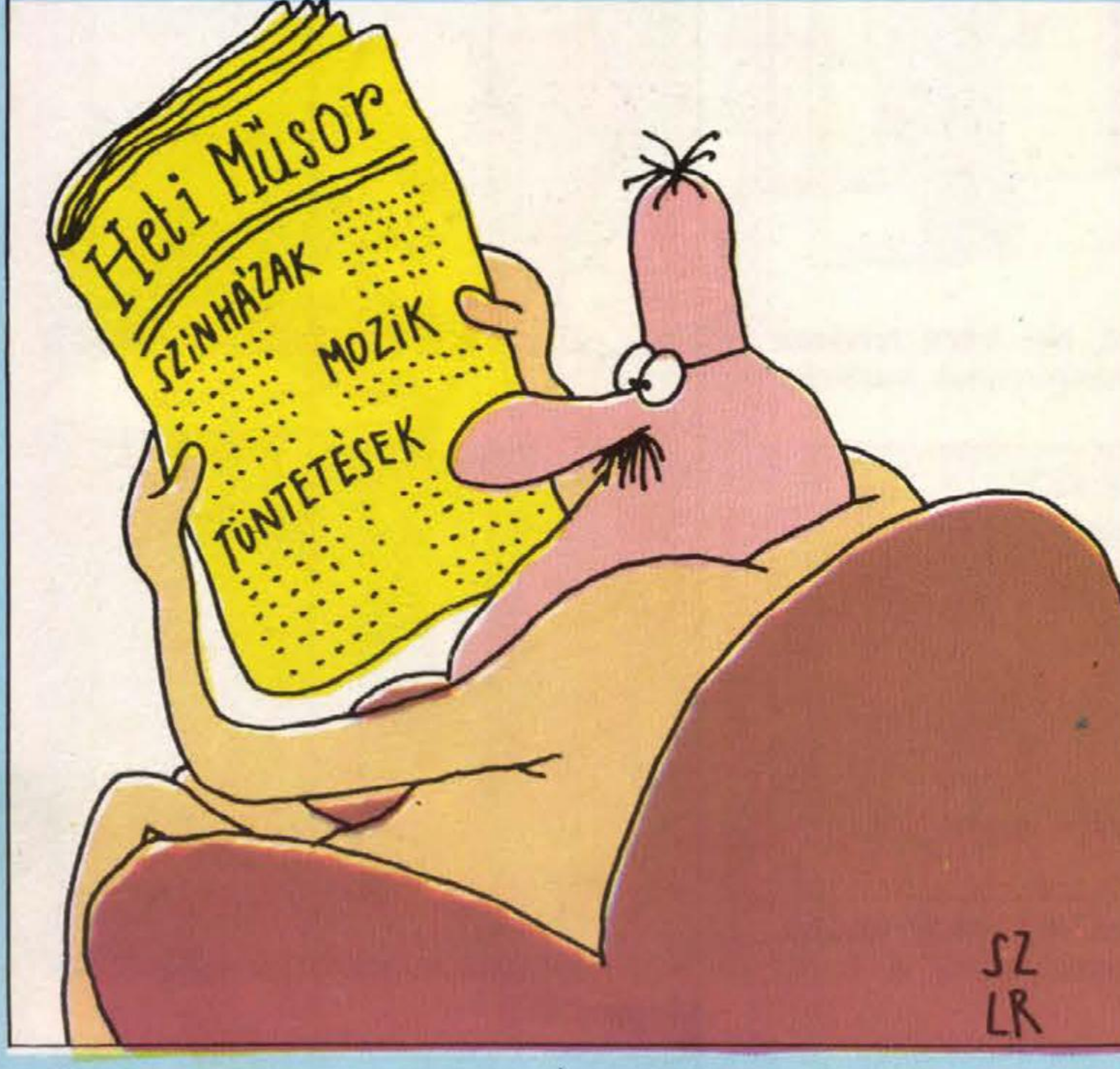

NEMZETÁLLAMOK

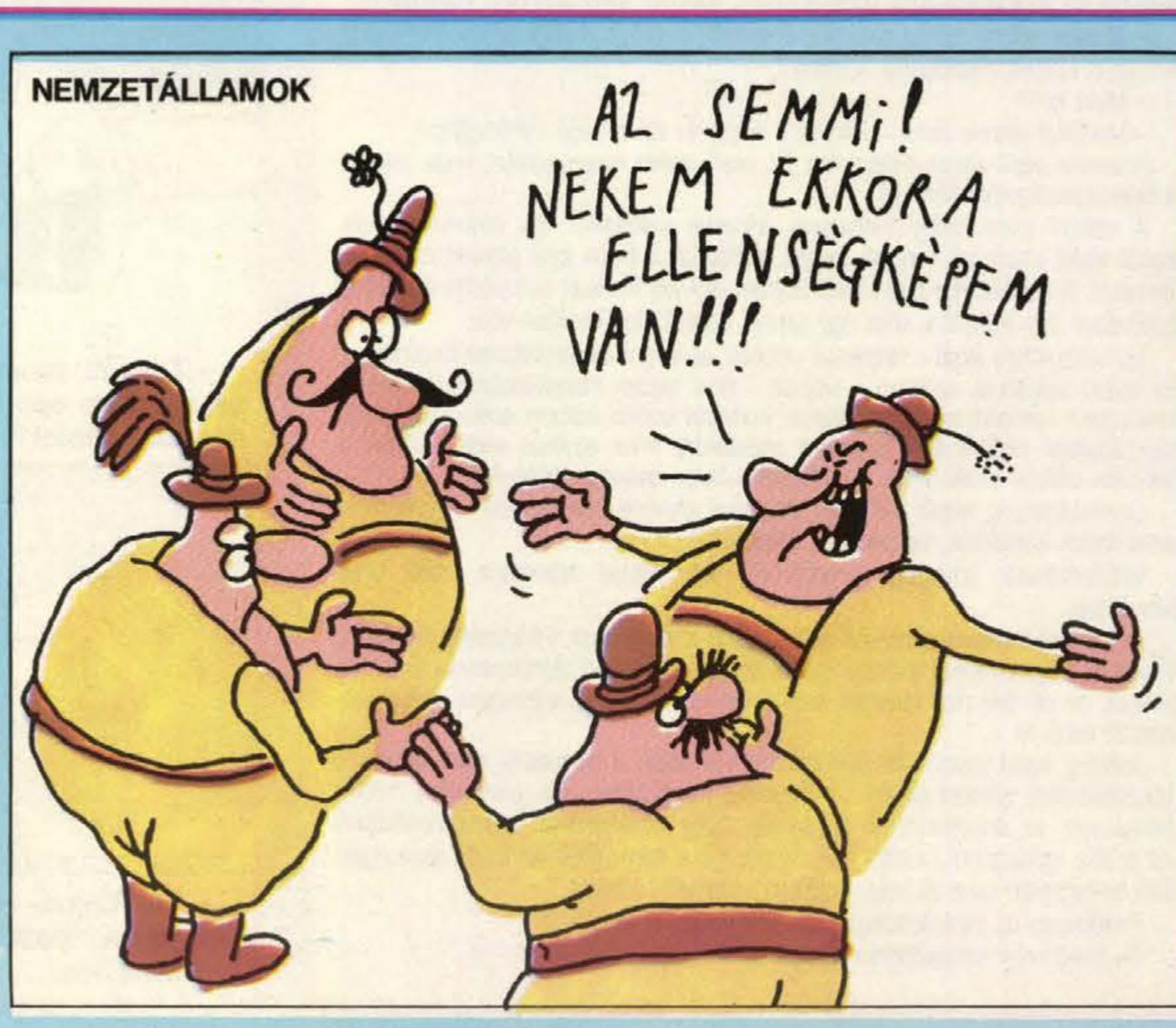
AZ SEMMI! NEKEM EKKORA ELLENSÉGKÉPEM VAN!!!

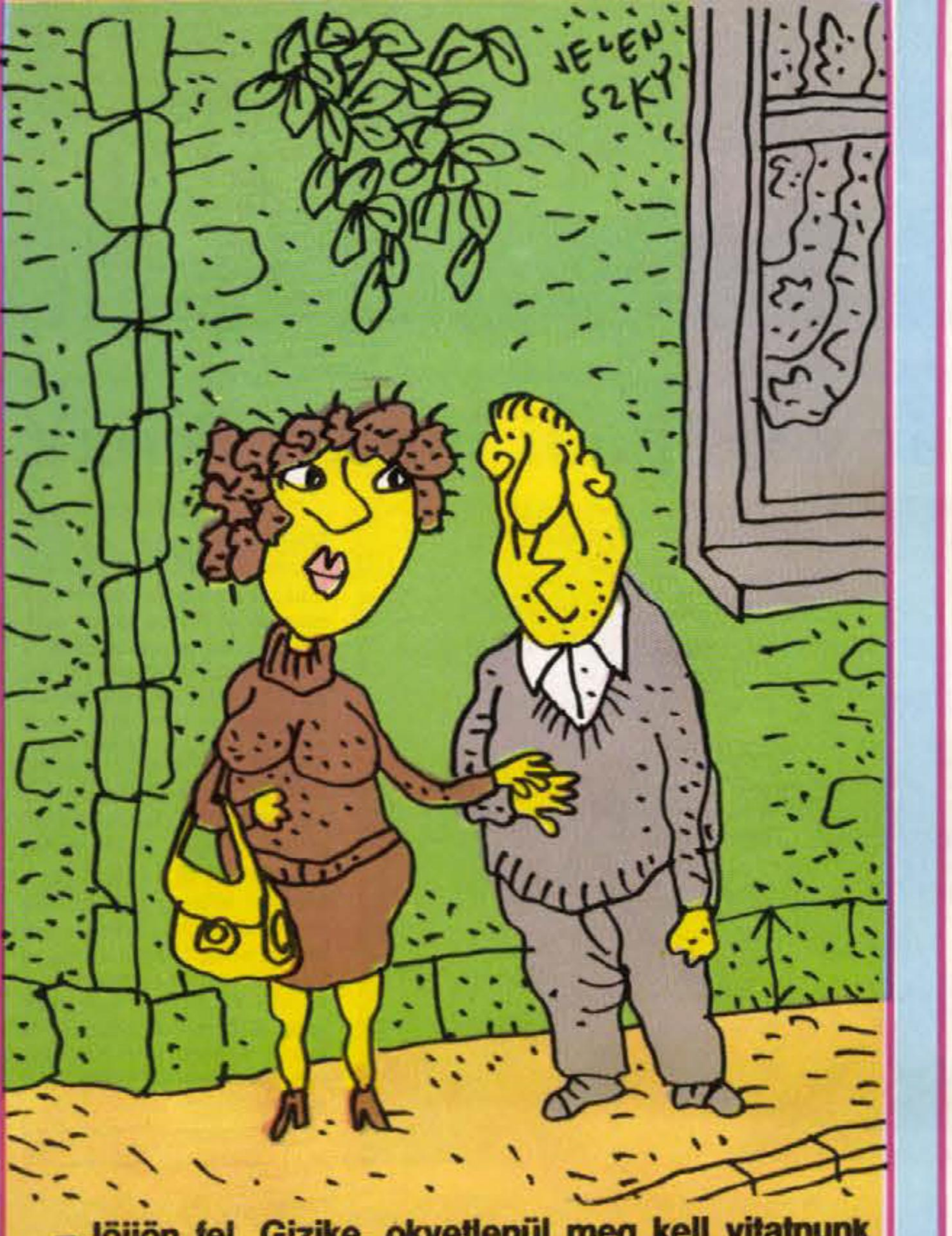

– Jöjjön fel, Gizike, okvetlenül meg kell vitatnunk a Csurka-tanulmányt

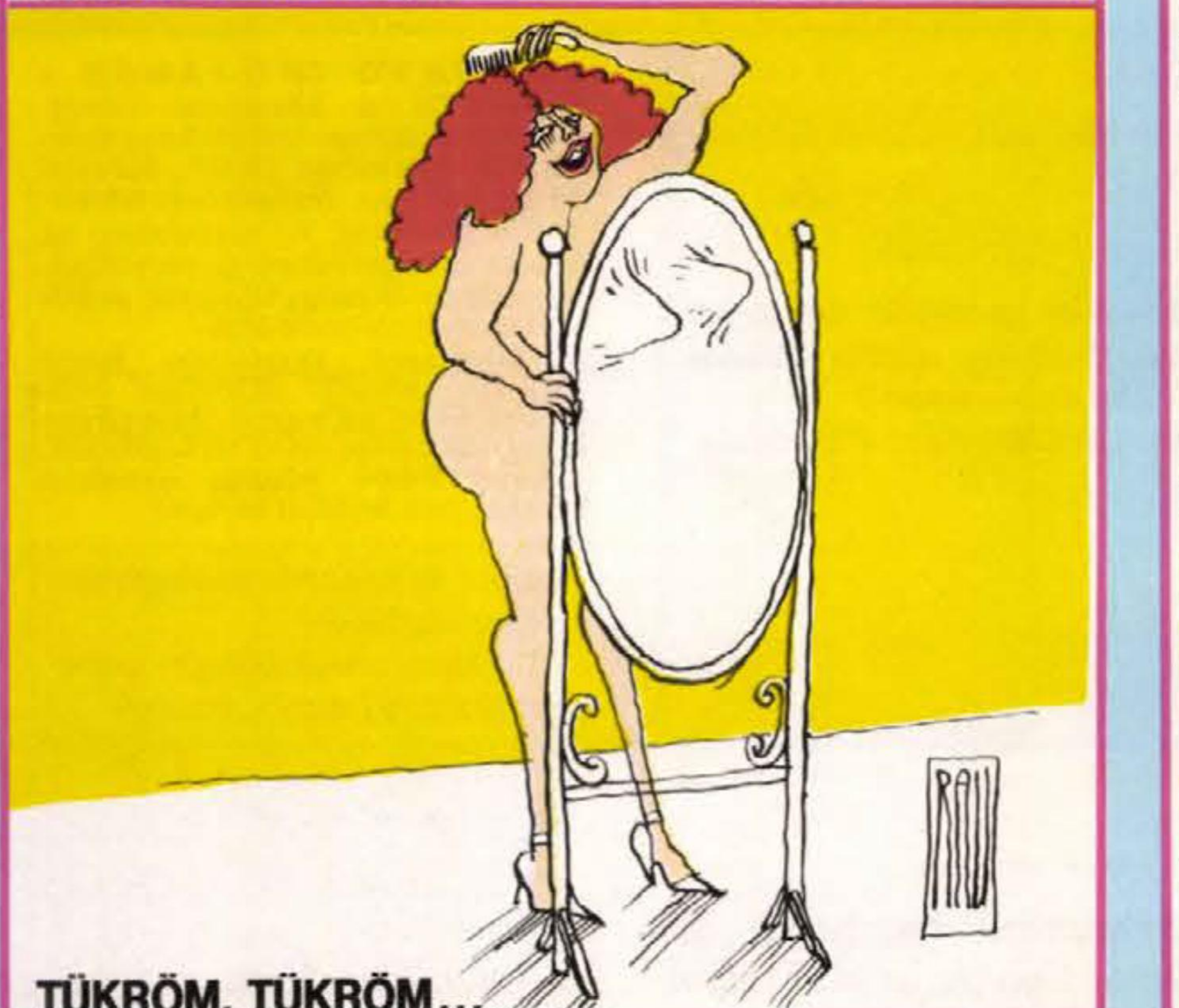

TÜKRÖM, TÜKRÖM…

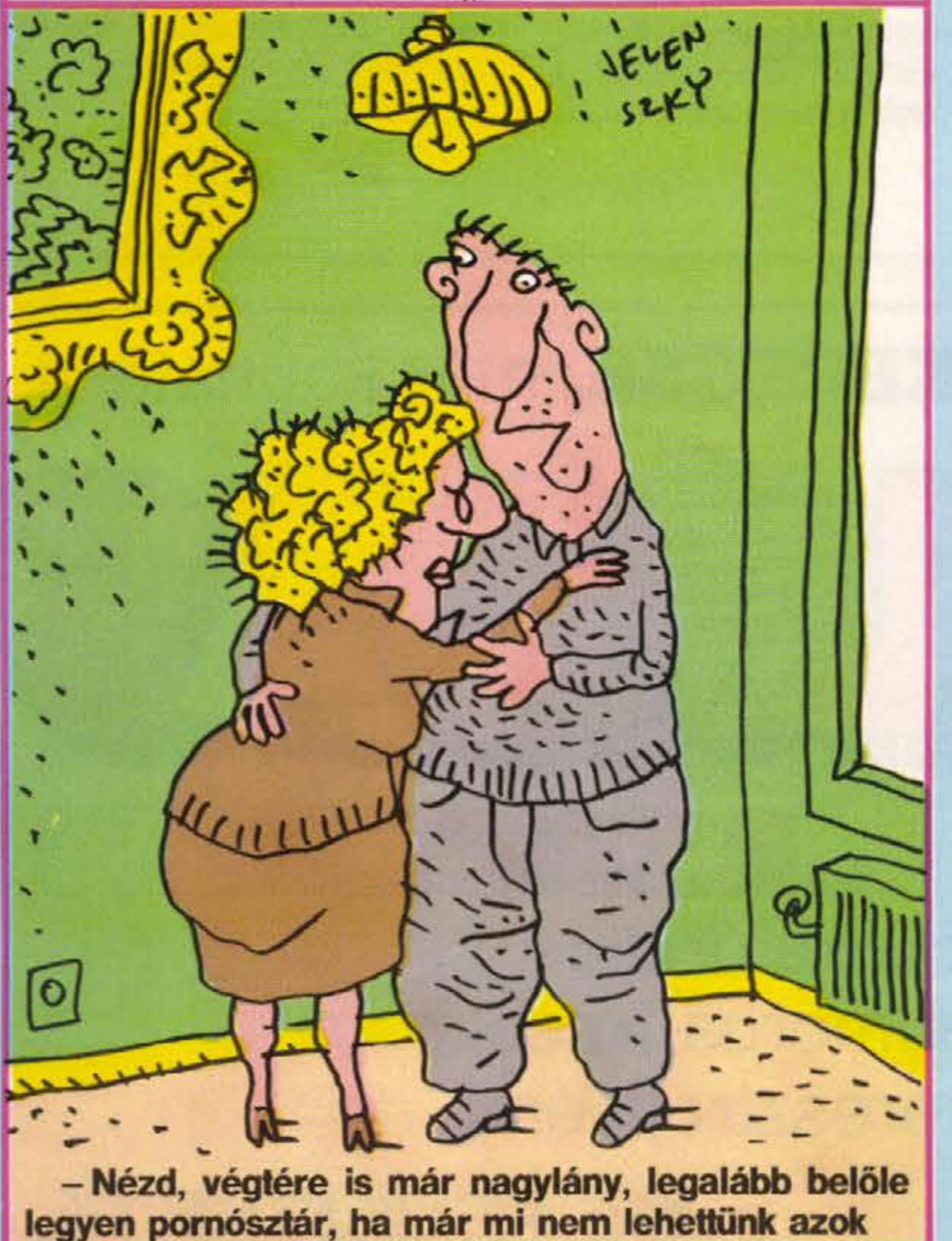

– Nézd, végtére is már nagylány, legalább belőle legyen pornósztár, ha már mi nem lehettünk azok

PIKÁNS OLDAL

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA

(október 14-től 20-ig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: A múlt heti nagy rohanásnak megvannak az eredményei, de nagyon kimerült. Pihenésképpen a távoli jövőt tervezgeti. A szerelemhez a pénteki nap jó, ha most kedve van ehhez. A házas Kos fáradt lesz…

Bika: Még mindig mélabús. Semmi sem úgy történik, ahogyan szeretné. A család az ön karrierje miatt aggódik, és a társával sincs igazán megelégedve, pedig ő most semmi olyat nem tesz, ami kellemetlen lenne önnek…

Ikrek: Jókedvű, csak akkor „borul ki", ha döntenie vagy határoznia kell. Ha kevésbé nagy feladatokat tűz ki maga elé, úgy kiborulásai ritkábbak lesznek. A jelenlegi szerelemben nincs sok „döntés", így itt maradéktalanul boldog. Főleg csütörtökön…

Rák: Végre megbékélt a családjával, rendbe jöttek azok a dolgok, amelyek régóta idegesítik. (Bár egy kis vitára még szakít időt.) A munkahelyén kellemes változásokra számíthat. A szerelem is megjavulhat, ha a gátlásait félreteszi.

Oroszlán: Ha nem jó a kedve, sokat dolgozik. Ha jó, akkor szívesen lustálkodik. Ezen a héten mind a kettő lehetséges. A csütörtök, a péntek és a hétfő lustálkodásra és, ha lehet, szerelemre való. A családra is gondolhat néha…

Szűz: Teljes szerelmi lázban ég, de valamit nem vesz észre. A partner nem teljesen őszinte! Ha utánanézne, lehet, hogy szakításra is sor kerülne, de ön most meglehetősen vak. De, ha így is sok öröme van, akkor csinálja tovább…

Mérleg: Mostantól kezdve nagyon jó időszak köszönt a Mérlegekre. Itt jár a jóságos Jupiter egy évig. Persze ekkor is történhetnek kellemetlenségek, de a Jupiter mindig segít. Ez a hét is nagyon kellemes a szerelemnek.

Skorpió: Egész jó hét lesz, csak a családból érik rosszmájú megjegyzések, melyekért elég dühös. Anyagilag megállapodott időszakban van. Megkapja azokat a pénzeket, amikre számított. A szerelem íze is jó egész héten…

Nyilas: Nagyon belevetette magát a munkájába. Jókedvűen komoly eredményeket érhet el, de ha ketten csinálnák, még jobb lehetne… A családdal is jó a hangulata, és a szerelem sem rossz. Csak a pénz kevés.

Bak: A pesszimizmusa győzött újra… Tele van olyan gondolatokkal, amelyekkel jobb lenne nem foglalkoznia. Pedig anyagi fellendülés is várható. A társával az elmúlt időkben történt viták nyomasztóan hatnak. A szerelmet sem kívánja igazán…

Vízöntő: Kellemetlenségei lehetnek, ha a munkájával kapcsolatosan nem folytat „ellenőrzést". (Visszaélhetnek a bizalmával!) A szerelemmel minden rendben van, ön fölöslegesen féltékenykedik. Vasárnap ez bebizonyítható…

Halak: Hát sikerült végre rendbe hoznia a szerelmi életét, és ez a hét ennek a jegyében tellik el. (Vagy a régi javult meg, vagy egy új tűnt föl, de mindenképpen kellemes idő várja.) Viszont így a munkáját nagyon fárasztónak találja.

– HELLÁSZ –

Szerelem? Pénz? Egészség?
NYERHETSZ 5000 FORINTOT!
ÓRIÁS ASZTROFON
Hallgasd meg, mit mondanak a csillagok ezen a héten, és az **5000 forintos** díj szerencsés nyertese lehetsz!
Tárcsázz (00 611) 41 21
és utána a csillagjeled melletti számot.

50 Kos	**53** Rák	**56** Mérleg	**59** Bak
51 Bika	**54** Oroszlán	**57** Skorpió	**60** Vizöntő
52 Ikrek	**55** Szűz	**58** Nyilas	**71** Halak

HIVJÁL MOST, HOGY MEGHALLJAD, NYERTÉL~E!
A telefonhívás ára percenként: 180 Ft

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: kerékpárra szerelhető Dongó-motort, a Ludas Matyi 1990–91-es példányait, nagyméretű női fehérneműt, női cipőt (38–39-es számban), ágyneműt, plédet, faliszőnyeget, a Color együttes „Új színek” című hanglemezét vagy kazettáját, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak: örökzöld szobanövényeket, virágzó leandereket, játék babakocsit, felfújható fürdő-lubickolót, golyós számológépet, (70 × 125 cm), emeletes víkendágyat, tizenkét szárnyú ablakot (190 × 210 cm), az Aranymosó első két számát, ásványokat, női ruhaneműt közepes termetre, téli és nyári gyermekholmit, szépirodalmi és egyéb könyveket, nagyméretű Madonna-képet aranykerettel, lemezjátszót, szenes vasalót, háztartási varrógépet.

Cserélnek: 125-ös Danuvia blokkot és lemezjátszót, kemping- vagy szobakerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 94-es melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

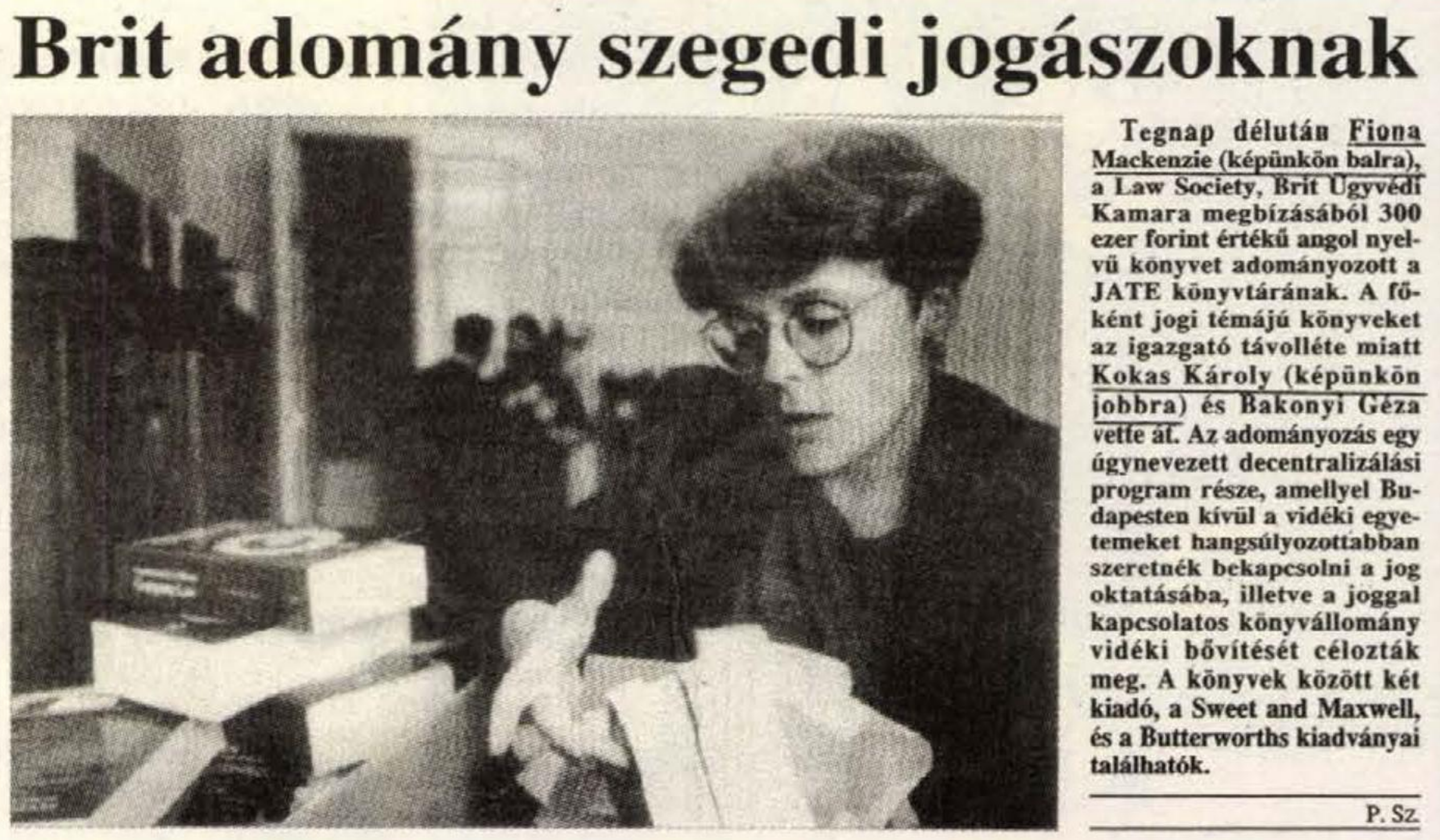

Brit adomány szegedi jogászoknak

Tegnap délután Fiona Mackenzie (képünkön balra), a Law Society, Brit Ügyvédi Kamara megbízásából 300 ezer forint értékű angol nyelvű könyvet adományozott a JATE könyvtárának. A főként jogi témájú könyveket az igazgató távolléte miatt Kokas Károly (képünkön jobbra) és Bakonyi Géza vette át. Az adományozás egy úgynevezett decentralizálási program része, amellyel Budapesten kívül a vidéki egyetemeket hangsúlyozottabban szeretnék bekapcsolni a jog oktatásába, illetve a joggal kapcsolatos könyvállomány vidéki bővítését célozták meg. A könyvek között két kiadó, a Sweet and Maxwell, és a Butterworths kiadványai találhatók.

P. Sz.

Attól tartunk: a kép és a szöveg nincs harmóniában.
(A Dél-Magyarországból ollózta: dr. Szerdahelyi Péter Pál, Szeged)

Panoptiku

Utálom a pezsgőt. Ennek ellenére nem kizárt, hogy hamarosan tucatnyi pezsgősüveget fogok pincémben tárolni.

Csak végig kell ballagni az óbudai piacon, ahol immár őstermelők és nepperek békésen árulnak egy gyékényen. És az egyik standon csodálatos, valódi fekete cimkés, zöld üveges orosz pezsgőket árultak, nagy mennyiségben, alig 99 forin-

Az usankát már ismerjük. De, hogy ez a pezsgő-süveg miféle viselet lehet?! Talán szilveszteri?
(A Kurírban találta: Séra Pál, Budapest)

VÁRHATÓ IDŐJÁRÁS : Folytatódik a kánikulai hőség. Holnapra száraz, derült, frontmentes idő, hajnalban 16-21, délután 33-38 fok lesz. Napközben növekszik a párásság, és elsősorban az északi országrészben gomolyfelhőképződésre is számíthatunk. A déli szél nappal megerősödik.
A következő napokban lassú változás várható, délnyugat felől fokozatosan melegedő hidegfront vasárnap estére éri el térségünket, néhány fokos lehűlés azonban inkább csak kedden várható.

Vajon hidegedő melegfront mikor várható?
(A Népszabadságban találta: Balázs László, Heves)

fordulatáról beszámoló *Mészáros György*, az MTI tudósítója. Minden lépését a bíróság kinevezte csőgondnok figyeli, letartóztatás terhe mellett. A gondnok a hitelezők érdeké-

Ha csőbehúzzák a csőgondokat...
(Az Esti Hírlapban találta: Fekete László, Budapest)

Hogyan javíthatsz a kapcsolatodon

Ha meg akarod tudni, miképpen javíthatsz a szerelmi viszonyodon

☎ Tárcsázz (00 611) 41 26
és utána a kivánt téma melletti kétjegyű számot

01 *A nemi élet javítása a házasságban: férfiaknak*
02 *A nemi élet javítása a házasságban: nőknek*
03 *A férfi szexuális reakciója*
04 *A nő szexuális reakciója*
05 *Milyen gyakran ajánlatos közösülni*
06 *Idő előtti ejakuláció*
07 *Impotencia*
08 *Hol van a „G-pont"?*
09 *Onánia*
10 *Az orális nemi aktus*
11 *Terméketlenség*
15 *Az orgazmus elérése*

Ez a szolgálat névtelen, és 24 órán keresztül müködik

A telefonhívás ára félpercenként: 180 Ft. Legion, PO Box 1841, London NW1 OAP. GB.

KERESSE, már kapható a

LUDAS MAGAZIN

karikatúrák,
humoros írások,
keresztrejtvény

NE FELEJTSE EL MEGVÁSÁROLNI!

LUDAS MATYI
A MAGYAR HUMOR HETILAPJA
FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
(DLUHO)

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:

HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/42-66-22

rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

NAGY CSEL

– Mondd, miért festetted a kocsid egyik oldalát pirosra, a másikat meg zöldre?

– Hogyha valami balhém lenne, ... *(befejezés a számozott sorokban).*

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. október 19-ig a következő címre: Ludas Matyi. Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

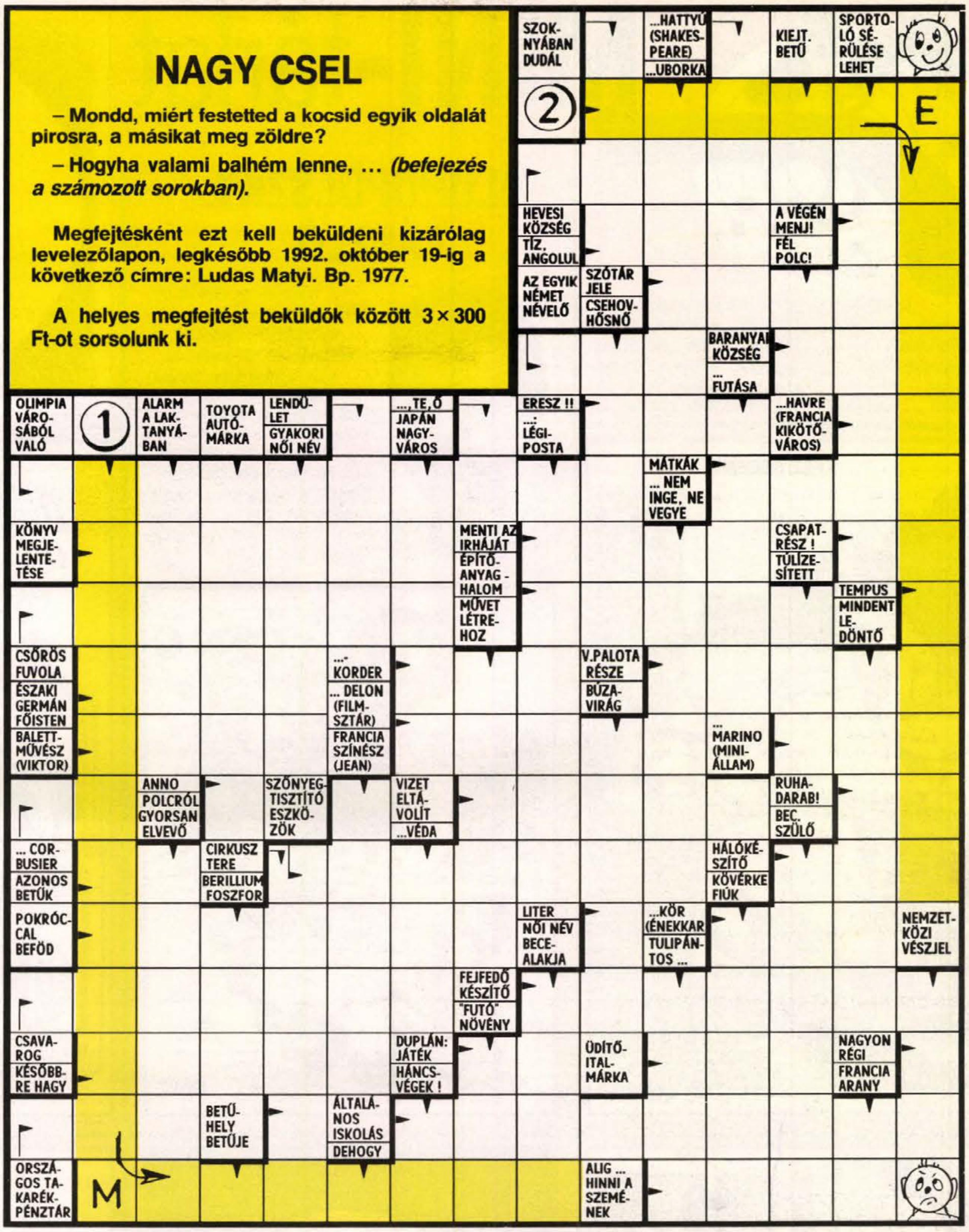
SZOKNYÁBAN DUDÁL
...HATTYÚ (SHAKESPEARE)
...UBORKA
KIEJT. BETŰ
SPORTOLÓ SÉRÜLÉSE LEHET
2
E
HEVESI KÖZSÉG
TÍZ, ANGOLUL
A VÉGÉN MENJ!
FÉL POLC!
AZ EGYIK NÉMET NÉVELŐ
SZÓTÁR JELE
CSEHOV-HŐSNŐ
BARANYAI KÖZSÉG
... FUTÁSA
OLIMPIA VÁROSÁBÓL VALÓ
1
ALARM A LAKTANYÁBAN
TOYOTA AUTÓMÁRKA
LENDÜLET
GYAKORI NŐI NÉV
..., TE, Ó
JAPÁN NAGYVÁROS
ERESZ !!
...: LÉGIPOSTA
...HAVRE (FRANCIA KIKÖTŐVÁROS)
MÁTKÁK
... NEM INGE, NE VEGYE
KÖNYV MEGJELENTETÉSE
MENTI AZ IRHÁJÁT
ÉPÍTŐANYAG-HALOM
MŰVET LÉTREHOZ
CSAPATRÉSZ !
TÚLIZESÍTETT
TEMPUS MINDENT LEDÖNTŐ
CSŐRÖS FUVOLA
...-KORDER
... DELON (FILMSZTÁR)
V.PALOTA RÉSZE
BÚZAVIRÁG
ÉSZAKI GERMÁN FŐISTEN
FRANCIA SZÍNÉSZ (JEAN)
BALETTMŰVÉSZ (VIKTOR)
... MARINO (MINIÁLLAM)
ANNO
POLCRÓL GYORSAN ELVEVŐ
SZŐNYEGTISZTÍTÓ ESZKÖZÖK
VIZET ELTÁVOLÍT
...VÉDA
RUHADARAB!
BEC. SZÜLŐ
... CORBUSIER
AZONOS BETŰK
CIRKUSZ TERE
BERILLIUM FOSZFOR
HÁLÓKÉSZÍTŐ
KÖVÉRKE FIÚK
POKRÓCCAL BEFÖD
LITER
NŐI NÉV BECEALAKJA
...KÖR (ÉNEKKAR)
TULIPÁNTOS ...
NEMZETKÖZI VÉSZJEL
FEJFEDŐ KÉSZÍTŐ
"FUTÓ" NÖVÉNY
CSAVAROG
KÉSŐBBRE HAGY
DUPLÁN: JÁTÉK
HÁNCSVÉGEK !
ÜDÍTŐITALMÁRKA
NAGYON RÉGI FRANCIA ARANY
BETŰHELY BETŰJE
ÁLTALÁNOS ISKOLÁS
DEHOGY
ORSZÁGOS TAKARÉKPÉNZTÁR
M
ALIG ... HINNI A SZEMÉNEK

Ne kockáztasson!
Tegyen fel mindent egy lapra!
Hirdessen az EXPRESSZ-ben!

Hirdetésfeladás

személyesen Pesten, az Expressz Udvarban,
VIII., József krt. 9.,
Budán, az Expressz Irodában,
XI., Bartók Béla út 32.
(bejárat a Bertalan Lajos utcából),
telefonon az 1-175-433-as számon éjjel-nappal,
telefaxon az 1-187-444-es számon éjjel-nappal,
hirdetési levelezőlapon, mely kapható
az egész országban,
postahivatalokban és a hírlapárusoknál.

EXPRESSZ
KERES · KÍNÁL

Hírét visszük naponta
80.000 példányban!

A 39. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„...Egyesek tudnak énekelni, mások nem."

300-300 Ft-ot nyertek:

özv. Kiss Vilmosné, 2700 Cegléd, Táncsics M. u. 25.
Frank Józsefné, 1142 Budapest, Kassai tér 19. IV/3.
Dr. Nagy István, 6500 Baja, Bartók u. 10.

A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

BÍRÓSÁGON

– Önt azzal vádolják, hogy tegnap éjjel betört egy üzletbe.

– Kikérem magamnak! Rágalom!

– Hm... Akadnak tanúk, akik látták.

– Mindnyájan hazudnak! A közelben egy lélek sem volt.

MINI-tárlat

Kedves olvasóink, azaz: kedves nézőink, immár kilencedik alkalommal jelentkezünk minitárlatunkkal.

Esetenként egy-egy olyan karikaturistát mutatunk be önöknek, akik a Ludas Matyi hasábjain (p)edzik poénra hegyezett ceruzáikat.

Van képünk hozzá…

DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

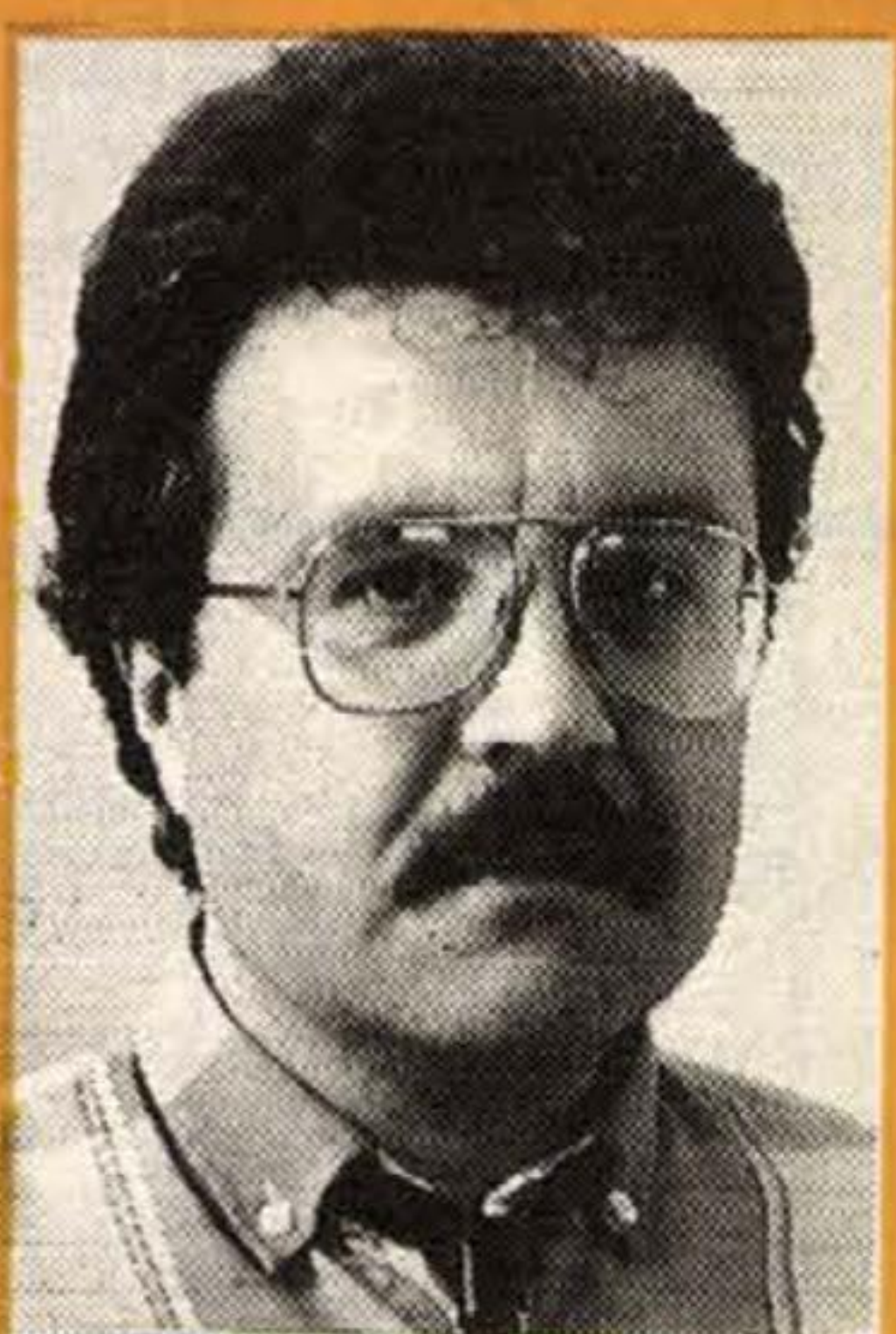

A vicclexikonok Dluhota címszó alatt írnak róla.

Már mindent megrajzolt. És mindennek az ellenkezőjét is.

Igazi tyúkapó típus. Grafikusgenerációk nőttek fel a szárnyai alatt. Pedig még maga is növésben van.

Állítólag annak idején Tabi László nem tudta kimondani a nevét. A rosszynelvek szerint csupán azt irigyelte Tabi, hogy egy „László" előtt még ennyi minden lehet…

SZISZIFUSZ I.

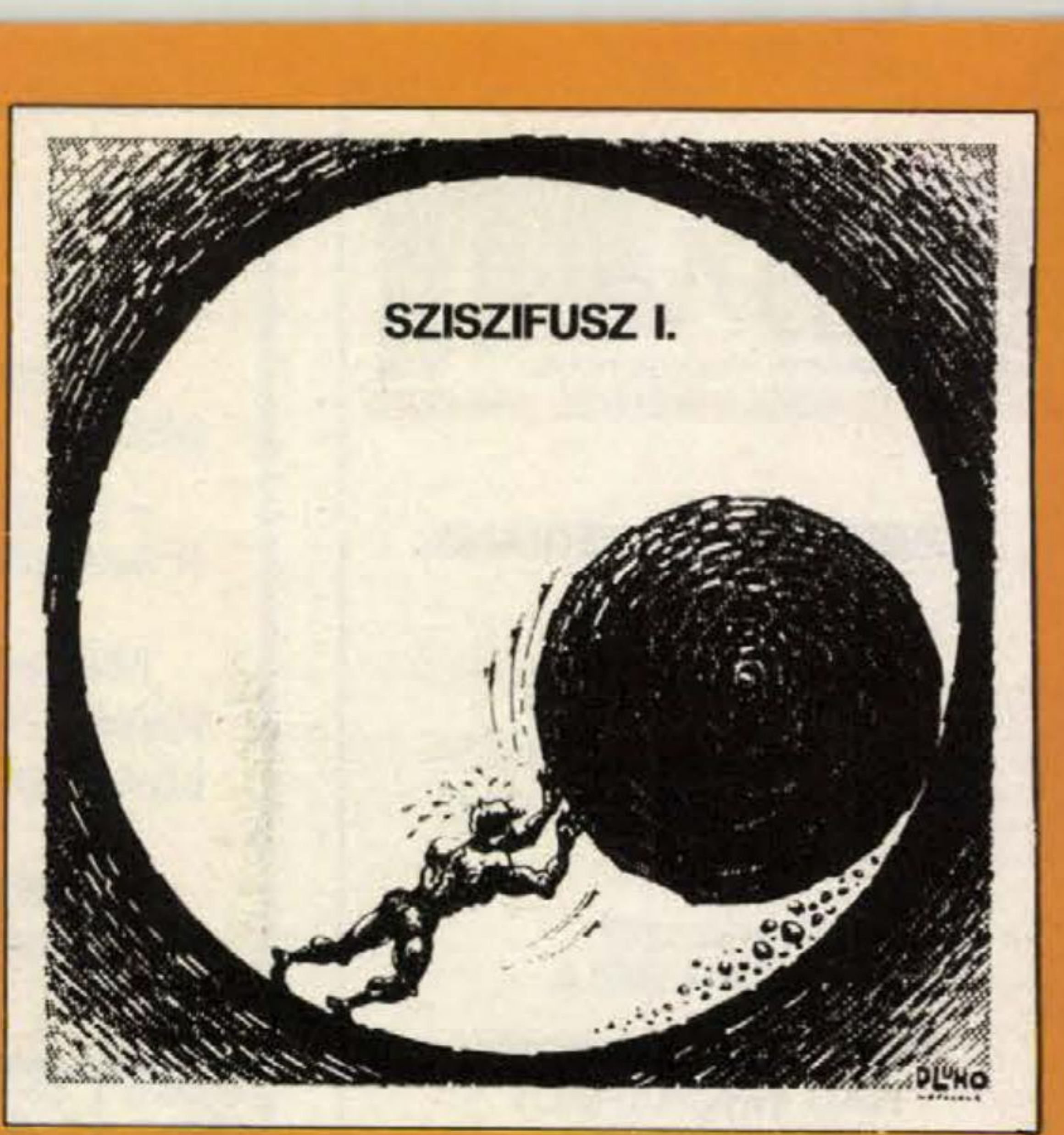

KÉSZ REGÉNY

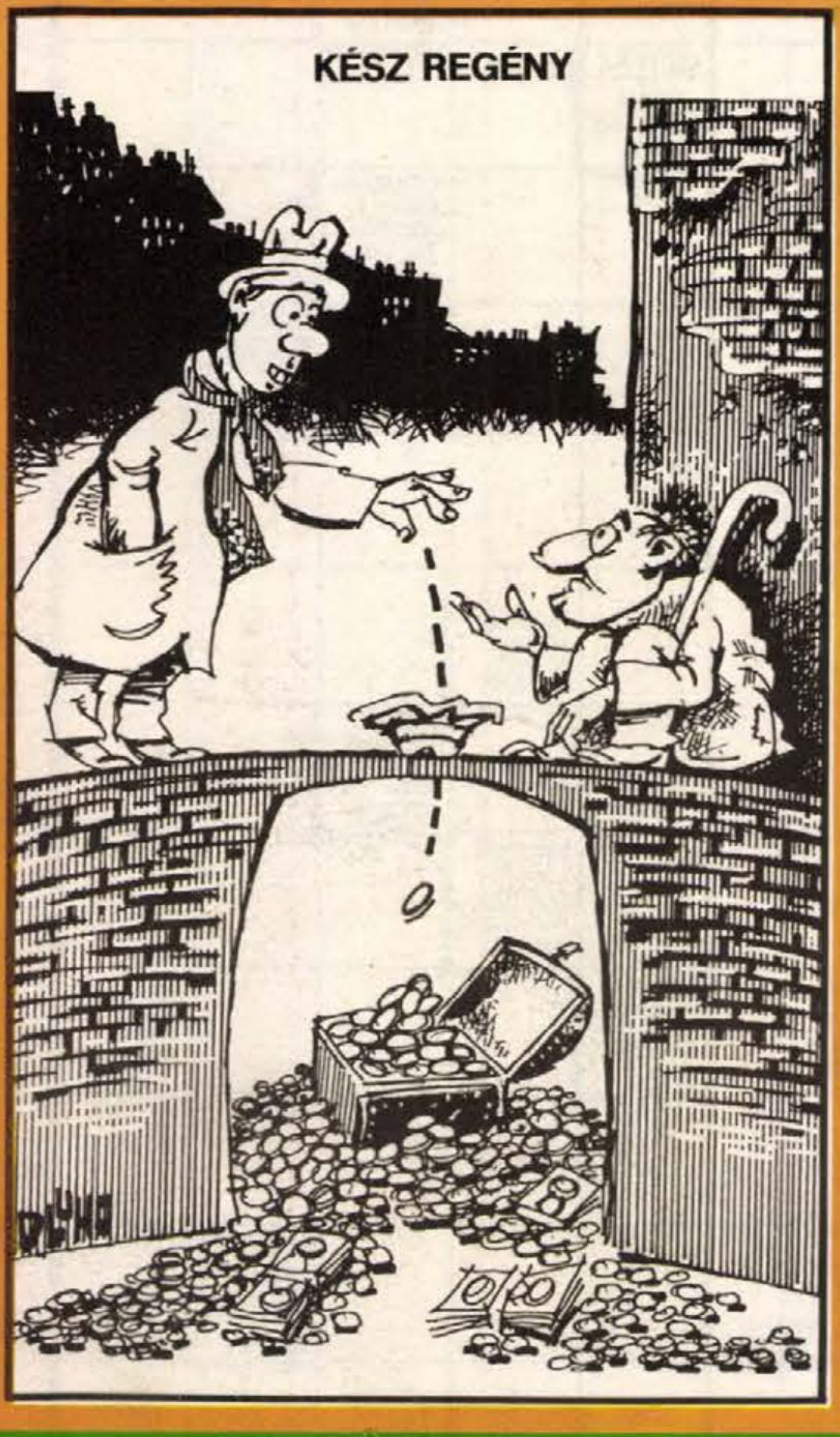

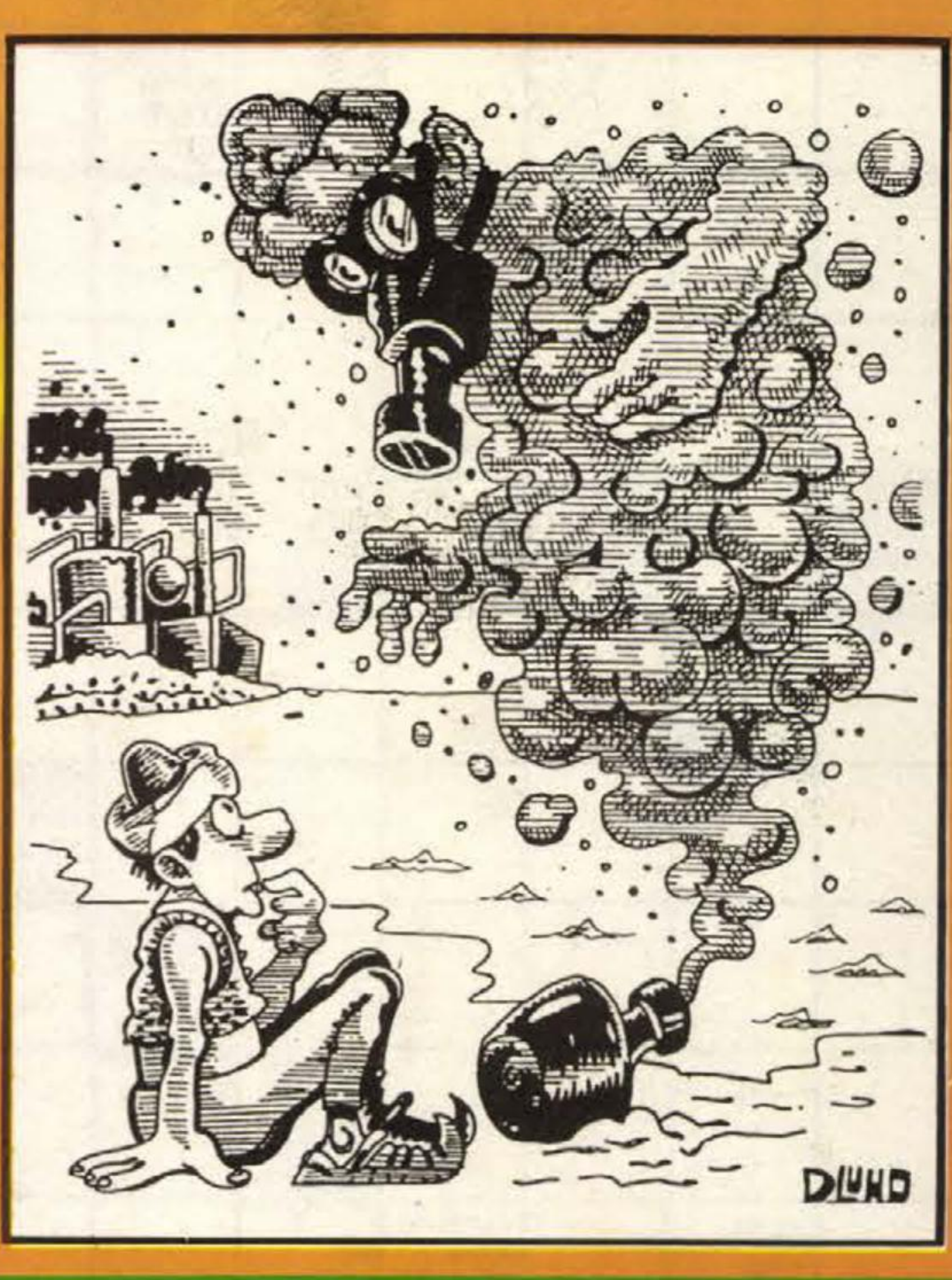

GYÚJTÓ BESZÉD

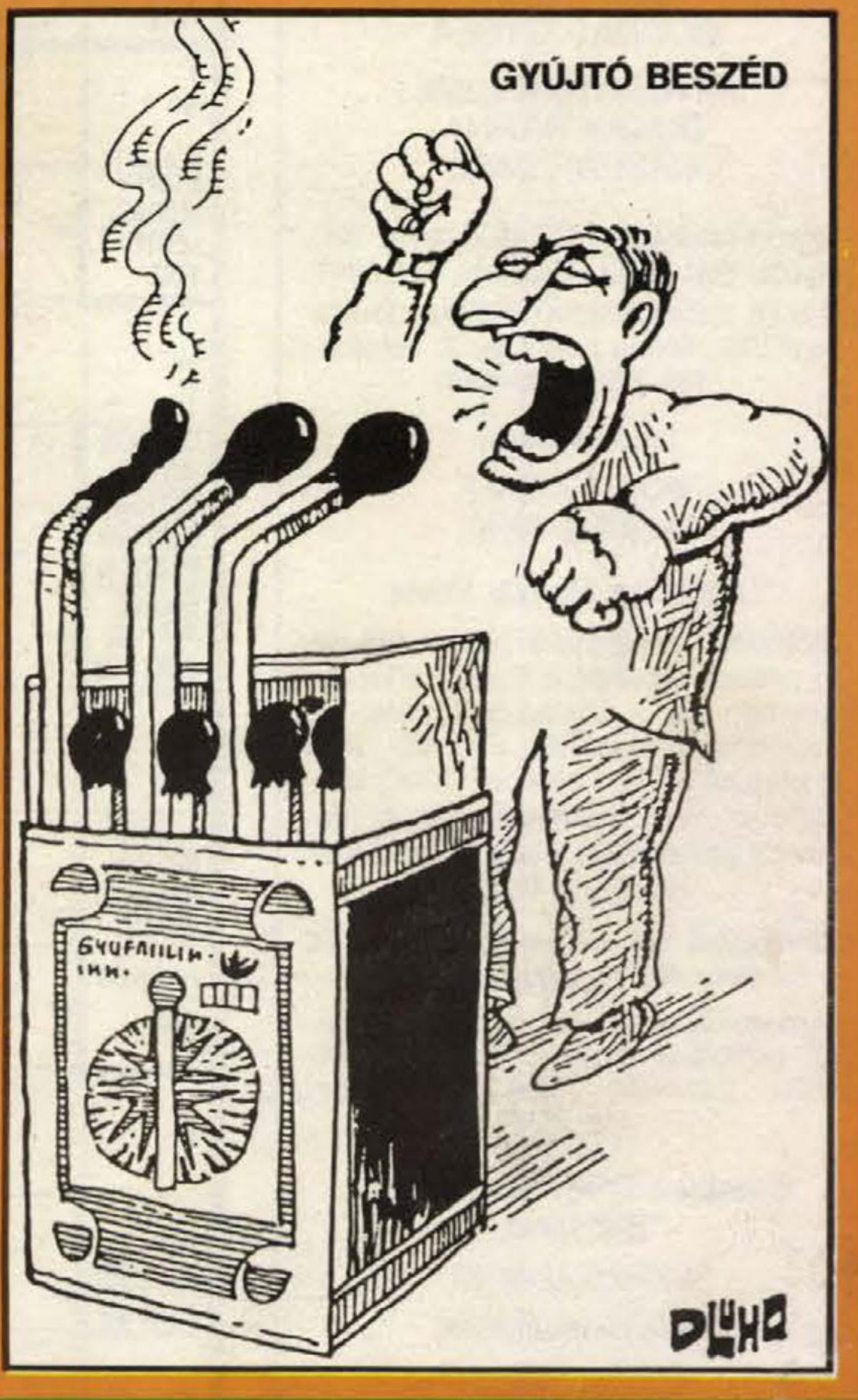

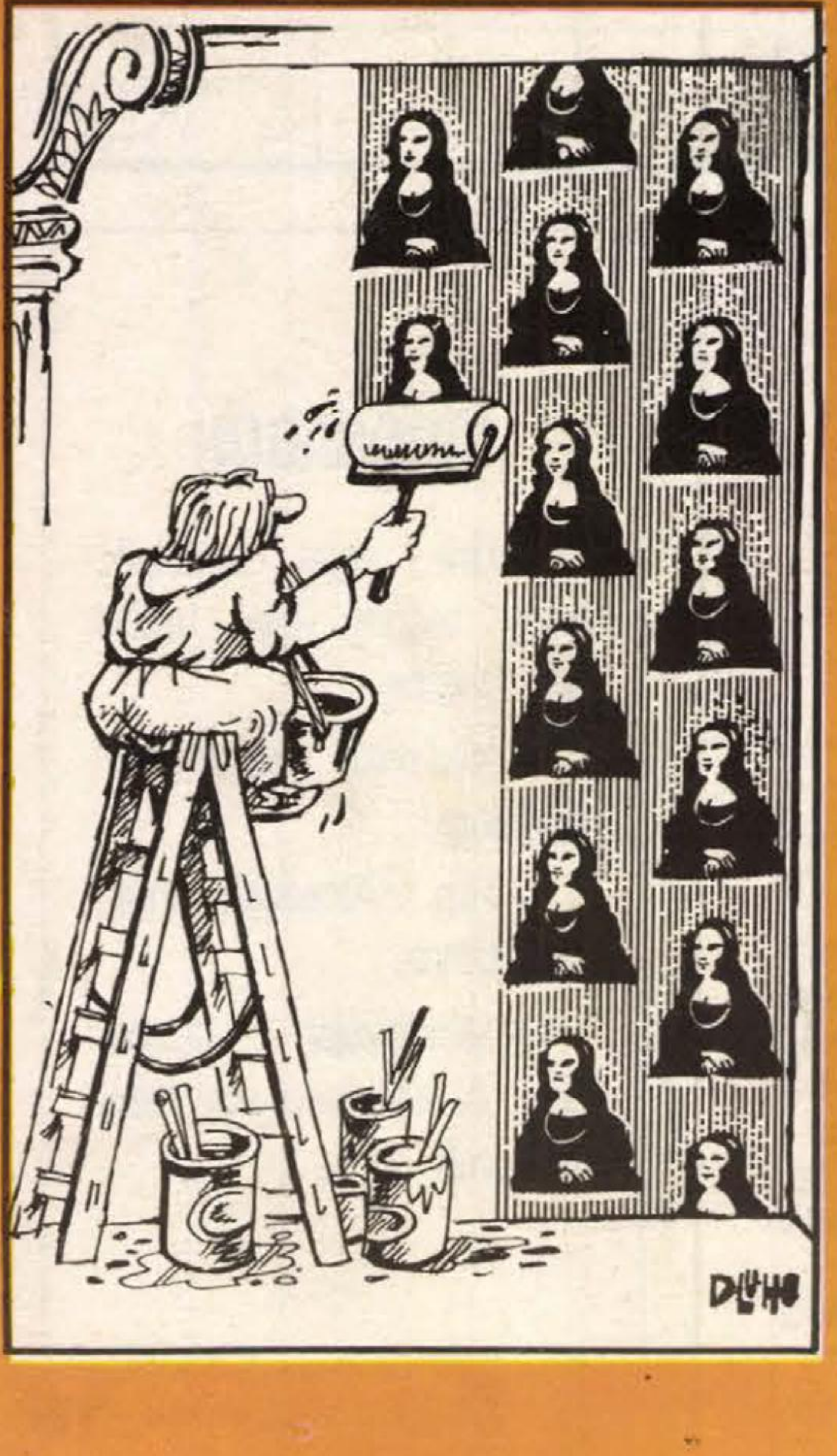

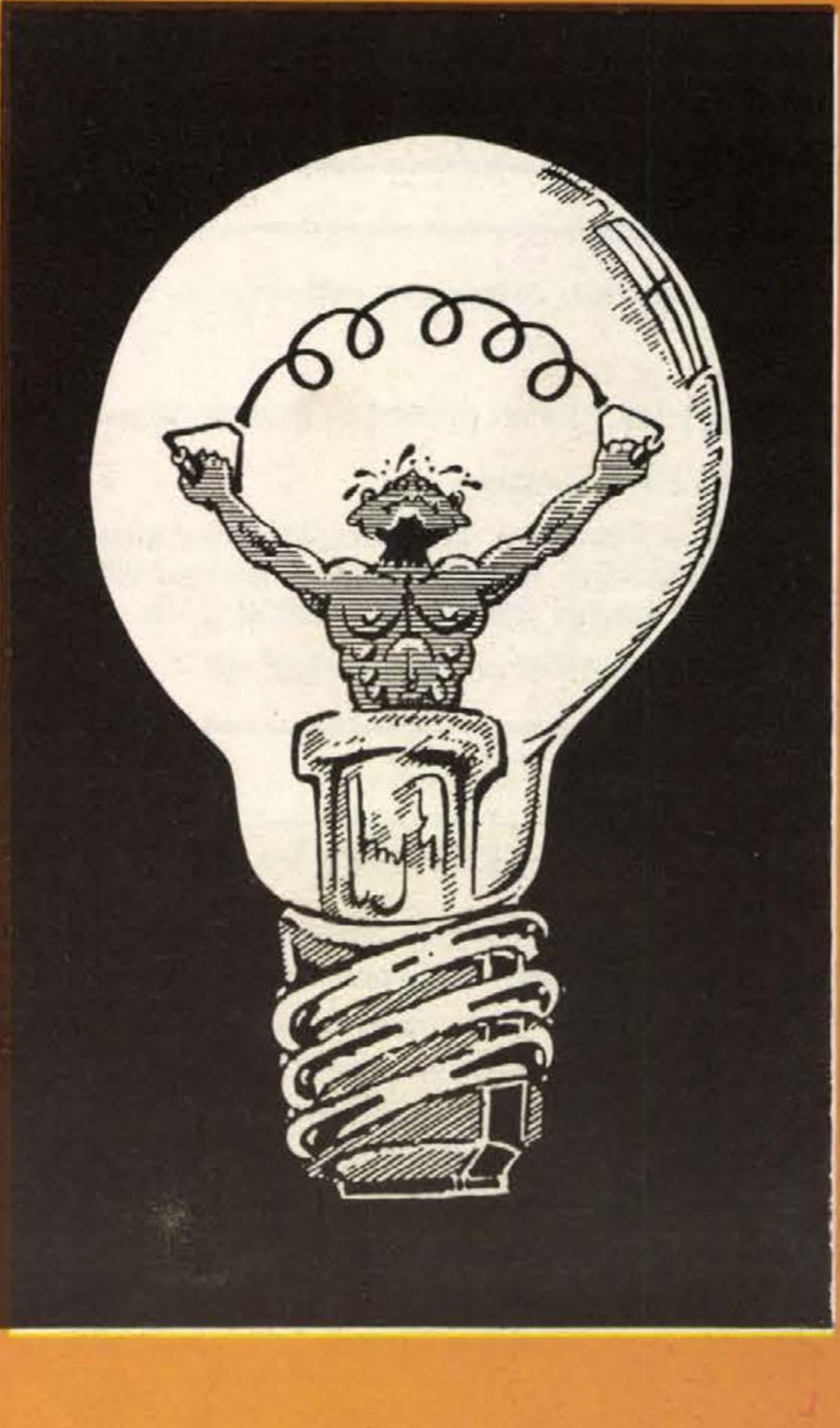

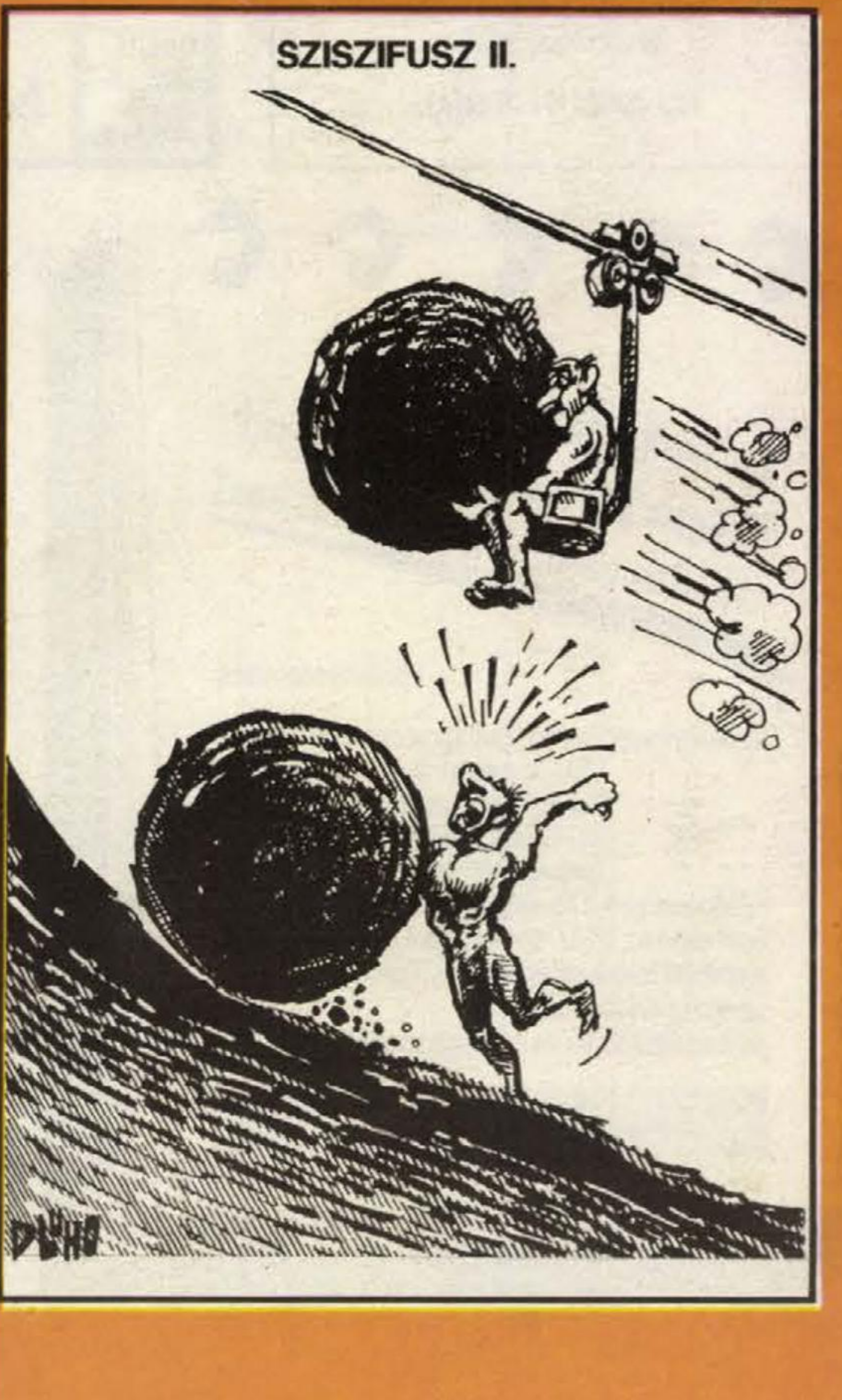SZISZIFUSZ II.